

แฉ่วน อังกฤษ

ของ

ลัฒเดจพระมหาลัฒณเจ้า

กรมพระยาวชิรญาณวโรรล

ราคาเต็มดะ ๑ บาท

สงวนลิขสิทธิ์

พิมพ์ในพระราชอาณาจักรสยาม

๓ / ๓๑ / ๓๑

0209

0414

แฉวนอังกฤษ

ของ

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า

กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ฯ

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์ไท ถนนรองเมือง

กรุงเทพฯ ฯ

0209

0414

บอกแก่คำผิด

คำผิด	คำถูก	หน้า	บันทึก
Break	Break	๓๔	๘
๓๓๘	๓๓๗	๖๕	๓
h s	his	๘๕	๓๖
ศตยปริต๊ะ	ศตยปริต๊ะ	๗๒	๒

สารบาณ

เรื่อง	หน้า
คำนำของผู้พิมพ์	ก.
พระกระแแต่คำนำ ของ สมเด็จพระมหาตมณเจ้า	ค
<u>ภาคที่ ๑.</u>	
อักษร	๕
สระแดงพยัญชนะ	๖
วิธสมอักษรอ่าน	๖
ตำเนียงสระ	๘
ตำเนียงสระควเดียง	๘
ตำเนียงสั้น	๙
ตำเนียงยาว	๙
ตำเนียงพิเศษของสระ	๑๐
ตำเนียงสระผสม	๑๓
วิธอ่านเตียงสระ	๑๗
ตำเนียงพยัญชนะ	๒๓
ตำเนียง หนัก เบา	๓๓
คำอธิบาย	๓๗

เรื่อง

หน้า

ภาคที่ ๒.

นาม	๓๙
นาม ๒ อย่าง	๓๙
ดังก	๔๐
วณะ	๔๑
วิเตตนะ	๔๔
วิเตตนะ ๓ ชนิด	๔๖
วิธีเรียงวิเตตนะ	๔๘
กิริยา	๕๐
อายุคณิบาท	๕๒
การกแหงนาม	๕๕
ศัพท์นาม	๕๗
ปุริศัพท์นาม	๕๘
นกกมมกิริยา	๖๑
กิริยาวิเตตนะ	๖๕
วิธีเรียงกิริยาวิเตตนะ	๖๗
สังฆาคกณิบาท	๖๘
อุทาน	๗๓

เรื่อง	หน้า
<u>ภาคที่ ๓.</u>	
วิภาคแห่งนาม	๗๕
วิภาคแห่งวิเศษณ์	๗๖
วิเศษณ์นิกษนตวิเศษณ์	๗๗
ตักขณวิเศษณ์จัดเป็น ๓ ชั้น	๗๖
วิเศษณ์แห่งวิเศษณ์	๗๗
วิเศษณ์เฉพาะศัพท์	๗๗
วิภาคแห่งกิริยา	๗๘
ปัจจัย	๗๘
อุปกิริยา	๗๘
แปรรูป	๓๑๒
ประกอบศัพท์	๓๓๐
วิภาคแห่งอายตนิบาต	๓๔๐
อายตนิบาตยหน	๓๔๑

คำนำของผู้พิมพ์

เมื่อ พ. ศ. ๒๔๔๒ (ร. ศ. ๑๓๘) สมเด็จพระมหาสมณเจ้า
กรมพระยาวชิรญาณวโรรส ฯ ทรงดำรงพระอิสริยยศ เป็นกรมหมื่น
ไต่ทรงจัดให้มีโรงเรียนภาษาอังกฤษชนบทมหามกุฏราชวิทยาลัย วัด
บวรนิเวศวิหาร มีครูชาวต่างประเทศเป็นผู้สอน และทรงเลือกคัด
พระภิกษุตามเนรบางรูปในวัดนั้น และวัดอื่น ซึ่งเป็นศิษษาของมหา
มกุฏราชวิทยาลัยเข้าเป็นนักเรียน และในระวางนั้นได้โปรดให้พิมพ์
หนังสือแนวอังกฤษ ซึ่งพระองค์ท่านได้ทรงแต่งไว้เมื่อ พ. ศ. ๒๔๓๘
(ร. ศ. ๑๓๕) จน เมื่อพิมพ์แล้วได้ยก ก็โปรดประทานแก่นักเรียน
เพื่อได้ดูประกอบกับการศึกษาที่ครูสอนนั้นด้วย แต่น่าเสียดายที่
หนังสือแนวอังกฤษนั้นพิมพ์ไว้ได้เพียง ๑๘ ยก ยังไม่ทันจบจนเย็บ
เข้าเล่ม แต่เท่าที่มีอยู่ก็เป็นประโยชน์แก่นักเรียนภาษาบาลีผู้
จะเล่าเรียนศึกษาภาษาอังกฤษมากอยู่ นับเวลาตั้งแต่ปี พ. ศ. ๒๔๔๒
มาจนถึงปี พ. ศ. ๒๔๗๔ นี้ ได้ ๓๒ ปีแล้ว ข้าพเจ้าผู้เป็นนักเรียนคน
หนึ่งในสมัยนั้น ได้รับประทานต้นฉบับจากพระองค์ท่าน และได้เก็บ
รักษาไว้มีประสงค์ใคร่จะพิมพ์ขึ้น เพื่อรักษาต้นฉบับมิให้สูญ
และเพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติคุณ ของสมเด็จพระมหาสมณเจ้า

๑.

พระองค์นั้นด้วย ว่าพระองค์มิใช่เป็นนักปราชญ์ทรงแตกฉานเฉพาะ
ภาษาไทยและภาษาบาลี ซึ่งทราบและยอมรับรองกันอยู่แต่เฉพาะเพียง
๒ ภาษาเท่านั้น แม้ภาษาต่างประเทศพระองค์ก็ทรงรอบรู้แตกฉานจน
ทรงแต่งตำราแบบเรียนได้ด้วย จึงได้เฝ้าหน้าความกราบทูล ส้มเต๋จ
พระสังฆราชเจ้า กรมหลวงชินวราธิบดีวิมลรัตน์ฯ สักดั่งขบปริณายก ขอ
ประทานพระอนุญาตจัดพิมพ์ขึ้น ก็ได้ทรงพระกรุณามิพระกระเส
รับสั่งว่า ไม่ขัดข้องประการใด นับว่าเป็นพระกรุณาอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าจึง
ได้พิมพ์ขึ้นตามต้นฉบับเดิม มิได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตัดเติมอย่างใด
แม้ที่สุดจนออกจากรูขี้ และเครื่องหมายวรรคตอน ทรงไว้อย่างไรก็
ให้เป็นไปตามนั้นทุกประการ เว้นไว้แต่ที่เห็นว่าพิมพ์ผิด ถ้าปด้อย
ไว้อย่างนั้นจะไม่เหมาะ จึงได้แก้ไขบ้างเล็กน้อย.

ส่วนประโยชน์ของการเรียนภาษาต่างประเทศมีมากน้อยเพียงใด
แจ้งอยู่ในพระกระเส คำนำ ของ ส้มเต๋จ พระมหาสมณเจ้าพระองค์นั้น
ซึ่งได้ทรงไว้ในหนังสือแฉ่วนองกฤษณแต่จ.

กรุงเทพฯ ๑ วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๔๗๔

จ. สัมภว.

Handwritten text in a script, likely Burmese, located at the bottom of the photograph. The text is partially obscured and difficult to read, but appears to be a name or title.

คำนำ

ผู้เรียนภาษาต่าง ๆ วิชาภาษา ๕๕ . ๕ ๕ ๕ ๕ ๕
เพราะสามารถจะอ่านหนังสือ แต่ฟังความที่แต่ง แดกต่างในภาษา
ที่ตนเรียน ทำอินทรีย์ให้กว้างขวาง มีทางที่เกิดแห่งความคิด ผิด
กว่าคนรู้ภาษาเดียว; . เมื่อจะต้องดำรงการอะไร ก็ได้อาศัยเหตุผล
ที่ตนได้เคยอ่านเคยฟังในภาษานั้น ๆ เป็นแบบอย่างสำหรับเทียบ
เคียงเดือกถือเอาอุบายที่ควรนำมาประกอบ จัดการงานนั้นให้สำเร็จ
ประโยชน์ได้ การรู้ภาษาอะไรจะมีประโยชน์มากหรือน้อย ก็แต่
แต่ตำราที่อยู่ในภาษานั้น เหมือนมีตาที่เห็นกระจ่างหรือมัวมนั้น
แต่การเรียนภาษานั้น นักปราชญ์ท่านนิยมแปลตามอย่าง คือเรียน
ภาษาของตัว ๑ เรียนภาษาโบราณ ๑ เรียนภาษาต่างประเทศ
ที่ไซ้พูดอยู่ในปัจจุบันนี้ ๑ ในภาษานั้นอย่างนั้น ภาษาของตน
จำเป็นจะต้องเรียนให้รู้ดีก่อน เพราะต้องใช้อยู่เป็นพื้น แดกถ้า
ไม่รู้ดี เรียนภาษาอื่นก็รู้ได้โดยยาก ถึงรู้แล้วจะแปลออกเป็นภาษา
ของตน หรือแปลภาษาของตนเป็นภาษาอื่นก็ไม่ได้. การเรียน
ภาษาโบราณนั้น เป็นเหตุให้รู้เรื่อง แดกชนบทรรมนิยม อธิษาศัย

ความคิดอ่าน ความเช็ดฉ้อ วิทยาความรู้ เป็นต้น ของคนโบราณ
 ในกาลไถดที่เราเกิดไม่ทัน. ชื่อว่าเพนอันได้ความรู้เหตุการณ์ อัน
 ด่วงไปแล้ว. การเรียนภาษาต่างประเทศ ที่ใช้พูดกันอยู่ในปัจจุบัน
 นนน เปนเหตุจะให้รู้เรื่องแต่ชนบธรรมเนียมนิยม เป็นต้น ของคนต่าง
 ประเทศ เปนเครื่องบำรุงความคิดของเรา แต่เปนเหตุให้การ
 ด้มาคมกับเขา เพื่อกิจธุระนั้น ๆ ดำรงไปได้โดยสะดวก ชื่อว่า
 เพนอันได้รู้เหตุการณ์ปัจจุบัน นอกจากของตัวเองออกไป. ใน
 ภาษาโบราณ แต่ภาษาต่างประเทศนั้น อย่างหนึ่ง ๆ ก็มีหลาย
 ยิงรู้ ได้มากเพียงใด ก็ยงดเพียงนั้น ถ้าจะเดือกเรียนภาษาโบราณ
 อันใดเปนแดนเกิดแห่งภาษาของตัวเอง ควรเรียนภาษานั้น ภาษา
 ต่างประเทศอันใด ที่ใช้ได้ในที่นั้น ๆ มาก แต่แต่คงวิทยาความ
 รู้มาก คนภาษาใดเกี่ยวของกันมาก ควรเรียนภาษานั้น ถ้าว่า
 เฉพาะคนชาติเรา ควรเรียนภาษามคธ ภาษาสันต์สกฤต เพราะ
 คำพูดในภาษาของเราออกจากต้องภาษานั้นมาก แต่เปนภาษาที่
 บริบูรณ์ด้วยแบบแผน ทงมข้อความที่เป็นแก่นสารมาก หากว่า
 เรียนรู้แล้ว จะเรียนภาษาอันทมแบบแผนเช่นเดียวกัน ก็ได้โดย
 ง่าย แต่ควรเรียนภาษาอังกฤษ เพราะใช้ได้ทั่วไปในที่นั้น ๆ แต่
 หากำหรับวิทยาความรู้ที่แต่งในภาษานั้นกโตง่าย แต่พวกอังกฤษ
 มีธุระเกี่ยวข้องกับพวกเรามาก กว่าชาติอื่น ๆ

การฝึกสอนภาษาของเราเอง   คงแต่ก่อนมาจนถึงทุกวันนี้
 ตกเป็นหน้าที่ของวัดอยู่เป็นหลัก   ส่วนการฝึกสอนแต่การเรียนภาษา
 มคธ   มีอยู่แต่ในฝ่ายวัด   เพราะเป็นภาษาเครื่องรจนาพระปริยัติ
 ธรรม   ซึ่งเป็นคำสอนในพระคำสอน   จึงคงถาวรอยู่ได้   ถ้าหาไม่
 ก็จะมีอันตรายเหมือนภาษาสันสกฤตเสียมานานแล้ว   เพราะการเล่า
 เรียนของพวกเขาเรายังไม่รุ่งเรือง   จนถึงเป็นเหตุให้นิยมภาษาโบราณ
 เห็นปานนั้น   ฝ่ายภาษาอังกฤษคงอยู่ไกลจากวัดมาก   เพราะไม่
 เป็นอุปการแก่คำสอนปฏิบัติ   ในวัดจึงมีผู้รู้เพียงต้องภาษาเท่านั้น
 เมื่อใคร่ครวญดู   แม้เราพวกเราไม่ต้องแสวงหาคำสอนปฏิบัติ
 ในภาษาอังกฤษก็จริง   ถึงอย่างนั้นการที่เราจะรู้เรื่องราวที่เนื่องใน
 คำสอนมาจากประเทศต่าง ๆ ก็ดี   การที่จะปลูกภาษาสันสกฤต   ซึ่ง
 เป็นแดนเกิดแห่งภาษาของเราอยู่ส่วนหนึ่ง   ซึ่งอันตรายแต่อดมธุญ
 ไปนานแล้ว   ให้กลับงอกงามขึ้นอีกก็ดี   การที่จะต้องการความรู้ทาง
 โลกก็ดี   จะต้องอาศัยภาษาอังกฤษเป็นหลัก.

ผู้รู้ภาษามคธ   หากจะเรียน   ก็จะได้โดยง่ายกว่าคน
 ตามันย.   เหตุที่ข้าพเจ้าจึงเริ่มแต่งหนังสือฉบับนั้น   เพื่อเป็นคู่มือ
 แวะนิตาสำหรับเพื่อนวัด   ต้องเห็นภาษาอังกฤษบ้างราว ๆ   ข้าพเจ้า
 ก็ไม่ชำนาญในทางนี้   แต่เห็นอำนาจประโยชน์ว่า   ถ้ามองหนังสือ
 เรียนภาษาอังกฤษ   แต่งเทียบกับภาษามคธ   ชาววัดจะเข้าใจ

ได้ หวังใจว่าหนังสือด้นคงจะเป็ประโยชน์ในชั้นนี้ จนถึงชกน้า
ให้อ่านหนังสืออรรถไต้ ค่อนนไปก็พอมตาอาจเดือกหาหนังสืออเรียน
ให้รมากตามตำพงตนเอง

วัดบวรนิเวศวิหาร

วันที่ ๕ มิถุนายน ร.ศ. ๑๓๕

กรมหมื่นวชิรญาณวโรรส

ผู้แต่ง.

แวนอังกฤษ

ภาคที่ ๑

อักษร

๑ อักษรในภาษาอังกฤษมี ๒๖ ตัว อักษรนั้นมีรูป ๒ ชนิด คือ ใหญ่ ๑ ตัวเล็ก ๑, มีตำแหน่งตรงต่อภาษาไทยแท้บ้าง เป็นแต่ด้ายบาง ไม่ตรงบ้าง, อักษรที่มีตำแหน่งด้าย จะหมายดอกจันทน์ไว้ อักษรที่มีตำแหน่งไม่ตรง ถ้าเทียบอักษรในภาษามครได้ ก็จะถูกใจ.

อักษร ๒๖ ตัวนั้นดังนี้

ตัวใหญ่	ตัวเล็ก	ชื่อ	ตำแหน่ง
A	a	เอ	เอ, แอ, อ่า, อ.
B	b	บี	บ.
C	c	ซี	ค, ซ.
D	d	ดี	ด.
E	e	อี	อ็, เอ.

ตัวใหญ่	ตัวเล็ก	ชื่อ	ตำแหน่ง
F	f	เอฟ	ฟ.
G	g	จี (มคธ)	ค, ง, (มคธ.)
H	h	เอช	ห, ฮ.
I	i	ไอ	ไอ, อี.
J	j	เจ (มคธ)	ช (มคธ.)
K	k	เก	ก.
L	l	เอ็ด	ล.
M	m	เอ็ม	ม.
N	n	เอน	น.
O	o	โอ	โอ, อ.
P	p	พี	ป.
Q	q	คิว	คว.
R	r	อาร์	ร.
S	s	เอส	ส.
T	t	ที	ต.
U	u	ยู	อู, อี.
V	v	วี	ว.*

ตัวใหญ่	ตัวเล็ก	ชื่อ	ตำแหน่ง
W	w	ดับเบิ้ลยู	ว.
X	x	เอกซ์	กข.
Y	y	ไย	ไอ, อี, ย.
Z	z	เซด	ซ.*

สระแลพยัญชนะ

๒ ในอักษรเหล่านี้ a e i o u & ๕ ตัวนี้เป็นสระอย่าง
เดียว; y อยู่หลังเป็นสระ, ยูน่าเป็นพยัญชนะ; w อยู่หลัง
เป็นสระสำหรับเข้ากับสระอื่น ไม่ออกเสียงตามตัวพ้อง, ยูน่า
เป็นพยัญชนะ; จึงรวมเป็นสระ ๗ ตัว. อักษรนอกจากนั้น เป็น
พยัญชนะ.

วิธีผสมอักษรอ่าน

๓ บันดาพยัญชนะ, ถ้าเป็นตัวดัดกด, เขียนไว้หลังสระ
ดังนี้ An; ถ้าเป็นตัวออกเสียง, เขียนไว้หน้าสระดังนี้ So.

สำเนียงสระ

---

๔. สำเนียงสระนั้น ขึ้นเป็นสองแผนก คือ สำเนียงสระ
 ตัวเดียว ๑. สำเนียงสระผสม ๑. ทั้งสองอย่างนั้น ขึ้นออกไป
 อีกเป็นอย่างที่สอง ๆ คือ จัดเป็นแบบได้ ๑. จัดเป็นแบบ
 ไม่ได้ ๑. แะในชนบท จะแสดงแต่สำเนียงที่จัดเป็นแบบได้,
 ถ้าไม่อย่างนั้น, ผู้เรียนจะพบเมื่อ. สำเนียงที่จัดเป็นแบบไม่ได้
 จำเอาเป็นคว ๆ อย่างหนึ่งต่อจนง่ายกว่า.

สำเนียงสระตัวเดียว

๕	สระ ๖	ตัวในเบของคณน	กต่างโดยอาการเต็มอกัน	มี		
ต้องเต็ยง	คือ	ยาว ๑	สั้น ๑	ตงน :		
a	ยาว	เป็น	เอ,	สั้น	เป็น	แอ.
e	"	"	อี,	"	"	เอ็.
i	"	"	ไอ,	"	"	อิ.
o	"	"	โอ,	"	"	ออ.
u	"	"	อุ,	"	"	อู.
y	"	"	ยู,	"	"	อึ.

สำเนียงสั้น.

๖ สระ ๖ คำนวน ตามแต่พยัญชนะตามหลังเป็นคำสั้น มี
สำเนียงสั้นดังนี้ : An แอน, Ebb เอ็บ, In อิน, On ออน,
Up อึป, Hymn ฮิมน์.

๗ จังหวะอ่านศัพท์เหล่านี้.

Man. Cab. Sac. Wax. Has. Ram. Cap. Hat. Mad.
Pen. Sect. Wet. Tell. Vex. Web. Yes. Gem. Kept.
Kid. Sit. Sin. Is. Hip. Six. Rim. Kill. Pick. Pig.
Not. Hot. Dock. Ox. Top. Pond.
Us. Bud. Nut. Sun. Dug. Dull. Tub. Cup.
Sym—, Pyg—, Dys—, Pyx. Myth. Typ—.

สำเนียงยาว.

๘ สระ ๕ ตัว คือ a, i, o, u, y, มีสระ e ต่อพยัญชนะที่ตาม
หลัง มีสำเนียงยาวดังนี้ : Ale เอ็ด, Fine ไฟน, Pope โปป,
Tube ติ๊บบ, Dyke ไดค. อนึ่งสระไม่มีพยัญชนะสั้น แต่คำพ้องคือ
เดี่ยว มักมีสำเนียงยาวดังนี้ : A เอ, Be บี, I ไอ, O โอ, By ไบ.

จังหวัดอำนาจพิศเหตาน.

Safe. Sale. Cake. Lane. Lame. Tape. Case. Cage.

Late. Fade.

Nine. Fife. Lime. Pipe. Tide. Pile. Dice. Fire.

Like. Wise.

Hole. Mode. Hope. Home. Lone. Hose. Yoke.

Globe. Lode. Fore.

Tune. Fuse. Cube. Duke. Fume. Huge. Cure.

Lute. Mule. Nude.

Fyke. Lyre. Pyre. Type.

We. The. Me. He. She. Ye.

No. Go. Ho. Lo. So. Co—.

My. Thy. Spy. Fly. Why. Fy.

สำเนียงพิเศษของสระ

นอกจากสำเนียงที่กล่าวแล้ว สระ a ยังมอกัดองสำเนียง

คือ มีตัว i คู่ ตามหลังเป็นตัวัดกค มีสำเนียงเป็น อ ดงน:

All ออด; มีตัว r ตามหลังเป็นตัวัดกค มีสำเนียงเป็น อา

ดงน: Bar บาร์.

สระอนันต์ r ตามหลังไม่มี e อยู่ท้าย มีสำเนียงต่างกัน
 ดังนี้: E เปน เออ คือ Her เออร์; Fern เฟอน. I เปน
 เออ คือ Fir เฟอร์, First เฟอส์ต. O เปน ออ คือ Or ออร์.
 U เปน เออ คือ Sur-name เอร์-เนม; Urn เออน.

๑๑ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Fall. Call. Ball. Tall. Wall. Far. Car. Jar.
 Stern. Term. Perch. Bird. Dirk. Dirt. Nor.
 Sorn. Sort. Burn. Surd. Flurt.

สำเนียงสระผสม.

๑๓ ศัพท์ที่ออกสำเนียงโดยสระผสมเป็นสองชนิด คือสองสระ
 ผสมกันเช่น Sound เอนันต์ ชนิด ๑. ตามสระผสมกันเช่น Beau
 โบ ชนิด ๑. จะจัดแต่คงเป็นหมวด ๆ นับตามสระต้นได้ ๒ หมวด
 ดังต่อไปนี้.

๑๒ หมวดสระ a.

(๑) สระ a คู่ ออกเสียงเป็น แอ มีแต่ศัพท์ที่เป็นชื่อ
 โบราณ เช่น Canaan แคนเนน. ในทุกวันนี้ไม่มีที่ใช้.

(๒) สระ a กับ e ออกเสียงเป็น อี มีแต่ศัพท์โบราณ
เหมือนกัน เช่น Caesar ซีซ่า. ในทุกวันนี้มีน้อย.

(๓) สระ a กับ i ออกเสียงเป็น เอ (อ+อิ=เอ) ดังน:
Rail เรด; เว้นไว้แต่ r สกดออกเสียงเป็น แอ ดังน: Air แอร์.

(๔) สระ a กับ o ออกเสียงเป็น เอ ดังน: Gaol เชด
(มคอ). เดียงนมน้อย.

(๕) สระ a กับ u ออกเสียงตามปกติเป็น อ ดังน:
Caul คอด.

(๖) สระ a กับ w ออกเสียงเป็น อ ดังน: Law ดอ.

(๗) สระ a กับ y ออกเสียงเป็น เอ (อ+อิ=เอ) ดังน:
Bay เป.

๑๓ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Maid, Rain, Mail, Wait, Pair, Hair, Fair.

Chair.

Launch, Pause, Laud, Maul, Saw, Paw, Raw.

Maw.

Ray, Say, Hay, Gay, Pay, May, Lay, Day.

Way, Nay.

๑๔ หมวดสระ e.

(๑) สระ e กับ a ออกเสียงเป็น อี บ้าง เปน เอ บ้าง

ดงน: Seal ^๕ตีต; Deaf ^๕เดฟ.

(๒) สระ e, a, u, ควบกันตามตัว ออกเสียงเป็น โอ

ดงน: Beau ^๕โบ.

(๓) สระ e กับ u ออกเสียงเป็น อี (อี+อู=อี) ดงน:

Bee ^๕บี.

(๔) สระ e กับ i ออกเสียงเป็น อี บ้าง เอ บ้าง ดงน:

Ceil ^๕ซีต; Vein ^๕เวน.

(๕) สระ e กับ o ออกเสียงเป็น อี บ้าง เอ บ้าง

ดงน: People ^๕ปเปต; Leopard ^๕เลป-าด.

(๖) สระ e กับ u ออกเสียงเป็น ยู (อี+อู=ยู) ดงน:

Europe ^๕ยุโรป.

(๗) สระ e กับ w ออกเสียงเป็น ยู (อี+อู=ยู) ดงน:

Dew ^๕คีย.

(๗) สระ e กับ y ออกเสียงเป็น เอ บาง อี บาง ดิงฬ:

Bey เป; Key กี่.

(๘) สระ e, y, e, สามตัวควบกัน ออกเสียงเป็น ไอ

ดิงฬ: Eye ไอ.

๑๕ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Peak, Meal. Bean. Leak. Seat. Reap. Beam.

Heat.

Break. Bread. Death. Great.

Eel. See. Meek. Teeth. Meed. Keep. Seem.

Seen.

Feud. Deuce. New. Few. Sew.

๑๖ หมวดสระ i.

(๑) สระ i กับ a ออกเสียงเป็น เอีย (อิ+อ=ย) ดิงฬ:

Asia เอเชีย*; Asain เอเชียน*.

(๒) สระ i กับ e มีพยัญชนะศักดิ์ ออกเสียงเป็น อี

(อิ+อ=อี) ดิงฬ: Thief ธิฟ*. ไมมีพยัญชนะศักดิ์ อี

เพนแต่ทำให้ i มีเสียงยาว ตามแบบที่กดดาวในข้อ ๘ ดงน:

Die ไค.

(๓) สระ i, e, u, ควบกันสามตัว ออกเสียงเป็น ยู
(อื+อื=อื+อู=ยู) ดงน: Lieu ดย.

(๔) สระ i กับ o ออกเสียงเป็น อี เช่น tion ชน
ในท้ายศัพท์ มี action แอคน เปนคณ.

(๕) สระ i, o, u, ควบกันสามตัว ออกเสียงเป็น อี
ดงน: Precious -เปรช-ส.

๑๗ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Grief. Brief, Lief. Lieve. Lie. Pie. Vie. Sie.

๑๘ หมวดสระ o.

(๑) สระ o กับ a ออกเสียงโดยปกติเป็น โอ ดงน:
Boat โบท.

(๒) สระ o กับ e ออกเสียงโดยปกติเป็น โอ ดงน:
Doe โด,

(๓) สระ o กับ i ออกเสียงเป็น ออย ดิงน: Oil
ออยต์ *

(๔) สระ o กับ u ออกเสียงโดยปกติ เป็น อู บ้าง อุ บ้าง
ดิงน: Moon มูน; Good กุด (มคธ.)

(๕) สระ o กับ u ออกเสียงที่ใช้อยู่หลายอย่าง คือ

ก. เป็น เอา เช่น Thou เอา *

ข. " อี " Enough อีนัพ.

ค. " อู " Youth ยูธ *

ฆ. " โอ " Mourn มอร์น.

ง. " อ " Ought ออกต.

(๖) สระ o กับ w ออกเสียงเป็น เอา บ้าง โอ บ้าง.
ดิงน: Down เดาน; Grown; โกรน (มคธ.)

(๗) สระ o กับ y ออกเสียงเป็น ออย ดิงน: Boy บอย

๓๘ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Goat. Poach. Coal. Road. Loaf. Loan. Roam.

Roast.

Toe. Foe. Throe. Hoe.

Boil. Toil. Spoil. Joint. Point. Soil. Coil. Coin.
 Too. Food. Tool. Soon. Tooth. Boot. Boom.
 Cool. Doom. Hoop.

Took, Wool. Foot. Book. Cook. Hook.

Pound. Bound. Sound. Found. South. House.
 Loud. Out. Doubt. Cloud. Mount.

Now. Vow. Sow. Cow. How. Brown. Gown.
 Town. Fowl.

Snow. Tow. Bow. Low. Row. Sow.

Coy. Toy. Hoy. Joy. Soy.

๒๐ หมวดสระ u.

(๑) สระ u กับ a ออกเสียงเป็น ๑ (อ_๑+อ=๑.) ดังน:
 Persuade เปอร^๑เส็ด^๑ด.

(๒) สระ u กับ e ออกเสียงเป็น ยู ตามแบบข้อ ๘ ดังน: True.

(๓) สระ u กับ i ออกเสียงเป็น อู ดังน: Fruit ฟรุต.

(๔) สระ u กับ y ออกเสียงเป็น ไอ ดังน: buy ไบ.

(๕) สระ u ซึ่งอยู่หลังพยัญชนะ คือ g แด q ออกเสียง
 ควบกับพยัญชนะนั้น เป็น ๑ บ้าง เงียบ บ้าง ในที่เช่นนั้น ฟัง

เห็นเหมือนมิใช่ธรรมดา ^๕ ดูจตุรอย่าง ^๕ ดึงน: Guard การ์ด,
 Guest เกสต์, Guide ไกด์, Guilt กิลต์, Anguish แองคิวิช*.
 Quench เค็วช, Quote ไควต, Oblique โอบlique.

๒๑ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Cue. Hue. Glue. Sue. Suit. Juice. Guess. Guile.

๒๒ หมวดสระ y.

สระ y กับ e ออกเสียงเพน ไอ่ ตามแบบข้อ ๘ ดึงน:
 Lye ไต, Rye ไร.

วิธีอ่านเสียงสระ.

๒๓ ในข้อ ๘ ได้กล่าวไว้ว่า สระไม่มีพยัญชนะสกดแต่ถ้าฟัง
 ตัวเดียว ^๕ มักมีสำเนียงยาวดึงน ^๕ ฟังรู้ว่าขณะอ่านศัพท์มีหลาย
 เสียง ^๕ ดึงแต่ต้องเสียงสั้นไป, ถ้าพยัญชนะในเสียงหลังไม่สกด,
 สระหน่มักมีสำเนียงยาว; ถ้าสกด, ^๕ มักมีสำเนียงสั้น; ดึงน:
 Po-lice ไป-ตีช; Pol-icy ปอด-ชี.

๒๔ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Me-mo-rial.	Mem-o-ry.
Pro-ject.	Proj-ect.
Ra-ven.	rav-en.
Bi-son.	Bish-op.
Du-cal.	Duc-at.
Hy-phen,	Syn-od.

๒๕ ถ้าสระอยู่เรียงกันสองกกด ^{๔๔} ตามกกด ในที่อ่านกกดเดี่ยว,
 สระนั้นต่างตัวต่างออกเสียง ^๕ ไม่ผสมปนเปกันเสียงเดียวกัน ^๕ อย่าง
 ขอ ๓๓ ^๕ ดึงน: ^๕ Di-al ไค-แอด; ^๕ ไม่อ่านว่า ^๕ เดียด; ^๕ ถ้า
 ไม่ได้อยู่ในที่เช่นนั้น ^๕ ออกเสียงผสมกัน ^๕ ดึงน: ^๕ Me-diam มี-เดียม.

๒๖ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Si-am.	A-sia.
Fu-el.	U-nion.
Qui-et.	Voice.
Po-et.	Ounce.
Ci-on.	Noise.

๒๗ สระที่จัดลงเป็นแบบไม่ได้

ชื่อสระ	ออกเสียงเป็น	ตัวอย่าง
A	อา	Fa-ther.
AU	”	Aunt.
E	อิ	Eng-land.
I	อิ	Ma-chine.
IA	อิ	Car-riage.
O	อึ	Son, Come.
”	อึ	Wom-an.
OA	อิ	Broad.
OO	อึ	Blood.
”	โอิ	Door.
U	อึ	Put, Full.
”	อึ	Bu-sy.

๒๘ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Cas-ket. Bas-ket. Branch. Brass. Gaunt-let. Flaunt.
 Pret-ty. Mag-a-zine. Mar-riage. Par-lia-ment. Some.
 Love. Dove. One. Done. None. A-bove. Ton. Be-move.
 Who. Whom. Prove. A-broad. Flood. Floor. Bull.
 Bul-lock. Bush. Bush-el. Pull. Pul-ley. Pul-let. Push.
 Bus-i-ness.

สำเนียงพยัญชนะ.

๒๙ สำเนียงพยัญชนะ ตรงต่อสำเนียงไทยก็มี ไม่ตรงพอ
 จะเทียบกับสำเนียงมคธได้ก็มี เทียบไม่ได้ก็มี, สำเนียงที่เทียบ
 ไม่ได้ จำเป็นต้องเรียนจากปากผู้รู้ ในที่นี้จะแต่ดั่งแต่พอเป็น
 ทางเครื่องสังเกต.

๓๐ สำเนียง b.

(๑) ออกเสียงเป็น บ ในเสียงไทย ทั้งเป็นต้นนำแต่ตัวสุดท้าย
 ดึงน: Bat, Cube.

(๒) อยู่หลัง m ก็ดี อยู่หน้า t ก็ดี ไม่ออกเสียง ดึงน:

Limb, Thumb, Debt-or.

(๓) อยู่หลัง m ไม่ออกเสียงตงนแล้ว มักจะทำสระให้
มีเสียงยาว ตงน: Climb, Comb, Tomb.

๓๓ สำเนียง c.

(๑) อยู่หน้าสระ คือ a, o, u; กตากบพยัญชนะ คือ l,
r; เป็นตัวสะกดแต่ตัวพ้อง หรือมีตัว t ต่อ; มีเสียงแข็งเป็น ค
หรือ ก ในเสียงไทย ตงน: Cat, Coat, Cut, Clime,
Crime; Sac, Act.

(๒) อยู่หน้าสระ คือ e, i, y, มีเสียงอ่อนเป็น ช ตงน:
Cent, Civ-il, Cym-bal; Face.

(๓) บางที่อยู่หน้าสระผสม ออกเสียงเป็น ช* ตงน: O-cean,
So-cial, Prec-ious.

(๔) อยู่หน้า h มีเสียงเป็น ช ในเสียงไทยโดยปกติ ตงน:
Chain, Such. บางที่มีเสียงเป็น ก ตงน: School, Eu-nuch.

๓๒ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Car-go Cap-i-tal. Cub-in. Cof-fee. Col-lar. Com-mon.
Cur-rent. Cu-pel. Cus-tom. Clev-er. Cler-gy. Cli-mate.
Creep-er. Crick-et. Cru-el. Pub-lic. Pol-i-tic. Traf-fic.
Act-or. Com-pact. Dis-trict.

Cer-tain. Cen-ter. Ce-dar. Ci-der. Cu-cus. Cis-tern.
 Pref-ace. Per-force. Prod-uce. Di-li-cious. Spe-cial. An-
 cient.

Chest-nut. Cham-ber. Cher-ry. Bach-e-lar. Watch-
 man. Catch-er. Char-ac-ter. Chym-ist. Scheme. Stom-
 ach. Arch. Ep-och. Dis-tich.

๓๓ ตำนียง d.

ออกเสียงเพน ด ทงเพนค้วนนำแต่ค้วลัดกค ดิงน: Dog, Mad;
 เว้นไว้แต่ค้วลัดกค e ซึ่งอยู่ทายพยัญชนะอื่นนอกจาก d แต่ t ซึ่ง
 เพนเครื่องหมายอดคกาคค ออกเสียงเพน t ดิงน: Tripped.

๓๔ ตำนียง f.

ออกเสียงเพน ฟ ทงเพนค้วนนำแต่ค้วลัดกค ดิงน: Fat, Safe.

๓๕ ตำนียง g.

(๑) มีที่ล่งเกดเสียงแซงอ่อนอย่าง c เพนแต่ไม้อยู่หน้า t.
 เสียงแซงเพน ค ไนเสียงมคช ดิงน: Gas, Gold, Gun;
 Glen, Green, Big. เสียงอ่อน เพน ช ไนเสียงมคช โดย
 ปกค ดิงน: Gem, Gin, Gym-nas-tics; Cage.

(๒) อยู่หน้า n ไม่ออกเสียง เช่น Gnat, Sign. ขอน
 มีที่ตั้งเกิดว่า g อยู่หน้า n ที่เปนตัวดัดคในท้ายศัพท์ออกเสียง
 เดียวกค ที่ออกหลายเสียงแต่อ่านกคตงที่เสียงหนัก ทำสระให้
 มีเสียงยาวออกไป เช่น Sign, Re-sign เปนตัวอย่าง. ถ้า
 ศัพท์ออกหลายเสียง แต่หาได้อ่านกคตงที่ตรงนั้นไม่, สระในที่
 นนมเสียงสั้น เช่น For-eign เปนตัวอย่าง.

(๓) อยู่หน้า h ต้นศัพท์ มีเสียงแข็ง เช่น Ghost. อยู่ท่าม
 กตางศัพท์ไม่ออกเสียง เช่น Right. อยู่ท้ายศัพท์ บางทีออก
 เสียงเพน ฟ เช่น Laugh, Rough: บางทีมีเสียงแข็ง เช่น
 Burgh; บางทีไม่ออกเสียง เช่น High, Though. มีที่
 ตั้งเกิดว่า ถ้าไม่ออกเสียง, ทำสระให้มีเสียงยาว คุจตัวอย่าง
 ทกตางแตว.

m๖ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Gar-den. Gam-bler. Gath-er. Gos-pel. Gov-ern. God-
 dess. Gut-ter. Guil-ty. Gump-tion. Glo-ry. Glut-ton.
 Glyp-tics. Grad-u-al. Great-ly. Griev-ance. Hogs-head.
 Lug-gage. Mag-net.

Gen-der. Ger-man. Gel-id. Giv-er. Gin-ger. Gid-dy.
 E-gypt. Gyp-sum. Gy-ral. Pas-sage. Ge-orge. Syr-inge.
 Reign. Gher-kin. Might. Light. Cough. Tough.
 Nigh. Plough. Bough.

๓๗ ห้าเนียง h.

(๑) อยู่ต้นคัพท ออกเสียงเพน ห หรือ ฮ ดิงฬ: Hat,
 Her, Him, Home, Hump, Hymn.

(๒) อยู่หน้าสระ บางทีไม่ออกเสียง ดิงฬ: Heir, Hour,
 Hon-est.

(๓) อยู่หลัง r ก็ไม่ออกเสียง ดิงฬ: Rheum, Rhu-barb.

(๔) อยู่หลังสระ เพนตัวถัดกน ไม่ออกเสียง เพนแต่ทำให้
 เสียงหนักชน ซึ่งตรงเสียงสระเกยที่เป็นอักษรตายในเสียงไทย หรือ
 ตรงต่อวิสรรคะในเสียงต้นถัดกน ดิงฬ: Ah, Oh.

๓๘ จงหัดอ่านคัพทเหล่านี้.

Ham-mer. Hard-en. Hap-py. Head-ache. Help-er.
 Hec-tor. Hig-gler. High-land. Hid-den. House-hold.

Horn-y. Hor-ror. Hun-ter. Hu-man. Huge-ly. Hy-
drant. Hy-dro-gen. Hys-te-ria.

Hon-or. Hon-est-y. Heir-ess. Rhom-bus. Rhi-noc-er-
os. Rhym-er. Hah. Foh. Sar-ah.

๓๙ ด้าเนียง j.

ออกเสียงเพน ช ในเสียงมคช ดิงน: Jack-et, June, Jew-el.

๔๐ ด้าเนียง k.

(๑) ออกเสียงเพน ก ในเสียงไทย ทังเพนตัวนำตัวดัด
ดิงน: Kin, Ko-ran; Lark, Look.

(๒) อยู่หน้า n ไม่ออกเสียงเตย ดิงน: Knife, Know.

๔๑ ด้าเนียง l.

(๑) ออกเสียงเพน ต ทังเพนตัวนำ ตัวดัด ตัวดัด ตัวดัด ดิงน:
Lad, Let-ter; Cloud, Plan; Will, Rail.

(๒) เพนตัวดัดสระ e ซึ่งมีพยัญชนะนำ อยู่หลังพยัญชนะ
นำ นำสระ e นั้น ก็ได้ มีเสียง เช่น el ดิงน: Ta-ble,
Cir-cle, Ket-tle.

(๓) อยู่หน้า f, v, k, m, ไม่ออกเสียง ดิงน: Half, Halves,
Walk, Calm.

๔๒ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Jug-gle, Ju-ly. Jeal-ous. Kin-dle. Kir-tle. Kit-ten.
Reek-y. Book-ish. Meek-ness. Knight-hood. Knot-ty.
Knuck-le. Law-suit. Leg-ate. Luck-y. Plas-ter. Black.
ball. Cli-mate. Mill-ion. Wilk-er. Mod-el. Mar-ble.
Ap-ple. Ri-fle. Calf. Calves. Talk. Palm.

๔๓ คำเนียง m.

ออกเสียงเป็น ม ในเสียงไทย ทั้งเป็นตัวหน้า เป็นตัวถัด
ดิงน: Mam-ma, Mo-men-tum.

๔๔ คำเนียง n.

(๑) ออกเสียงเป็น น ในเสียงไทย ทั้งเป็นตัวหน้า เป็นตัว
ถัด ดิงน: Non-sense, Can-non.

(๒) อยู่หน้า c, g, k, q, x; ออกเสียงเป็น ง ดิงน:
Sanc-tion, King, Sink, Conquer, Lar-ynx.

(๓) อยู่หลัง m ไม่ออกเสียง ดิงน: Hymn.

๔๕ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Man-ner. Mem-ber. Sum-mer. Num-ber. No-ble.
 Nick-el. Sun-set. Com-mon. Paint-er. Sanct-u-a-ry.
 Sanc-ti-ty. Jung-le. Bring-ing. Bang-kok. Bank-er.
 Twink-le. Au-tumn. So-lemn.

๔๖ ตำเนียง p.

(๑) ออกเสียงเพน ป ในเสียงไทย ทั้งเพนศ้วนนำแต่ศ้วนัดกด
 ดงน: Pope, Pop-py.

(๒) นำหน้าพยัญชนะที่เป็นศ้วนนำ อันมิใช่ศ้วนัดกด อยู่ณะ
 รวาง m กับ t กัด ไม่ออกเสียง ดงน: Psalm, Tempt.

(๓) อยู่หน้า h ออกเสียงเพน ฟ ทั้งเพนศ้วนนำเพนศ้วนัดกด
 ดงน: Hy-phen, Tel-e-graph. บางทออกเสียงเพน ญ ดงน:
 Neph-ew. อยู่หน้าพยัญชนะที่เป็นศ้วนนำ อันมิใช่ศ้วนัดกด ไม่ออก
 เสียง ดงน. Phthi-sis.

๔๗ ตำเนียง q.

(๑) ศ้วน q น คจบกับศ้วน u เด่มอ เป็นศ้วนนำ ออกเสียง

เป่น ค หรือ ก คควบกับ ฌ เช่น Queen บ้าง เป่น ค หรือ ก
เช่น Con-quer บ้าง.

(๒) เป่นตัวดัดกด ออกเสียงเป่น ค หรือ ก เช่น Ob-lique.

๔๘ คำเนียง r.

(๑) ออกเสียงเป่น ร ในเสียงไทย ทั้งเป่นตัวหน้า เป่นตัว
กลาง เป่นตัวตาม ดังน: Riv-er, Grand, Car.

(๒) ตาม e ซึ่งมีพยัญชนะหน้า อยู่หลังพยัญชนะหน้า หน้า
สระ e นั้น ก็ได้ มีเสียงเช่น er ดังน: Cen-tre, The-a-tre.

๔๘ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Puz-zle. Sup-pose. Pyr-a-mid. Per-haps. Emp-ty.
Con-tempt. Psal-ter. Phys-ic. Pho-to-graph. Phos-pho-
rus. Phren-sy. Phthis-ic.

Qui-et-ly. Liq-uid. Quad-ru-ped. Liq-uor. Con-quest.
An-tique.

Re-quest. Ru-mor. Rev-er-end. Gra-ci-ous. Prac-tice.
Pri-vate. Harp-er. Har-mo-ny. Par-don. Me-tre. Mas-
sa-cre. Sep-ul-chre.

๕๐ ดำเนียง s.

(๑) เปนค้วน่า มีเดียงสูงเปน ส โดยปกติ ดิงน: Saint,
Sis-ter; เว้นไว้แต่บางคำมี Na-sal เปนคณ.

(๒) เปนค้วนัดกค มีเดียงคำ เปน ฮ* โดยปกติ ดิงน:
His, Was; เว้นไว้แต่บางศัพท์ มี This, Thus, Us, เปนคณ.

(๓) บางทีเปนค้วน่า ออกเดียงแมน ฮ ดิงน: Pleas-ure,
Meas-ure. Ses-sion.

(๔) อยู่หน้า h ออกเดียงเปน ฮ* ทั้งเปนค้วน่า แต่เปนค้วนัดกค ดิงน: Shame, Show-er, Wash, Wish.

(๕) บางทีไม่ออกเดียง ดิงน: Is-land, Vis-count.

(๖) อยู่หน้า m ออกเดียงเหมือนมดระ u ตามหลัง ดิงน:
Bap-tism, Crit-i-cism.

๕๑ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Sun-shine. Sup-pose. Sect-or. Steam-er. Strug-gle.
Span-iard. Mes-sage. Mos-qui-to. Sus-tain. Press-ure.
Sure-ly. Treas-ure. Shoul-der. Shep-herd. Sharp-er.
Bash-ful. Marsh-y. Lan-quish. Isle. Pan-the-ism.

๕๒ ต้าเนียง t.

(๑) ออกเสียงเพน ต โดยปกติ ทั้งเพนตัวนำ แต่เพนตัว
 สกต ดงน: Tat-ter, Ti-tle.

(๒) ย่น่าสระมัทออกเสียงเดี่ยว ออกเสียงเพน ช ใน
 เสียงไทย ดงน: Virt-ue, Ques-tion.

(๓) ย่น่า h ออกเสียงดงเพน ถ* ดงน: Thank, Think;
 Death, Mouth. ออกเสียงต่ำเพน ฐ* ดงน: Thus, That;
 Breath, Be-neath.

๕๓ ต้าเนียง v.

(๑) เพนตัวนำ ออกเสียงเพน ว ดงน: Vain, Ve-ry.

(๒) เพนตัวสกต ออกเสียงเพน บว ดงน: Love, Move.

๕๔ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Tram-way. To-paz. Trum-ble. Bet-ter. Bit-ter. Tot-
 tle. Tort-ure. Nat-ure. Ce-les-tial. Act-ion. Mo-tion.
 Na-tion. Thun-der. The-a-tre. Thith-er. Tooth-ache.
 Sloth-ful. Path-less.

Van-i-ty. Ver-sion. Vi-o-lence. Griev-ous. Grov-el.
 Prov-a-ble.

๕๕ คำเนียง w.

(๑) เปนค้วนำ เปนพยัญชนะ, เปนค้วตาม เปนสระ;
คั้งกต่างแฉวข้างคณ ๑๒+ (๖).

(๒) เปนพยัญชนะ ออกเสียงเปน ๑ คั้งน: Wa-ter
Wel-come.

(๓) อยู่หน้า h ออกเสียงเหมือนอยู่หลัง h คั้งน: Why
(hwy), When (hwen). บางทักไม้ออกเสียง คั้งน: Who,
Whole.

(๔) อยู่หน้า r, หหลัง s, ไม้ออกเสียง คั้งน: Wrist,
Wrong; Sword.

๕๖ คำเนียง x.

(๑) เปนค้วนำ ออกเสียงเปน ๗ คั้งน: Xe-bec.

(๒) เปนค้วตักค ออกเสียงตุงเปน กค คั้งน: Ex-er-cise,
Ex-tent. ออกเสียงคำเปน คค คั้งน: Ex-ert, Ex-ist.

๕๗ คำเนียง y.

(๑) เปนค้วนำ เปนพยัญชนะ, เปนค้วตาม เปนสระ;
คั้งกต่างแฉวข้างคณ ๒.

(๒) เปนพยัญชนะออกเสียงเปน ย ดิงน: Year, Yel-low.

๕๘ ดำเนียง z.

ออกเสียงเปน ซ* ทงเปนตัวนำ แดเปนตัวถัด ดิงน:
Ze-bra, Miz-zle.

๕๙ จงหัดอ่านศัพท์เหล่านี้.

Wil-li-am. Wom-an. With-out. Spar-row. Awk-ward.
News-pa-per. What. Where. Whence. Whom. Wrap.
Wreck. An-swer.

Xan-thic, Xy-log-ra-phy. I-bex. Ex-am-ple.

Young-ster. Your-self. Yes-ter-day. Syn-o-nym.

True-ly. Cy-cle.

Zeal-ous. Ze-nith. Zo-di-ac. Puz-zle. Daz-zle. Freeze.

สำเนียงหนักเบา.

๖๐ ในภาษาอังกฤษ มีนิยมอ่านศัพท์มีหลายเสียงไม่เสมอกัน; ศัพท์อันหนึ่งคงอ่านให้หนัก ในเสียงอันหนึ่ง, เสียงนอกนั้นอ่านเสมอกัน; แต่จะนิยมลงเปนแบบเดียวกันว่า เสียงที่ไร้อ่านหนักไม่ได้: บางศัพท์อ่านหนักทีเดียวตน; บางศัพท์, ที่เสียงที่สอง; บางศัพท์,

ที่เสียงที่ตาม; แด่ค่อ ๆ ไป; วิธอ่านนยากที่คนต่างภาษาเช่นพวกเรา
 จะตั้งเกดให้ถวณถได, ตองดูในปทานุกรมจึงจะทราบ; เหตุนี้ ในท
 จะนำศัพท์เหล่านี้ มาให้หัดอ่านอย่างเดยว, จะไม่กต่างถึงลักษณะ;
 ที่เสียงใดอ่านหนัก, จะหมาย (Accent) ไว้ท้ายเสียงนั้นตามแบบใน
 ปทานุกรม เพื่อนักเรียนพบศัพท์ที่ยังไม่รู้จกว่าเสียงหนักที่ไหน จะ
 ได้คนในปทานุกรมดูได้เอง.

๒๑ ศัพท์มีเสียงเดี่ยว อ่านหนักที่เสียงต้น.

Al'tar.	Brack'et.	Com'mon.
Doc'tor.	Ev'er.	Fal'con.
Gen'der.	Ham'mer.	Im'age.
Jel'ly.	King'dom.	La'dy.
Mer'chant.	Na'tion.	Ob'ject.
Pad'dle.	Quar'ter.	Re'gion.
Sa'cred.	Ta'ble.	Un'der.
Vic'tim.	Wom'an.	Yel'low.

๒๒ ศัพท์มีเสียงเดี่ยว อ่านหนักที่เสียงท้าย.

A-lone'.	Be-sides'.	Con-clude'.
De-cay'.	Ex-press'.	Fa-kir'.
Gran-dee'.	Hu-mane'.	In-cline'.

Ju-ly'.	La-go'on'.	Mi-nute'.
Nan-keen'.	Op-pose'.	Par-take'.
Qua-drille'.	Re-join'.	Se-vere'.
To-day'.	Un-due'.	Ver-bose'.

๖๓ ศัพท์ตามเสียง อ่านหนักที่เสียงต้น.

Al'co-hol.	Beg'gar-y.	Cath'o-lic.
Dif'fi-cult.	En'er-gy.	Fam'i-ly.
Gov'ern-er.	Heart'i-ly.	Ig'no-rant.
Ju'bi-lee.	Lat'i-tude.	Med'i-cine.
Nom'i-nal.	Om'ni-bus.	Par'a-dise.
Ques'tion-er.	Ra'di-us.	Sen'si-ble.
Trav'el-er.	Ul'ti-mate.	Vi'o-let.
Wid'ow-er.		

๖๔ ศัพท์ตามเสียง อ่านหนักที่เสียงกลาง.

A-gree'ment.	Be-liev'er.	Ce-les'tial.
Dis-fa'vor.	En-deav'er.	Fa-mil'iar.
Gym-nas'tic.	Har-mon'ic.	Im-ag'ine.
Ju-di'cious.	Lu-na'tion.	Me-tal'lic.
No-ta'tion.	Oc-ca'sion.	Pa-cif'ic.
Qui-es'cent.	Re-cep'tion.	Sen-sa'tion.

Tri-umph'ant.   Un-eas'y.   Vol-ca'no.
Who-ev'er.

๒๕ ศัพท์มีสามเสียง   อ่านหนักที่เสียงท้าย.

Ap-per-tain'.   Bas-ti-nade'.   Cav-al-cade'.
Des-ha-bille'.   Ef-fer-vesce'.   Gaz-et-teer'.
In-dis-pose'.   Mag-a-zine'.   O-ver-leap'.
Phos-pho-resce'.   Re-as-sume'.   Ser-e-nade'.

๒๖ ศัพท์มีหลายเสียง   อ่านหนักที่เสียงต่าง ๆ กัน.

A-pos'tro-phe.   Ben-e-fac'tor.
Cat'er-pil-lar.   Dem-o-crat'ic.
Et-y-mol'o-gy.   For-get'ful-ness.
Ge-og'ra-phy.   Hos-pi-tal'i-ty.
In-com'pa-ra-ble.   Jun-ior'i-ty.
Lo-co-mo'tion.   Math-e-mat'ic.
Nom-i-na'tion.   Op-po-si'tion.
Per-pen-dic'u-lar.   Quad-ran'gu-lar.
Re-cip'ro-cal.   Sat-is-fac'tion.
Ter'ri-to-ry.   U-ni-ver'si-ty.
Vol'un-ta-ry.   Wor'ship-ful-ly.
Xy-log'ra-pher.   Zy-mol'o-gy.

คำอธิบาย.

๒๗ คำเนียงสระแแต่พยัญชนะที่อธิบายมาน คองเขาใจวายังไม่
 ด้นเชิง แแต่ดงแแต่พอเปเนเคาทผู้ค้กษาจะกำหนดอ่านได้โดยมาก จะ
 แแต่ดงให้ด้นเชิงตามไวยากรณึ ก้เห็นว่าบางได้ยงก้มแต่เฉพะบาง
 ค้พท หรอมค้พทอนเทยบบางกนอย จะพาญแแรกค้กษาพันเผอไป.
 อิกประการหนึ่ง คนต่างภาษาเช่นพวกเวา ยากท้จะกำหนดได้ยงให้
 ถวนถึ: เหมือนหนึ่งสระชนิดเดียวกัน เมื่อเขียนไม่ไช่เครื่องหมายให้
 ต่างกัน อ่านเปเนได้ยงด้นบางยาวบ้าง เช่น Boot บุต, Foot ฟุต,
 อ่านเปเนได้ยงต่างกัน เช่น But บุต, Put ปุต, ดงนี้, จะม้อไรเปเน
 เครื่องหมายนอกจากเคยเท่านั้น, ขอนกเหมือนกบภาษาของเรา แม
 เราใช้สระแแต่วรรณยุกต เปเนเครื่องหมายได้ยงยาวด้นทเปเนหนึ่งด้อ
 ของเรา ถึงดงนหนคาทมได้ยงโกตถึกัน เราก้มกใช้อย่างเดียวกัน เช่น
 เจน (ได้ยงยาว) เหน (ได้ยงด้น), แแต่ เชน ได้ยงยาว เปเนชื่อของ
 พดรบไซนแแต่เปเนชื่อของค้ศตรา ได้ยงด้นเปเนชื่อของกิริยาท้เตอน
 ของหนกจากท้; แแต่ค้พทว่า ถกษ พถกษ ทงด้องน รูปเดียวกัน
 แต่เราอ่านได้ยงต่างกัน ได้ยงแห่งสระ ถ ในค้พทค้น เราอ่านเปเน
 เรอ ว่า เริกษ, ในค้พทท้หตงเปเน ริ ว่า พริกษ. อิกประการหนึ่ง
 ได้ยงผนออกษรในภาษาเราด้วยไม่ เอก โท ตริ จัตวา อย่างแแต่คน

ต่างภาษาเลย แม้คนหัวเมืองของเรา ก็ทำให้ถูกยาก. คนต่างประเทศ
 ผู้เริ่มเรียนภาษาของเรา ยากที่จะกำหนดเสียงให้ถูกนทีได้ เพราะไม่
 ใช้ภาษาของตัวเอง ไม่มีความเคยช้ำของ ฉันทิ เราเรียนภาษาอังกฤษ
 ก็ฉันทิ เหตุฉันทิ ในที่นี้ จึงแสดงแต่เสียงที่จัดเป็นแบบได้ พอ
 เป็นเค้าที่ผู้ศึกษาจะกำหนดอ่านได้โดยมากเท่านั้น.

๖๘ วาระต่อไป ถ้าจะแต่งตามไวยากรณ์ ก็ควรจะตอง
 แสดงวิธีเขียนอักษร แต่เห็นว่าการศึกษาวิธีเขียนอักษรตองเข้าใจ
 ความแท้จริงจะกำหนดง่าย เหตุฉันทิ ในที่นี้ จะยังไม่แสดงก่อน จะ
 ใ้แสดงในภาคข้างหน้าต่อไป ในราวๆ ที่จะต้องเข้าใจ.

๖๙ เมื่อนักเรียนหัดอ่านได้เพียงเท่านั้นแล้ว ครูควรฝึกให้แปล
 ศัพท์ แปลความ เรียงความ ซึ่งจะกล่าวต่อไปในภาคข้างหน้า.

๗๐ ผู้จะเรียนภาคข้างหน้า ควรจัดหาปทานุกรมที่ตงศัพท์
 อังกฤษแปลเป็นไทย แต่ตงศัพท์ไทยแปลเป็นอังกฤษ หรือตง
 ศัพท์มคธ แปลเป็นอังกฤษ (ถ้ารู้ภาษามคธ) เพื่อเป็นเครื่อง
 มือไว้ เพราะจะเรียงปทานุกรมไว้ข้างท้ายหนังสือฉันทิ ก็จะชกช้ำไม่
 แสดงได้.

ภาคที่ ๒

นาม.

๗๑ ในศัพท์ทั้งหลายที่อ่านได้ล้วนมีศัพท์จำพวกหนึ่งเป็นชื่อของคน, สัตว์, ที่, สิ่งของ, เช่น Boy เด็กชาย, Cat แมว, Town เมือง, Box หีบ; เรียกว่า นาม (Noun).

๗๒ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Book	สมุด.	Garden	สวน.
Church	วัด.	Man	ชาย, คน.
Dog	สุนัข	Pen	ปากกา.

นาม ๒ อย่าง.

๗๓ นามจัดเป็น ๒ อย่าง คือ ศัพท์ที่ใช้เรียกนามชนิดเดียวกันได้ทั่วไป เช่น Boy, cat, town, box, เรียกสาธารณะนาม (Common noun.) ศัพท์ที่ใช้เรียกเฉพาะนามอย่างหนึ่ง ใช้เรียก

แม่น้ำชนิดเดียวกันทั่วไปไม่ได้ เช่น Warn วรรณ (ชื่อคน),
Toop ตูป (ชื่อสุนัข), Bangkok บางกอก (ชื่อกรุง), เรียก
อสาชารณนาม (Proper noun.)

ดิงค์.

๗๔ นามเหล่านี้ จัดเป็น ๓ ดิงค์ (Three genders) คือ
นามของคนผู้ชาย ของสัตว์ตัวผู้ เรียกปุงดิงค์ (Masculine), นาม
ของคนผู้หญิง ของสัตว์ตัวเมีย เรียกอิถดิงค์ (Feminine),
นามของสิ่งอันหาวิญญานมิได้ เรียกนปุงดิงค์ (Neuter), ซึ่ง
เป็นแบบสาชารณ; เว้นไว้แต่นามบางอย่าง, เช่น Sun ดวงตะวัน
จัดเป็นปุงดิงค์, Ship เรือกำปั่นใบ จัดเป็นอิถดิงค์, Child
เด็กซึ่งไม่นิยมว่าชายหรือหญิง, Bird นก ซึ่งไม่ได้นิยมว่าตัวผู้หรือ
ตัวเมีย, จัดเป็นนปุงดิงค์.

๗๕ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Father	พ่อ.	Mother	แม่.
Ox	โคผู้.	Cow	โคเมีย.
Paper.	กระดาษ.	Ink	หมึก.

วจนะ.

๗๖ นามที่ตั้งอยู่ตามรูปเดิมของคณหมายว่าอย่างเดี่ยว; ถ้า
 หมายว่าหลายอย่าง, เดิม es บาง s บาง ซ่างท้ายศัพท์. โดย
 นยพนามทงปวงจึงมีวจนะ (Number) เปนสอง คือ เอกวจนะ
 (Singular Number) สำหรับบอกชื่อนามอย่างเดี่ยว แดพหุวจนะ
 (Plural Number) สำหรับบอกชื่อนามหลายอย่าง.

๗๗ วิชเดิม es แด s ทท้ายศัพท์ ให้เปนพหุวจนะน
 ดงน: ศัพท์มีสระคือ o กิต y กิตเปนกการันต์ แดศัพท์มีพยัญชนะ
 คือ s, x, กิต ss, ch (คำ), sh, กิตเปนกการันต์ เดิม es;
 ถ้าสระ y เปนกการันต์, แดดง y เปน i เว้นไว้แต่เปนสระผสม;
 ศัพท์นอกจากน เว้นไว้แต่บางอย่าง เดิม s. ตัวอย่างในสอง
 วจนะนดงน:

๗๘ แบบคำวจนะ.

เอกวจนะ	พหุวจนะ	คำแปล.
Ass	Asses	ตา.
Bee	Bees	แมดงผง.
Book	Books	ด่มุด.

Box	Boxes	หีบ.
Boy	Boys	เด็กชาย.
Bush	Bushes	พุ่มไม้.
Coach	Coaches	รถม้า.
Fly	Flies	แมลงวัน.
Gas	Gases	แก๊ส.
Hero	Heroes	คนกล้าหาญ.
Monarch	Monarchs	กษัตริย์.

๗๘ แบบย่อคำคุณศัพท์.

Brother	Brethren	พวกพ้อง.
Child	Children	เด็ก.
Die	Dice	ลูกเต๋า.
Foot	Feet	เท้า, คืบ.
Knife	Knives	มีด.
Man	Men	ชาย, คน.
Mouse	Mice	หนู.
Ox	Oxen	โค.
Penny	Pence	เหรียญแปนนี.

๘๐ จงแปลชื่อนามเหล่านี้ให้เป็นพหูพจน์.

ศัพท์หมายเหตุ

จันท์เป็นแบบอักษรณ.

* Calf	ลูกโค.	Pen	ปากกา.
Church	วัด.	Pencil	ดินสอด.
Copy	สำเนา.	Potato	มันเทศ.
Dish	ชาม.	Table	โต๊ะ.
Ibex	เตียงผา.	* Tooth	ฟัน.
* Louse	เหา.	Toy	ตุ๊กตา.
Nose	จมูก.	* Wife	เมีย.
Puss	แมว.	* Woman	หญิง.

๘๑ จงแปลชื่อนามเหล่านี้ให้เป็นเอกพจน์.

Bottles	ขวด.	* Halves	กึ่ง.
Brothers	พี่น้องผู้ชาย.	Keys	ลูกกุญแจ.
Clocks	นาฬิกาตอก.	Lines	ไม้บรรทัด.
Countries	เมือง.	Loaves	ก้อน.
* Geese	ห่าน.	Taxes	อากร.
Glasses	ถ้วยแก้ว.	Woes	ทุกข์.

วิเศษณะ.

๘๒ นามที่กล่าวแต่จนตามคำฟังตนเอง หมายความว่าได้เพียง
 ว่าจะอย่างเดียว หรือมากเท่านั้น, จะหมายความว่าอย่างนี้ หรือ
 อย่างนั้น กัด กัดมากน้อย กัด ดิ หรือ เดวเป็นต้นกัดไม่ได้; จึง
 ต้องมีคำพูดอีกดั่งหนึ่ง ซึ่งแสดงอาการของนามนั้นว่าเป็นอย่างไร
 เช่น This นี That นั้น, Five ห้า Tenth ที่สิบ, Good ดี
 Bad ชั่ว, เป็นต้น. ศัพท์ชนิดนี้เรียกว่า วิเศษณะ (Adjective).

๘๓ จึงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

A	หนึ่ง.	Short	สั้น.
Fine	งาม.	Six	หก.
Girl	เด็กหญิง.	Stick	ไม้ (กิ่ง).
Large	ใหญ่.	Tall	สูง.
Many	มาก.	The	นั้น.
Several	หลาย.	Tree	ต้นไม้.

๘๔ ก่อนแต่จะแปลคำต่อไปนี้ ควรกำหนดวิธีแปลไว้:

ก. ในภาษาไทยไม่มีเสียงหรืออักษรหมายพหูพจน์ อย่าง
 ในภาษาอังกฤษ รูปใดด้วยประกอบเข้ากับคำอื่น เช่น เด็กต้องคน
 เด็กเหล่านี้; เหตุฉนั้น วิธีแปลโดยอักษรสมัย พหูพจน์ควรเขียน
 แต่ ท. ไว้หลังศัพท์ เช่น เด็ก ท. ซึ่งหมายความว่าทั้งหลาย อย่าง
 วิธีแปลภาษามคธ ซึ่งท่านบัญญัติกนชน, แต่ตามคำอื่นบางอยู่
 ด้วย ดังกล่าวแล้วข้างต้น ไม่ต้องเขียนไว้ก็ได้: วิธีแปลโดย
 อรรถไม่ต้องใช้เลยก็ได้.

ข. วิธีเรียงวิเศษณ์ ในภาษาไทย เอาไว้หลังนาม เช่น เด็ก
 ผู้นี้, ไขว้กับภาษาอังกฤษซึ่งเรียงไว้หน้า เช่น This boy.

ค. ในภาษาไทย วิเศษณ์ที่ระบุนาม เช่น นี้นั้น เป็นต้น
 ต้องเติมนามที่หมายสิ่งนั้นไว้ข้างหน้า เช่น เด็กผู้นี้ ชายคนนั้น
 เป็นต้น.

ฆ. วิเศษณ์ที่บอกจำนวน เช่น สองห้าสิบ เป็นต้น
 ต้องเติมเข้าข้างท้าย เช่น เด็กต้องคน กระดาษห้าแผ่น ดินสอง
 สิบแท่ง เป็นต้น.

ง. ในภาษาอังกฤษ ไม่มีคำเติมอย่างในภาษาไทย ใช้
 ห้วน ๆ เช่น เด็กนี้ ชายนั้น เด็กสอง กระดาษห้า ดินสองสิบ.

จ. เมื่อจะแปลภาษาไทย ก็จงใช้ให้ถูกวิธีของภาษานั้น ดัง
 กล่าวแล้วเกิด.

๘๕ จงแปลเป็นไทย.

A man.	The woman.
This boy.	That girl.
Several boys.	Many books.
Five pens.	Six pencils.
A fine cat.	A large box.
A tall tree.	A short stick.

วิเศษณะ ๓ ชนิด.

๘๖ วิเศษณะหนึ่ง จัดเป็น ๓ ชนิด คือ วิเศษณะที่ระบุนาม
 เช่น A หนึ่ง, The นน; This น, That นน; เพนคั่น เรียก
 กิต์คณวิเศษณะ (Distinguishing Adjective) ชนิด ๑; วิเศษณะ
 ที่บอกจำนวนของนาม เช่น five ห้า, Tenth ที่สิบ; Many
 มาก, Few น้อย; Each หนึ่ง-ๆ, Every ทุก; เรียกว่า
 ปมาณวิเศษณะ (Adjective of quantity) ชนิด ๑; วิเศษณะที่
 บอกลักษณะของนาม เช่น Good ดี, Bad ชั่ว, เพนคั่น
 เรียกว่าลักษณะวิเศษณะ (Adjective of quality) ชนิด ๑.

๘๗ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Black	ดำ.	Pencil	ดินสอ.
Cloth	ผ้า.	Red	แดง.

๘๘ จงแปลเป็นไทย.

A tree.	That town.
The black paper.	This book.
Many pens.	Bad pencils.
A fine cat.	Six boys.
Ten dogs.	The red cloth.
The good man.	A large box.

๘๘ วิเศษณ์ คือ A แต่ The แปลกกันดังนี้: A ไม่
นิยมแต่ใช้เฉพาะเอกวจนะ เช่น A book ดังนี้ หมายความว่า
สมุดเล่มหนึ่ง จะแปลสมุดอะไรก็ตาม, The นิยมแต่ใช้ได้ทั้งใน
ต่องวจนะ เช่น The book หรือ The books ดังนี้ หมาย
ความว่า สมุดที่คนพูดนิยมว่าเล่มนั้น เป็นต้น. A แต่ The
สองศัพท์นี้ เป็นแต่เครื่องหมายความของผู้พูดว่านิยมหรือไม่ เท่า
นั้น, จึงไม่ต้องแปลในภาษาไทยเสมอไป, ส่วนในการเรียงภาษา
อังกฤษต้องใช้ทุกขุม.

๕๐. วิเศษณ์ คือ This นี แต่ That นั้น ใช้เฉพาะ
 เอกวจนะ; ภาพพจน์, This เป็ดียนเปน These, That เป็ดียน
 เปน Those. นอกจากนคงเปนรูปเดียว.

๕๑ จงแปลเปนไทย.

A box.   The cat.
 These boys.   Those things. (ของ).
 The books.   This Man.
 That town.   A dog.

วิธีเรียงวิเศษณ์.

๕๒ วิเศษณ์ทงสามชนิดนี้ เรียงไว้หน้านาม, ถ่าสองชนิด
 ดวยกัน เรียงกิตตวิเศษณ์หรือปมาณวิเศษณ์ไว้หน้า
 วิเศษณ์ไว้หลัง ดงน: A fine cat แมวงาม, The useful books
 สามุดมีประโยชน์. Three black cats แมวดำสามตัว.

๕๓ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Cruel	ดุ.	Short	สั้น.
Girl	เด็กหญิง.	Stick	ไม้ (ถือ).
Long	ยาว.	Tame	เชื่อง.

๘๕ จงแปลเป็นอังกฤษ.

คน ผู้หนึ่ง.	เรือน หตงหนึ่ง.
เมือง น.	ตุ้มุด เหต่านน.
เด็กหญิง เหต่าน.	เด็กชาย ผู้นน.
สุนัข ตุ้ ตวหนึ่ง.	แมว เซอง ตวหนึ่ง.
ดินสอ แดง เตมนน.	กระดาด อย่างดี แเม้นหนึ่ง.
เชือก ยาว เต้นหนึ่ง.	ไม้ ส่น อ้นหนึ่ง.

๘๕ ถ้า A นำหน้าศัพท์ ซึ่งมีอักษรต้นเป็นพยัญชนะที่ออก
 ต่ำเนียงคงรูปตามเดิม, ถ้านำหน้าศัพท์ที่มีอักษรต้นเป็นสระกิต เป็น
 พยัญชนะที่ไม่ออกต่ำเนียงกิต แปลงเป็น An ดังน: A cat แมว
 ตวหนึ่ง. An ox โคผู้ ตวหนึ่ง. An heir ทายาท ผู้หนึ่ง. An
 awkward cat แมว นำเกตยด ตวหนึ่ง. A big ox โค โค
 ตวหนึ่ง. A future heir ทายาท ข่างนำ ผู้หนึ่ง.

๘๖ จงกำหนดศัพท์เหต่าน.

Black	ดำ.	Hour	โมง.
Hat	หมวก.	Idle	เกยจคราน.
Honest	ซื่อ.	Inkstand	ทหมัก.

๘๗ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ที่หมัก ๑ ๒ หนึ่ง.

ที่หมัก ๑ อย่างดี.

เด็กชาย ๑ ๒ หนึ่ง.

เด็กชาย ๑ เกียรติฐาน.

หมวก ๑ ๒ หนึ่ง.

หมวก ๑ ดำ.

คน ๑ ๒ หนึ่ง.

ชั่วโมง ๑ ๒ หนึ่ง.

กิริยา.

๘๘ คำพูดที่มเพียงนามกับวิเศษณ์ ๑ ๒ หนึ่ง แสดงความเพียงว่านามชนิดหนึ่ง แปรจากนามชนิดหนึ่ง, ยังแสดงไม่ได้ว่านามนั้นทำอะไร; จึงต้องมีคำพูดอีกตัวหนึ่ง, เช่น, Sit หนึ่ง, Lay นอน, Stand ยืน, Walk เดิน, Eat กิน, Drink ดื่ม, เป็นต้น; คำพูดชนิดนี้เรียกว่า กิริยา (Verb).

๘๘ กิริยาของนามที่เราพูดถึงซึ่งเป็นเอกฉนะ ๑ ๒ หนึ่ง ต้องเติม es หรือ s ข้างท้ายศัพท์ เช่นนกตัวเดียวในข้อ ๘๗ ที่ว่าด้วยฉนะ, ตัวอย่าง ดังนี้: A bird flies นกบิน, A dog barks ดุ๊กเห่า, เป็นต้น, กิริยาของนามที่พูดอยู่กับเราซึ่งเป็นเอกฉนะ ๑ ๒ หนึ่ง ต้องเติม est

เช่น Thou walkest ท่านเดินเปนนั่น, แต่ในทุกวันนี้ไม่ใช่แล้ว, คง
แต่ในหนังสือเก่า ๆ.

๑๐๐ เพราะนามที่เป็นประธาน เดียวก็มี หตายก็มี, กิริยา
จึงต้องจัดเป็นสองวจนะเหมือนนาม.

๑๐๑ จึงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Catch	จับ.	Read	อ่าน.
Child	เด็ก.	Run	วิ่ง.
Cry	ร้องไห้.	Sing	ร้อง.
Lick	เลีย.	Write	เขียน.

๑๐๒ จึงแปลเป็นไทย.

The bird sings.	Those boys run.
These girls walk.	This man writes—.
That woman reads—.	A child cries.
The cat catches—.	The dog licks—.

๑๐๓ เมื่อตั้งเกตกิริยาในคำพูดข้างบนนี้ คงเห็นชัดว่ากิริยา
พวกหนึ่ง เมื่อมีนามที่เป็นประธาน เป็นเต็มความ, เช่น, A child

cries เด็กร้องไห้, กิริยาชนิดนี้เรียกว่า อกรรมกิริยา (Intransitive Verb); กิริยาอีกพวกหนึ่ง ถึงมีนามที่เป็นประธานแต่ก็ไม่ได้เต็มความ, เมื่อมีนามที่ทาด้วยกริยานั้นด้วย จึงเป็นเต็มความ, เช่น, The cat catches แมวจับ เพียงเท่านั้นยังไม่ได้ความ, จำจะต้องถามว่าจับอะไร, เมื่อเต็มนามที่แมวจับเขาด้วยว่า The cat catches a mouse แมวจับหนู ดังนี้ เป็นเต็มความ ไม่ต้องถามอีกต่อไป, กิริยาชนิดนี้เรียกว่า สกรรมกิริยา (Transitive Verb.)

อายตน์บาต.

๓๐๔ คำพูดสามส่วนเพียงนั้น ยังไม่พอจะใช้, เพราะนามที่เนื่อง ด้วยกริยาหลายตัวก็มี ต่างมีความต่าง ๆ กัน, จึงมีคำพูดอีกส่วนหนึ่ง เช่น With กับ, ด้วย; To สู, ถึง; แก่, เพื่อ, ต่อ; From แแต่, จาก, เหตุ; Of แห่ง, ของ; In ใน; เป็นต้น. คำพูดชนิดนี้เรียกว่า อายตน์บาต (Preposition).

๓๐๕ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Coat	เสื้อ.	Live	เป็นอยู่, อาศัยอยู่.
Country	เมือง.	New	ใหม่.
Father	บิดา.	Quarrel	ทะเลาะ.
Give	ให้.	Receive	รับ.
Husband	สามี.	Son	บุตร.
Letter	จดหมาย.	Wife	ภรรยา.

๓๐๖ จงแปลเป็นไทย.

The husband quarrels with the wife.

The father gives a new coat to the son.

The son receives a letter from the father.

The father of this boy lives in the country.

๓๐๗ ชายคนนั้น ^๕บรรยาย ^๕เรื่องในราว ^๕การ ^๕ชก ^๕กับ ^๕นาม ^๕ที่ ^๕เนื่อง ^๕ด้วย ^๕
^๕การ ^๕ชก ^๕นั้น ^๕เว้น ^๕ไว้ ^๕แต่ ^๕ Of ^๕ เรื่อง ^๕ใน ^๕ราว ^๕นาม ^๕กับ ^๕นาม ^๕ ดู ^๕จุด ^๕ตัวอย่าง ^๕
^๕ที่ ^๕ได้ ^๕แต่ ^๕คง ^๕ไว้ ^๕ข้าง ^๕คน ^๕นั้น ^๕แล้ว.

๓๐๘ ขายคณิบาท คือ Of ใช้ 's (Apostrophe & s) คือ

ทายนามนน แยกมาเรียงไว้ข้างหน้าแห่งนาม ที่เป็นประธานก็ได้

คิงน The father of this boy เป็น This boy's father. ถ้า

คัพทม s เป็นกรณตไซคิงน An ass'hide หนึ่งแห่งดา. Asses'

hides หนึ่ง ท. แห่งดา ท.

๓๐๙ จงกำหนดคัพทมเหล่านี้.

After	ตาม, ภายหลัง.	Room	ห้อง.
Brother	พี่น้องชาย.	Run	วิ่ง.
By	โดย, ตาม.	Sister	พี่น้องหญิง.
Chair	เก้าอี้.	Sood	สูด (ชื่อ.)
Dang	แดง (ชื่อ.)	Upon	บน.
Go	ไป.	Walk	เดิน.
Into	ภายใน.	Warn	จรรณ (ชื่อ.)
Mother	มารดา.	Way	ทาง.

๓๓๐ จงแปลเป็นอังกฤษ.

พี่น้องชาย ของวรรณ เกรไป โดยทาง ด้ายนี้.

สุนัข ของ ลุด วิ่ง ตาม เด็กชาย ผู้นั้น.

มารดา ของ แดง นิ่ง บน เก้าอี้.

พี่น้องหญิง ของ ลุด ไป ภายใน ห้อง.

การกแห่งนาม.

๓๓๓ ตามข้อ ๓๐๓ แดข้อ ๓๐๘ ทักกล่าวมาแต่จนน ได้การก
(Case) เป็นสาม คือ นามที่เป็นประธานเรียกกตตุการก (Nomi-
native Case) ๓, นามที่เป็นเจ้าของเรียกว่า สามีการก (Posses-
sive Case) ๓, นามที่กตตุการกทำเรียกว่า กัมมีการก (Objec-
tive Case) ๓; ตัวอย่างดังนี้: The king's son reads a letter
พระโอรส ของพระเจ้าแผ่นดิน ทรงอ่าน จดหมาย. ในคำนี้ Son พระ
โอรสเป็นกตตุการก คือ ผู้ทรงอ่าน, King's ของพระเจ้าแผ่นดิน
เป็นสามีการก คือ เป็นเจ้าของพระโอรส, Letter เป็นกัมมีการก
คือ เป็นของที่พระโอรสทรงอ่าน.

๓๓๒ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

At	ที่, ณ.	Send	ส่งไป.
Bite	กัด.	Steal	ลัก.
Hand	มือ.	Stone	หิน.
Master	นาย, ครู.	Thief	ขโมย.
Punish	ลงโทษ.	Throw	ทิ้ง, ปา.
School	โรงเรียน.	To	ถึง.

๓๓๓ จงแปลเป็นไทย.

The cat licks the master's hand.

The father sends the boys to the school.

The dog bites the thief.

The boys throw stones at a dog.

๓๓๔ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ครู ลงโทษ เด็กชาย ผู้เกยจากราน.

สามี เขียน จดหมาย ฉบับหนึ่ง ถึง ภรรยา.

สุนัข กัด แมว.

ขโมย ลัก เสื้อ ของแดง.

ศัพท์นาม.

๓๓๕ ในคำพูด ไม่ใช่ ออกชื่อแต่ไม่พูดซ้ำถึงนามตัวเดียว
 บ่อย ๆ มีคำพูดอีกส่วนหนึ่ง สำหรับใช้แทนชื่อผู้พูด คือ I
 ฉัน, แทนชื่อผู้พูดอยู่ด้วย คือ You ท่าน, แทนนามที่
 พูดถึงซึ่งออกชื่อมาแต่ตรงข้างหลัง คือ He เขา (ชาย); She
 เธอ (หญิง), It มัน. คำพูดชนิดนี้ เรียกว่า ศัพท์นาม
 (Pronoun).

๓๓๖ ศัพท์นาม ที่สำหรับใช้แทนนามตามจำพวกนั้น เรียก
 เฉพาะอย่างว่า บุคคลศัพท์นาม (Personal Pronoun); โดยนัย
 ได้วิภาคเป็นสาม คือ สำหรับใช้แทนชื่อผู้พูดเรียกว่า บุคคลบุรุษที่
 หรือ บุรุษที่ ๑ (First Person) ๑, สำหรับใช้แทนชื่อผู้พูด
 อยู่ด้วย เรียกว่า บุคคลบุรุษที่ ๒ หรือ บุรุษที่ ๒ (Second
 Person) ๑, สำหรับใช้แทนนามที่พูดถึง ซึ่งออกชื่อมาแต่
 ข้างหลัง เรียกว่า บุคคลบุรุษที่ ๓ หรือ บุรุษที่ ๓ (Third
 Person) ๑.

๓๓๗ บุคคลศัพท์นามนี้ มีฉพาะแต่การกเหมือนนาม ทั้งสาม
 บุรุษ แต่จัดเป็นตงคเฉพาะ บุคคลบุรุษที่ ๓ เท่านั้น.

๓๑๘ ปุริสศัพท์พจนานมน์อย่างน.

ปฐมปุริสะ.

การก.	เอกวจนะ.	พหุวจนะ.
กัตตุ.	I.	We.
ล้ำม.	My, mine.	Our. ours.
กम्म.	Me.	Us.

ทุติยปุริสะ.

การก.	เอก.	พหุ.
กัตตุ.	Thou.	You.
ล้ำม.	Thy, thine.	Your. yours.
กम्म.	Thee.	You.

ตติยปุริสะ.

การก.	เอก.	พหุ.
กัตตุ.	ป. He.	อ. She. น. It. ท. They.
ล้ำม.	ป. His.	อ. Her, hers. น. Its. ท. Their, theirs.
กम्म.	ป. Him.	อ. Her. น. It. ท. Them.

๑๑๙ ทูตียปริสัะ เอกวจนะ คือ Thou ใช้แต่ครั้งโบราณ
 ในทุกวันนี้ไม่ใช่เลย ใช้ You แทน, แม้กรียาก็ใช้พหุวจนะ
 ตาม You.

๑๒๐ ตำมการก คัพทหน้า เมื่อใช้ ต้องมีนามตามหลัง เช่น
 My father บิดา ของฉัน, คัพทหลังไม่ต้องมี แต่บ่งความ
 ถึงข้างนำด้วย ดังน้ My book is more useful than yours
 (your book) ตำมุดของฉันมีประโยชน์มากกว่าของท่าน (คือตำมุด
 ของท่าน).

๑๒๑ ปุริสัศัพท์พพนามในภาษาไทย มีคำสูงแต่คำต่ำสำหรับ
 ใช้ตามชนของคน ไม่เหมือนในภาษาอังกฤษแต่ภาษามคธซึ่งย่น
 เปนแบบเดียว เพราะฉนั้น นักเรียนผู้จะแปลภาษาอังกฤษเปน
 ไทย จงเลือกคำใช้ให้ถูกตามลักษณะของภาษาไทย, แต่จง
 ส้งเกตคำของท่าน เพราะคำที่ใช้ไคทางทูตียปริสัะแต่คตียปริสัะ.

๑๒๒ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Call	ร้องเรียก.	Nest	รัง.
Day	วัน.	Obey	เชื่อฟัง.
Door	ประตู.	Pupil	ศิษย์.
Every	ทุก.	See	ดู, เห็น.
Like	พอใจ.	Stand	ยืน.
Love	รัก.	Teach	สอน.

๑๒๓ จงแปลเป็นไทย.

I see a bird in its nest.

We like our books.

Your mother calls you.

She stands at the door.

The good pupils obey their master.

He teaches them every day.

๑๒๔ ศศิยปริสัระ สามีการก ที่ใช้แทนกัตตุการกในพากย์
 ๕
 นนเอง แปลในภาษาไทยว่าของตนักก็ได้ เช่น The good pupils
 obey their master ศิษย์ท. ทดี ย่อมเชื่อฟัง ครู ของตน.

๑๒๕ จงแปลเป็นอังกฤษ.

บิดา ของฉัน ตั้ง ฉัน (ไป) ตั้ง โรงเรียน.

มารดา ตั้งโทษ บุตร ผู้เกลียดชัง ของเขา.

ครู รัก ศิษย์ ท. ทัด ของแก.

เขา ท. ไป ตั้ง โรงเรียน ทุกวัน.

นักกัมมกิริยา.

๑๒๖ ยงมกิริยาอีกชนิดหนึ่ง คือ Have มี, Be เป็น;

สองนั้งเคราะห์ในพวกกัมมกิริยา, แต่มีอาการแปลกกัน คือ

ไม่เต็มความตามคำฟังตัว คดาขัดกัมมกิริยา; Have เขากับนาม

เป็นกิริยาเต็มความ ดังน *I have a book* ฉันมีสมุดเล่มหนึ่ง;

Be เขากับวิเศษณะ ดังน *He is clever* เขาเป็น (คน) ฉลาด.

อีกอย่างหนึ่ง เขากับนามที่ใช่เป็นวิเศษณะ ดังน *He is my*

son เขาเป็นบุตรของฉัน. เพื่อจะให้แปลกกัน ในที่นี้ยกเรียก

กิริยาชนิดนี้ว่า นักกัมมกิริยา (Neuter).

๑๒๗ กิริยาชนิดนี้ คด้ายดกมมกิริยามาก ผู้ไม่เคยเรียน
ไวยากรณ จะรู้ว่าต่างกันดี ด้วยแปดกมมการกเอาซึ่งนำหน้าเช่น

I sharpen my pencil ดินเหนียวซึ่งดินสอของฉัน This is my
pencil นเปเหนียวดินสอของฉัน; เพียงเท่านั้น พอจะรู้ว่าต่างกัน.

๑๒๘ กิริยา คือ Have เอกวจนะ ของศตยปรีดะ เปน
Hast,' ของศตยปรีดะ เปน Has; นอกหนนคงรูปเดิม เว้นแต่
ขอทจกกดาวข้างหน้า.

๑๒๙ จงแปดเปนไทย.

I have several brothers.

These boys have a good master.

You have many books.

My mother has a fine cat.

๑๓๐ จงแปดเปนอังกฤษ.

ครู ของท่าน มี ศิษย์ มากคน.

เราท. มี บิดา ดี.

พี่น้องชาย ของฉัน มี บุตร (Children เด็ก ๆ)

หลายคน.

ท่าน มี สุนัข ดี.

๑๓๑ กิริยา คือ Be เอกวาระของปฐมปรีดิ์: เปน Am, ของทุติยะปรีดิ์: เปน Art, ของตติยะปรีดิ์: เปน Is; พหุวาระ เปน Are ทั้งสามบุรุษ.

๑๓๒ กิริยาควณ ในภาษาอังกฤษใช้เป็นนิตย, แต่ใน ภาษาไทยใช้แต่ที่เข้ากับนาม เช่น He is my uncle ท่านเปน } สูง ของฉัน, } อาจ ที่เข้ากับวิเศษณ์ไม่ใช่ เช่น My book is wet } ดมุด ของฉันเปียก; เมื่อจะแปลอังกฤษเปนไทยให้ความชัด ในที่ไม่ใช่ไม่ต้องแปลก็ได้; แต่ถ้าจะแปลให้หมดศัพท์, ต้องเติม นามหมายชนิดเขาข้างนาตามควรว่า I am wet ฉันเป็นผู้เปียก. My book is wet } ดมุด ของฉันเปนของเปียก. ถึงที่จะแปลไทย เปนอังกฤษ แม้ในคำไทยไม่เขียนไว้ ก็ต้องเติมดง.

๑๓๓ อีกอย่างหนึ่ง วิธใช้กิริยาควณ มนยมผิดกันบ้าง เช่น คำไทยว่า พี่ชาย ของฉัน อยู่ ใน เมือง คำอังกฤษว่า My brother is in the city } ดงน. เพราะฉัน } เมื่อ แปล ความเช่น } จะ ใช้ถ้านวนให้ต้องตามภาษาทั้งสองก็ไม่ผิด, แต่ จะถือว่า Be แปลว่าอยู่ ไม่ชอบ, เปนดงนเพราะไวยากรณ์ต่าง } กันเอง,

๑๓๔ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Active	ว่องไว.	Hungry	หิว.
Daughter	บุตร.	Silly	อโงง.
Friend	สหาย.	Thirsty	รหหาย.

๑๓๕ จงแปลเป็นไทย.

I am hungry.	This boy is thirsty.
You are silly.	Those men are actives.
This woman is their mother.	We are their friends.
They are in the town.	They are good men.

๑๓๖ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ไม้ อนน ต้น.
 เขือก เต็มพูน ยาว.
 บิดา ของเราท. อยู่ ใน ห้อง.
 ท่าน เป็น คน สูง.
 เด็กหญิง เหล่านี้ เป็น พี่น้องหญิง
 ของเด็กชาย ผู้น.
 เขาท. เป็น บุตรท. ของ ข้าพเจ้า.

กิริยาวิเศษณ์.

๑๓๘ คำพูดที่แสดงกิริยาอันใดแต่แสดงว่านามนั้นทำอาการอย่างนั้น ๆ แต่เป็นอย่างไร เป็นต้นว่าดีหรือชัวยังไม่ปรากฏ จึงมีคำพูดไว้สำหรับแสดงความแปลกของกิริยาอีกส่วนหนึ่ง เรียกกิริยาวิเศษณ์ (Adverb). วิเศษณ์แสดงความแปลกของนามชนิดใด, กิริยาวิเศษณ์ก็แสดงความแปลกของกิริยาชนิดนั้น; เหตุอันหนึ่งพ้องกับชนิดอื่นจึงคล้ายกัน; เป็นแต่ข้างหนึ่งเนื่องกับนาม, ข้างหนึ่งเนื่องกับกิริยา, เท่านั้น; ตัวอย่าง ดังนี้: The *honest* man acts *honestly* คน ตรง ทำ ตรง. *Honest* เป็นวิเศษณ์, *Honestly* เป็นกิริยาวิเศษณ์.

๑๓๙ กิริยาวิเศษณ์ชนิดนี้คือ *ly* ทำยวิเศษณ์โดยมาก เช่น อุทาหรณ์ข้างต้น แต่บางทีใช้รูปอย่างเดียวกับวิเศษณ์ เช่น He is *well* เขาอยู่ดี, He writes *well* เขาเขียนดี. *Well* ในอุทาหรณ์หลังเป็นกิริยาวิเศษณ์.

๑๓๙ การแปลกิริยาวิเศษณ์ ให้ต้องตามภาษาไทย มีตัวอย่าง เช่น He speaks *wisely* แปลด้อย ๆ ว่า เขาฉลาดพูด หรือ เขาพูดฉลาดอย่าง ๑. แปลอย่างมีอายุคณิบาท คือ

โดยว่า เขาพูดโดยอาการของคนฉลาดอย่าง ๑. He speaks truly
 เขาพูดจริง, เขาพูดโดยอาการอันจริง. He speaks eloquently
 เขาพูดมีโวหาร, เขาพูดโดยอาการของคนมีโวหาร.

๑๕๐ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Clearly	หมดจด, แจ่มใส.	Object	ข้อความ.
Correctly	ถูกต้อง.	Slowly	ช้า.
Explain	อธิบาย.	Swiftly	เร็ว.
Happily	ดีบาย.	Understand	เข้าใจ.

๑๕๑ จงแปลเป็นไทย.

Your son writes correctly.

A good man lives happily.

Women walk slowly.

The birds fly swiftly.

The master clearly explains this
 object to the boys.

They understand it well.

วิธีเรียงกริยาวิเศษณ์.

๑๔๒ เมื่อตั้งเกิดพากยข้างตน คงแต่เห็นว่ากริยาวิเศษณ์
เรียงไว้หลังกริยา; ถ้ากริยามากกริยาเรียงไว้หลังการก็ได้ หน้า
กริยาก็ได้ ตามความต้นหรือยาว.

๑๔๓ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Dress	แต่งตัว.	Quietly	สงบ, เงียบ, ค่อย ๆ.
Learn	เรียน.	Rightly	ถูก, ชอบ.
Lesson	แบบเรียน.	Run	วิ่ง.
Neat-ly	ประณีต, หมาดจด.	Speak	พูด.
Quickly	เร็ว.	Sweetly	ไพเราะ, หวาน.

๑๔๔ จงแปลเป็นอังกฤษ.

บุตร ของฉัน พูด ถูก.
เด็ก ประณีต แต่งตัว ประณีต.
เด็ก ท. ทัด เรียน แบบ ท. ของคน ดี.
นก ร้อง ไพเราะ.
ท่าน วิ่ง เร็ว.
ข้าพเจ้า ค่อย ๆ เติบโต.

๑๔๕ กิริยาวิเศษณ์^๕ บางทีเขาความกับวิเศษณ์^๒ บาง^๒ เขา^๒
 ความกับกิริยาวิเศษณ์^๒เองบาง^๒ ดงน: This book is *very useful*
 ด้มุดนมีประโยชน์อย่างยิ่ง. He writes *very plainly* เขาเขียน
 ชัดแท้. ในพากย์ต้น *very* กิริยาวิเศษณ์^๒เข้ากับ *useful* ที่แปล
 วิเศษณ์, ในพากย์หลัง *very* เข้ากับ *plainly* ซึ่งแปลกิริยา
 วิเศษณ์ด้วยกัน. กิริยาวิเศษณ์ชนิดนี้ของเรียงไฉนาคัพททเขากัน.

๑๔๖ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Govern ปกครอง, รักษา. Kingdom ราชอาณาจักร.
 King พระเจ้าแผ่นดิน. Object วัตถุ, เรื่อง.

๑๔๗ จงแปลเป็นไทย.

The king is very clever.

He governs his kingdom very wisely.

You have a very good pen.

My sister has a very fine cat.

๑๔๘ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ฉัน หิว นึก.

ชาย ผมน รหาย นึก.

ครู อธิบาย เรื่อง น แก่ ศิษย์ ท.

ของแก กระจาง แท.

เด็ก ผูน เขียน ประณต อย่างย้ง.

๑๔๘ อธิบายความหมายของคำกริยา เช่น Once หัน
เดี๋ยว, วารหนึ่ง; There ที่นั่น, Often บ่อยๆ, Much มาก
Indeed จริงๆ, How อย่างไร; เป็นต้น ก็เรียกว่ากริยา
วิเศษณ์.

สังฆาตกนิบาต.

๑๕๐ คำพูดที่แสดงมาแล้ว ได้แต่กล่าวข้อความอันเดียว ๆ
ยังไม่พอใช้พูดกัน, จึงมีคำพูดอีกส่วนหนึ่ง เช่น And แด,
กับ, ...ด้วย .....ด้วย, ทง..... ทง.....; Or หรือ, But แต่,
Because เพราะว่า, เป็นต้น. คำพูดชนิดนี้เรียกว่า สังฆาตกนิบาต
(Conjunction).

๑๕๑ ตั้งฆาตกนิบาตน์   สำหรับต่อศัพท์เขากับศัพท์อย่าง ๑
 สำหรับต่อพากย์เขากับพากย์อย่าง ๑   เรียงไว้ในรวางศัพท์หรือพากย์
 ทศอนน.

(๑) ต่อศัพท์เขากับศัพท์   ดงน: A dog *and* a cat.   คู่นี้
 ตัวหนึ่ง กับ แมว ตัวหนึ่ง.   He is a wise *and* honest man
 เขา เป็นคน ทงมีปัญญา ทงชอตรง ผู้หนึ่ง.   He reads *and*
 writes correctly,   เขา อ่าน แด เขียน ถูกต้อง.   He reads
 loudly *and* clearly.   เขา อ่าน ดัง ด้วย ชัด ด้วย.   ในตัวอย่าง
 ที่ ๑ And ต่อนาม   คือ Dog กับ Cat เขาเป็นหมวดเดียวกัน.
 ในตัวอย่างที่ ๒ And ต่อวิเศษณ์   คือ Wise กับ Honest
 เขาเป็นหมวดเดียวกัน.   ในตัวอย่างที่ ๓ And ต่อกริยา   คือ
 Reads กับ Writes เขาเป็นหมวดเดียวกัน.   ในตัวอย่างที่ ๔
 And ต่อกริยาวิเศษณ์   คือ Loudly กับ Clearly เขาเป็น
 หมวดเดียวกัน.

(๒) ต่อพากย์เขากับพากย์   ดงน: You are clever, but
 your brother is stupid.   ท่านฉลาด, แต่พี่น้องชายของท่านเขลา.
 My uncle is popular, because he is benevolent.   ลุงของ

ข้าพเจ้าเป็นผู้กว้าง, เพราะว่าท่านเป็นผู้เอื้อแก่. ในตัวอย่างที่ต้น
 But, ในตัวอย่างที่ ๒ Because, ต่อพากย์ต้นกับพากย์หลังเข้าเป็น
 หมวดเดียวกัน.

๑๕๒ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Always	เต็มอ, เป็นนิตย.	Duty	หน้าที่.
Benefit	ประโยชน์เกื้อกูล.	Lazy	ขเกยจ.
Diligent	หมั่น.	Old	แก่.
Do	ทำ.	Parent	ชนกหรือชนนิกได้.

๑๕๓ จงแปลเป็นไทย.

I love my parents, because they always love me and
 act for my benefit.

Dang is very diligent and clever, but Sood is very
 lazy and stupid.

Your brother does his duty honestly and wisely.

My old friend is popular and benevolent.

๑๕๔ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

As	คุณ, เช่น.	Protect	ปกครอง, ป้องกัน.
Kind	มีกรุณา.	Queen	พระราชินี.
King	พระราชา.	See	เห็น.

๑๕๕ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ข้าพเจ้า เห็น พระราชา แต่ พระราชินี.

พระราชา เป็น คุณ บิดา ของเราท. แต่ พระราชินี เป็น
คุณ มารดา ของเราท., เพราะว่า ท่านท. ทรง ปกครอง เราท.
เป็นนิตย.

เด็ก คนหนึ่ง หมั้น, แต่ เขา เซดา.

เราท. รัก ครู ของเราท., เพราะว่า ท่าน มีกรุณา
แก่ เราท.

•
อุทาน.

---

๑๕๖ ยังมีเสียงอีกตัวหนึ่ง สำหรับแสดงความเป็นไปในใจ
โดยอาการต่าง ๆ มีเบิกบานดังเวชน์แดดตากใจเป็นต้น เช่น
Ah แม่, Alas พุโธ้, Oh โอ้, เสียงชนิดนี้เรียกว่า อุทาน
(Interjection).

๑๕๗ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Beat	ตี.	Indeed	จริง ๆ.
Forget	ลืม.	Mine	ของฉัน.
Hah	ฮา.	O	โอ.
Hallo	ฮอ.	Oho	โอ้ โอ้.
Here	ที่นี่, ทน.	Strong	มีแรง.
Ho	โฮ.	There	ที่นั่น, ทนน.

๑๕๘ จงแปลเป็นไทย.

Ah ! Warn writes well indeed.

Alas ! you beat my dog.

Hallo ! you are here.

Ho ! I forget my book.

๑๕๙ จงแปลเป็นอังกฤษ.

โอ้! ส้มุด นี้ เป็น ของฉัน.

โอ้โอ้! เขา อยู่ ที่นั่น.

โอ! สู้ต เจ้า ดู นึก.

ฮ่า! เขา มี แรง นึก.

๑๖๐ รวมนำพูดที่ได้แสดง โดยตั้งเขบในภาคนี้ คือ

๑ นาม.

๕ สัพพนาม.

๒ วิเสสณะ.

๖ กิริยาวิเสสณะ.

๓ กิริยา.

๗ ตั้งฆาตกนิบาต.

๔ อายตนิบาต.

๘ อุทาน.

รวมครบ ๘ ประการจนแต่.

ภาคที่ ๓.

วิภาคแห่งนาม.

๑๖๑ ในคำชารณนามแต่อดีตชารณนาม ที่แต่ดงแต่ในข้อ ๗๓
นั้น บางอย่าง เปนมูลของศัพท์อื่น เช่น Man มนุษย์เปนมูลของ
Mankind ชาศมนุษย์, นเปนมูลแห่งนาม; Health ความดำรกาย
เปนมูลของ Healthy มีความดำรกาย, นเปนมูลแห่งวิเล็ดณะ; Land
แผ่นดิน เปนมูลของ Land หนผิง, นเปนมูลแห่งกริยา; จึงได้ชื่อ
ว่ามูลนาม (Original Noun).

๑๖๒ จึงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Bangkok	บางกอก.	People	ประชาชน.
Capital	เมืองหลวง.	Rule	ปกครอง.
Nation	ประเทศ.	Siam	สยาม.
Over	บน, เหนือ.	Siamese	ชาวสยาม.

๑๖๓ จึงแปลเป็นไทย.

Our nation is Siam.

Bangkok is her capital.

The people are Siamese.

The King rules over her.

๓๖๔   ^{๑ ๔} ^๑ ^{๒๑๑๑๑๑๑} ^{๑ ๒} ^{๑ ๕}
 นักเรียนพงษวชิทธิไซในพากย์ข้างบน   ดิฉัน:

(๑) คำชารณนามบางอย่าง   หมายความว่าเปนพหูพจน์   เช่น
 People เรียกสมุหนาม (Collective Noun). ในที่หมายความว่าเปน
 เหล่าๆ ใช้กริยาพหูพจน์ เช่น The people are Siamese ประชาชน
 เปนชาวสยาม. ในที่หมายความว่าเปนพวกเดียวกัน ใช้กริยาเอกพจน์
 เช่น The Government of Siam has the monarch as its head
 รัฐบาลแห่งสยาม มีพระมหากษัตริย์ (เปน) ดุจดีดะของตัว.

(๒) บ้านดาชอบ้านเมือง   ใช้เปนอดีตตั้งค,   ในที่นี้คองแปล
 Her ว่า   แห่งประเทศนี้   หรือ   ประเทศนี้.

(๓) คำชารณะนามออกจากคำชารณะนามเองก็มี   เช่น
 Siamese ออกจาก Siam เปนต้น.

๓๖๕   ^{๑ ๑} ^{๑ ๑} ^{๑ ๑} ^{๑ ๑}
 จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Asia	เอเซีย.	Continent	แผ่นดิน.
Asiatic	ชาวเอเซีย.	Europe	ยุโรป.
Come	มา.	European	ชาวยุโรป.

๑๖๖ จงแปลเป็นอังกฤษ.

แผ่นดิน ^{นี้} เป็น ^{เอ}เดี่ยว.

เรา ^{ท.} เป็น ^{ชาว}เอเดี่ยว.

ที่ ^{นี้} ^{มี} (Here are) ^{ชาว}ยุโรป ^{มาก}.

เขา ^{ท.} มา ^{แล้ว} (Came) ^{จาก} ^{ยุโรป}.

๑๖๗ ยังมีนามอีกอย่างหนึ่ง ซึ่งออกจากศัพท์อื่น ๆ เช่น

Manhood ความเปนมมนุษย์, Greatness ความเปนใหญ่, Work
การงาน, ^{เป}น ^{คน}; นามชนิดนี้เรียกว่า นิกชนตนาม (Derivative
Noun). ตัวอย่าง ดังนี้:

(๑) Man มนุษย์ ^{เป}น ^{มุ}ตนาม, Manhood ความเปนมมนุษย์
^{เป}น ^นิก ^ชน ^ตนาม. Friend ^สหาย ^{เป}น ^{มุ}ตนาม, Friendship
ความเปนสหาย ^{เป}น ^นิก ^ชน ^ตนาม. ^นอกจาก ^นาม ^เเอง.

(๒) Great ^ใหญ่ ^{เป}น ^{วิ}เส ^สณะ, Greatness ความเปนใหญ่
^{เป}น ^นิก ^ชน ^ตนาม. ^นอกจาก ^{วิ}เส ^สณะ.

(๓) Work, Act, ^{ทำ}, ^{เป}น ^กิริยา; Work, Action, ^กิจ

๒๒. ทตองทา หรือ การงาร; worker, actor, ผู้ทา; working, acting, การทา; เป็นนิกชนตนาม. นอออกจากกิริยา.

๑๒๘ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Author	ผู้แต่ง (หนังสือ).	New	ใหม่.
Compose	แต่ง (หนังสือ).	Scholarship	ทุนบำรุงนักเรียน.
Fame	ชื่อเสียง, เกียรติ.	Sign	นิมิตร.
Get	ได้.	Subject	ข้าขอบขัณฑสีมา.
Kind	น. ชาติ, วิ. มีกรุณา.	Towards	ต่อ.

๑๒๙ จงแปลเป็นไทย.

The King is kind to his subjects.

Kindness towards mankind is the sign of the great man.

This scholar is clever, and he gets a scholarship in this year.

My master composes a new book.

His composition is very useful.

It gives fame to its author.

Composing books is our duty.

วิภาคแห่งวิเศษณะ.

๑๗๐ วิเศษณะ ๓ อย่างที่กล่าวแล้วในข้อ ๘๖ นั้น มีวิภาค
ดังต่อไปนี้ :

(๑) กิตัตถวิเศษณะ แบ่งเป็น ๒ ชนิด ดังนี้ :

ก. A กับ The เป็นแต่เครื่องหมายที่ไม่นิยมแต่
นิยม ดังกล่าวแล้วในข้อ ๘๘ เรียกว่าสัญญาโชดก (Article).

ข. This กับ That เป็นเครื่องหมายที่นิยมชัด
เรียกนิยมนโชดก (Demonstrative).

(๒) ปมาณวิเศษณะ แบ่งเป็น ๓ ชนิด ดังนี้ :

ก. นียตปมาณ (Definite Numeral) แสดงจำนวนที่แน่
ได้แก่ปกติสังขยา คือ หนึ่ง สอง สาม เป็นต้น แต่บูรณ
สังขยา คือ ที่หนึ่ง, ที่สอง, ที่สาม, เป็นต้น.

ข. อนียตปมาณ (Indefinite Numeral). แสดงจำนวน
ที่ไม่แน่ เช่น Many มาก, Few น้อย, Some บาง—,
Several หลาย, เป็นต้น. No ไม่, None ไม่มีสักหนึ่ง,
นับเป็นสุญปมาณ.

ค. วิภคตปริมาณ (Distributive Numeral) แสดงจำนวน
 ที่แยก เช่น *Each man* ต่างคน, *Every man* ทุกคน, *Either*
suffering or happiness will be his lot. ความทุกข์หรือ ความ
 สุขจะเปนเคราะห์ของเขา. *Neither gold nor silver*
makes a man really happy ทองหรือ เงิน ไม่ทำคนให้
 สุขจริง ๆ.

(๓) ดัชนีวิเศษณ์ แบ่งเปน ๒ ชนิด ดังนี้:

ก. มุตวิเศษณ์ คือ วิเศษณ์ที่เป็นแดนออกแห่งศัพท์อื่น
 (Original Adjective:) เช่น *Great* ใหญ่; เปนมุตแห่ง
Greatness ความเปนใหญ่; *Red* แดง
 เปนมุตแห่ง *Reddish* แดงอ่อน, *Redden* ทำให้แดง,
 ประณีต เปนมุตแห่ง *Neatly* ประณีต;
Neat ประณีต; *Neatly* ประณีต; *Neatly* ประณีต;
 วิเศษณ์.

ข. นิกชนตวิเศษณ์ คือ วิเศษณ์ที่ออกจากศัพท์อื่น (Deriva-
 tive Adjective;) เช่น *Healthy* มีความดำกาย ออกจาก
Health ความดำกาย, *Siamese lady* นางผู้เกิดในสยาม
 ออกจาก *Siam* สยาม; *Siamese lady* นางผู้เกิดในสยาม

นาม. Useful มีประโยชน์ ออกจาก Use ประโยชน์; นอออก
 จากหนักขหนักนาม. Yellowish เหลืองอ่อน ออกจาก Yellow
 เหลือง; นอออกจากวิเศษณ์เอง. Eatable กินได้, น่ากิน, ออก
 จาก Eat กิน; นอออกจากกริยา.

วิธีแปลนิกษณ์วิเศษณะ.

๑๗๓ การแปลวิเศษณ์ชนคน ต้องกำหนดตามปัจจัยที่ทาย
 ศัพท์ ปัจจัยนั้น ๓ หมวด.

(๑) ปัจจัยต่อท้ายนาม หมายความว่า เป็นกริยาอย่างหนึ่ง ๆ,
 เช่น :

ก. y ปัจจัย หมายความว่า มี่ หรือ เวงจนะของค่านัน ดัง
 คำว่า Hairy มีผม, Wealthy มีสมบัติ (มั่งมี), Fleshy มีเนื้อ
 (อ้วน).

ข. ly ปัจจัย หมายความว่า หาดายอย่าง ดังคำว่า lovely
 ความรัก (น่ารัก), lively มีชีวิต, ประกอบด้วยชีวิต, (กระชุ่ม
 กระชวย); manly เป็นผู้เป็นคน, คดีายคน, อย่างคน; friendly
 คุ้นเพื่อน, ของเพื่อน.

ค. less บัจจย หมายถึงความว่าไม่มี หรือ เหวอหะของคำนั้น
ตั้งคำว่า Friendless ไม่มีสหาย, Careless หาคความเอาใจได้มิได้,
Hopeless สิ้นความหวังใจ.

ฆ. ful บัจจย หมายถึงความว่าเต็ม หรือ เหวอหะของคำนั้น
ตั้งคำว่า Handful เต็มพายมือ, Useful มีประโยชน์, Wilful
ประกอบด้วยความเจตนา, Shameful นำความอายมา หรือให้เกิดความ
อาย (หน้าอายหน้า).

ง. al บัจจย หมายถึงความว่าเกี่ยวว่าเนื่อง หรือ เหวอหะของ
คำนั้น ตั้งคำว่า Political question ปัญหา เกี่ยวกับการ
บ้านเมือง, Personal confidence ความวิสัส่าสะ เนื่องในตัวของ,
national sentiment ความรู้สึก ปรรภประเทศ, Natural
history ตำนาน แต้ดงกรรมตา (แต่ในเวदानมักจะใช้เป็นวิชา
สัตว).

(๒) บัจจยต่อท้ายวิเสต์ณะ หมายถึงความที่เป็นวิเสต์ณะอย่าง
หนึ่ง ๆ เช่น ish บัจจย หมายถึงความว่าอ่อน หรือ เหวอหะของ
คำเหตานั้น ตั้งคำว่า Reddish แดงอ่อน, Brackish หรือ Saltish
เค็มน้อย (กร้อย).

(๓) บัจจยต์อทายกรยา หมายถึงอย่างหนึ่ง ๆ เช่น:

ก. able บัจจยต์ หมายถึงความว่าสมควรว่าอาจ หรือ เหนือ
ของคานน ดังคำว่า Eatable น่ากิน, Readable น่าอ่าน,
Lovable น่ารัก, Pitiabie น่าสงสาร; Movable เคลื่อนได้
Inflammable จุดติดไฟได้.

ข. ing บัจจยต์ หมายถึงอาการของการก ดังคำว่า The
rising sun อาทิตย์ อธิกาตั้งอุทัย, นหมายถึงอาการของกตตุ
การก, อธิบายว่าพระอาทิตย์ตนเอง ทรงหมายกาดบัจจยต์ด้วย;
A reading book หนังสือสำหรับหัดอ่าน, นหมายถึงอาการของ
กम्मการก, อธิบายว่าหนังสือไม่ได้หัดอ่านเอง, คนหัดอ่าน
หนังสืออื่น;

ค. ed บัจจยต์ ก็เหมือนอย่างนน ดังคำว่า A learned
man คนผู้ศึกษาแล้ว, นหมายถึงอาการของกตตุการก ทรงหมาย
กาดอดีตด้วย; A fixed hour ชั่วโมงที่กำหนดไว้แล้ว, นหมายถึง
อาการของกम्मการก ทรงหมายกาดอดีตด้วย.

๑๗๒ บัจจยต์เช่นนยงไมล์นเชิง แล่ดงใจในทนเพยงเด็กนอย
พอเปนทางให้สำเหนียกค่อไปเท่านน.

๑๗๓ เมื่อนักเรียนตั้งเหตุคุณอนันต์ คงจะเห็นว่าการแปลปัจจัย
 บางตัว ใช้แววจนะไม่ไกลจากเค้าความ บางตัวไกลจากเค้า
 ความมาก, จะยกตัวอย่างในทศ ดงน: ปัจจัยมีแววจนะไม่ไกล
 จากเค้าความ เป็นปัจจัยยันท, ปัจจัยมีแววจนะไกลจากเค้า
 ความมาก เป็นปัจจัยไมยันท. การแปลปัจจัยไมยันท ต้อง
 เปลี่ยนใช้แววจนะไปตามนามที่เป็นประธาน เช่น *Siamese lady*
 นาง ชาวสยาม หรือ ผู้เกิดในสยาม, *Siamese boundary*
 พรมแดน ของสยาม; เป็นตัวอย่าง. การเข้าใจเค้าความแต่วิธี
 ใช้แววจนะ มีประโยชน์ในการแปลหนังสือเป็นอันมาก.

๑๗๔ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Difficulty	ความยาก.	Nation	ประเทศ.
Gold	ทองคำ.	Overcome	ครอบงำ.
Industry	ความเพียร.	Person	คน, ตัว.
Metal	โลหะ.	Power	อำนาจ.
Moment	ขณะ.	Protect	ป้องกัน.
Monarch	กษัตริย์.	Ray	รัศมี, แสง.
Ring	แหวน.	Under	ภายใต้.

Seem	ดู—เปนน.	Value	ราคา.
Sentiment	การรู้สึก (ด้วยใจ).	Virtue	ธรรม.
Thing	พัสต์, สิ่งของ.	Will	เจตนา, หน้าที่.
Un—	ไม่—.	World	พิภพ, โลก.

๑๗๕ จงแปลเปนนไทย.

Wilful action makes a man either happy or unhappy.

Reading books are useful to boys and girls, but they seem difficult to them.

An industrious person overcomes all personal difficulties by his industry.

Gold is the valuable metal.

My father gives a golden ring to my sister.

The ray of the rising sun is reddish.

Worldly things change the world every moment.

Virtue always protects virtuous persons.

The powerful monarch has many nations under his power.

National sentiment is very great.

ลักษณะวิเศษจะจัดเป็น ๓ ชั้น.

๓๗๒ ลักษณะวิเศษจะ จัดต่ำกว่ามาแต่ได้แต่แต่คงลักษณะ
 ของนามตามปกติ; ถ้าเทียบกับนามอื่นว่ายิ่ง หรือ หย่อนกว่ากัน,
 คือ er ที่ท้ายศัพท์ซึ่งมีเสียงเดียว แต่ศัพท์ซึ่งมีสองเสียง ที่
 เป็นมูลวิเศษจะ กับตง y หรือ ly บ้างก็ แม่เป็นหนักชนิด
 วิเศษจะ ดงน: My son is taller than yours บุตรของ
 ฉันสูงกว่าของท่าน. I am happier than you. ฉันได้สุขกว่า
 ท่าน. This merchant is wealthier than that พ่อค้าคน
 มั่งมิกว่าคนนั้น. Your daughter is lovelier than mine บุตรี
 ของท่านน่ารักกว่าของฉัน. หรือนำ More คือ มากกว่า หรือ
 Less คือ น้อยกว่า เขาช่างนำศัพท์ซึ่งมีตงแต่สองเสียงไป ดงน:
 This book is more useful than that สมุดเล่มนี้มีประโยชน์
 มากกว่าเล่มนั้น. That book is less useful than this สมุด
 เล่มนี้มีประโยชน์น้อยกว่าเล่มนี้. ถ้าไม่มีตงอื่นจะเปรียบเล่มมอ,
 คือ est ที่ท้ายศัพท์ที่ใช่คือ er ได้ดงน Dang is the tallest
 boy in his class เด็กสูงที่สุดในชั้นของเขา. Platinum
 is the heaviest metal ทองคำขาวเป็นโลหะหนักที่สุด. This
 merchant is the wealthiest in this district พ่อค้าคนมั่งมิกที่สุด

ไฉแซงน. Of these girls Bhuang is the *loveliest* บันดา
 เด็กหญิงเหต่าน พวงเปนนุ่รกกที่สุด. หรือน่า Most คือ มาก
 ที่สุด หรือ Least คือ น้อยที่สุด เขาข้างนาคัพทชงมตงแต่ต้อง
 ใต้งงนไป ดงน: Dum is the *most* clever, but he is the
least diligent of all. ดำดาดมากที่สุด แต่เขาหมั้นน้อยที่สุด
 กว่า (เด็ก ท.) ทงหมด.

๑๗๗ ตามความอธิบายน ได้ดกชณวิเต้ณะเปน ๓ ชน คือ
 วิเต้ณะที่แแต่ดงดกชณะของนามตามปกติ เรียกว่า ปากคิกะ (Posi-
 tive) เปนชนท ๑, วิเต้ณะที่แแต่ดงดกชณะของนามช่งเทียบกับนาม
 อื่นว่ายิ่งหรือหย่อนกว่ากัน เรียกว่า วิเต้ดักะ (Comparative) เปน
 ชนท ๒, วิเต้ณะที่แแต่ดงดกชณะของนามช่งไม่มดงอื่นจะเปรีียบแต่มอ
 เรียกว่า อัจจนตักะ (Superlative) เปนชนท ๓.

วิธีแปลชั้นแห่งวิเสสนะ.

๑๗๘ Than ที่เปนคูกกับชนวิเต้ดักะ แปลว่า กว่า อยู่แต่จ,
 บัจจย er ไนชนนนไมคองแปล; บัจจย est ชนอัจจนตักะ
 แปลว่าที่สุด, Of ที่เขาความกับชนนน อยู่นาคัพททเปนชนนน
 แปลว่า บันดา, อยู่หลัง แปลว่า กว่า.

๓๗๙ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Beyond	พ้น.	Large	ใหญ่.
City	เมือง.	Library	ห้องสมุด.
Comfort	ความสบาย, สบาย.	Long	ยาว, นาน.
Elder	แก่กว่า.	Monastery	วิหาร.
Four	สี่.	Mountain	ภูเขา.
Ground	ดิน, พน.	Old	แก่, เก่า.
High	สูง.	Population	พลเมือง.
Himalaya	ภูเขาหิมาลัย.	Street	ถนน.
Hundred	ร้อย.	Young	อ่อน, เด็ก, หนุ่ม.

๓๘๐ จงแปลเป็นไทย.

My son is younger than yours, but my brother's is youngest.

Your house is more comfortable than mine.

Bangkok is the most populous city in Siam.

Asia is the largest continent in the world.

The virtuous person is happier than the wealthy one.

I am five years older than my sister.

๑๘๑ จงแปลเป็นอังกฤษ.

หิมาลัย เป็น ภูเขา สูงสุด ในโลก.
 ๕
 น เป็น ต้นไม้ มีประโยชน์ มากที่สุด
 ใน ห้องสมุด ของฉัน.

คน เก่งที่สุด เป็นอยู่ได้ พัน ร้อย ปี ท.
 ๕
 น เป็น ต้นไม้ เก่งที่สุด ในสวน ท.
 แห่ง วิหาร ๕
 น.

ฉัน มี บุตร ตามคน แด. บุตร ดีคน,
 ๕
 วรรณ เป็น หัวปี (เก่งที่สุด) ของเขา ท.
 ๕
 แด ชิด เป็น ลูกทอง (อ่อนที่สุด).
 ๕
 ถนน ตายน ยาวกว่า ตายน น.

วิธีแปลงเฉพาะศัพท์.

๑๘๒ วิเศษบางศัพท์ ไม่เป็นไปตามทำนองที่กล่าวแล้ว,
 ๕
 มีวิธีแปลงรูปแผนกหนึ่งต่างหาก เช่น Good ดี, Better ดีกว่า,
 ๕
 Best ดีที่สุด; Bad ชั่ว, Worse ชั่วกว่า, Worst ชั่วที่สุด.
 ๕
 ศัพท์ชนิดนี้จะจัดไว้ในภาคอื่นแผนกหนึ่ง.

๑๘๓ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Age	อายุ.	Lazy	ขเกยจ.
Arch	อาจ (ชื่อคน).	Now	บัดนี้.
Aunt	ป้า, น้า, อาวหญิง.	Poon	ปุ่น (ชื่อคน).
Degree	ชั้น, ตำบล.	Same	เหมือนกัน, เท่ากัน.
Former	ก่อนกว่า.	Small	เล็ก.
Im	อิม (ชื่อคน).	Um	อ้า (ชื่อคน).
Latter	หลังกว่า.	Watch	นาฬิกาพก.

๑๘๔ จงแปลเป็นไทย.

Dang and Dum are of (มี) the same age, but the former is shorter than the latter.

Um is worse than Im, but Arch is worst; for they all are lazy by degrees.

Poon is the cleverest boy and he is the best in his class.

Your watch is better than mine, but it is smaller.

วิภาคแห่งกริยา.

มูลกริยา หรือ ชาติ.

---

๑๘๕ กริยาที่ใดแสดงแต่ในข้อ ๘๘ นั้น เป็นมูลแห่งกริยาอื่น ๆ, เช่น Walk เดิร เป็นมูลแห่ง Walked ได้เดิร, shall walk จะเดิร เป็นต้น; เหตุนี้จึงได้เรียกว่ามูลกริยา หรือ ชาติ (Principal Verb or Root).

๑๘๖ มูลกริยาที่กล่าวแต่ในข้อ ๘๘ นี้ ได้แต่แสดงการทำของนามแต่ศัพท์พหุในชวคราวที่ท่า, ยังไม่สามารภจะแสดงการทำที่เป็นไปในคราวต่าง ๆ. เช่น ทำแล้ว หรือ ยังไม่ได้ทำ, ต้องอาศัยปัจจัยบ้าง อุปกริยาบ้าง แปรรูปบ้าง จึงจะแสดงอย่างนั้นได้.

ปัจจัย.

---

๑๘๗ ปัจจัย (Affix) นน ได้แก่อักษรที่ต่อท้ายศัพท์สำหรับบอกกาลปัจจุบันบ้างอดีตบ้าง.

๑๘๘ ปัจจัย สำหรับบอกกาลปัจจุบันนั้น, คือ, est (ถ้าชาติมี e เป็นที่สุด เช่น Invite เชิญ, คงแต่ st;) เป็น Walkest, Invitest; หมายถึงปริสสะ เอกฉนะ. s (ถ้าชาติมี o

หรือ y เปนที่ลุด เช่น Go ไป, Fly บิน, เปน es;)
 เปน Walks, goes, flies; หมายถึงบุรุษเอกวจนะ.

๑๘๘ บัจจยดำหรับบอกกาดอดคณน คือ ed (ถ้าชาคุม
 e เปนที่ลุด เช่น Invite เชิญ, คงแต่ d;) เปน Walked,
 Invited; ถ้าหมายทุกยบุรุษเอกวจนะ, ค่อ st ด้วย เปน
 Walkedst.

๑๘๙ วิธแปดบัจจยสองพวกนน ดงน: บัจจยดำหรับบอก
 กาดบัจจุนน แปดเท่าค้ำ เช่น I walk นนเดิร. บัจจย
 ดำหรับบอกกาดอดคแต่ ed แปดว่า "ได้" เช่น I walked
 นนได้เดิร. บัจจยคณนในภาษาองกฤษหมายควมว่าทำอยู่ในอดีต
 เรียกวอดคยงไม่บริบูรณ์ (Imperfect Tense) หรือ เพื่อจะ
 ให้เขาใจงาย เรียกวาบัจจุนนของอดีต.

๑๘๙ จงกำหนดคัพทเหต่าน.

Active	วองใจ.	Beloved	ทริก.
About	ประมาณ, ราวดีก.	Call	เยอน.
Clerk	เด่มยน.	Seem	ดูเหมื่อน.
Copy	คต, อต.	Sheet	แผ่น.

Cordially	อย่างซื่อซื่อซื่อ.	Stay	พักอยู่.
Hard	หนัก.	Still	ยัง.
Once	ครั้งหนึ่ง.	Talk	เจรจา.
Rather	มากสักหน่อย.	Then	ในกาลนั้น.

๑๘๒ จงแปลเป็นไทย.

My beloved friend once called at my house,
and we then talked cordially.

He stayed here about an hour.

He seems rather old, but he is still active.

Now he lives in Bangkok.

๑๘๓ จงแปลเป็นอังกฤษ.

เด๋มย่น ญ่น ท่างาร หนัก.

เขา คัด (หนึ่งด้อ) มาก (หลาย) แม่น กระดาด.

ครู ของฉ่น ไค่แต่ง หนึ่งด้อ มากเต็ม.

ท่าน ไค่ ซอเด๋ยง มาก เพราะ การงาร ของท่าน.

อุปกริยา.

๑๙๔ อุปกริยานั้น ได้แกกริยาชนิดหนึ่ง ซึ่งช่วยอุปถัมภ์
มูตกริยา ให้แสดงความได้ต่าง ๆ เช่น Shall, Will; May,
Can, Must; Have, Do, Be.

๑๙๕ Shall หมายความว่า ตามวิธที่ใชเฉพะบุรุษนั้น ๆ
ดังนี้:

(๑) ใชเฉพะปฐุมปริสะ หมายความว่าอนจะมโนภายหน้าอย่าง
เคียว (Simple futurity) แปลว่า “จะ” เช่น I shall spend
the summer in Europe ฉนี้ “จะ” ให้ฤดูรอนตวงไปทัยุโรป (ใน
ฤดูรอนฉนี้จะอยุทัยุโรป).

(๒) ใชเฉพะบุรุษนอกจากนี้ หมายความว่าดังต่อไปนี้:

ก. ความบังคับ (Command) แปลว่า “จะต้อง” เช่น
Thou shall not steal เจ้า “จะต้อง” ไม่ชโมย (เจ้าอย่า
ชโมย). He shall do his best เขาจะต้องทำดีสุด (ด้ามารถ)
ของเขา.

ข. ความสัญญา (Promise) แปลว่า “จำจะ” เช่น You
shall receive your wages เจ้า “จำจะ” ใตริบค้ำจ้าง ท. ของเจ้า.

He *shall* get an employment in my office เขา “*จำ*จะ” ได้
งารอย่างหนึ่งในออฟฟิศของข้าพเจ้า.

ค. ความแน่นอน (Certainty) แปลว่า “*คง*จะ” เช่น
The day *shall* come, when earth becomes earth. วันทีดิน
กลับเป็นดิน “*คง*จะ” มาถึง.

ข. ความตั้งใจ (Determination) แปลว่า “*ขอ*ให้—*จะ*”
เช่น If I die, no man *shall* pity me ถ้าฉันตาย, “*ขอ*ให้”
ไม่มีคน “*จะ*” สงสารฉัน (ขอย่าให้มีคนสงสารฉัน).

๓๕๖ Will บอกกาดอนาคต แต่มิใช้ต่างกันตามบุรุษ

คิงน:

(๑) เฉพาะปฐมบุริตะ หมายถึงความเต็มใจ (Willingness)
แปลว่า “*จัก*” เช่น I *will* do as I please ฉัน “*จัก*” ทำ
ตามฉันชอบใจ.

(๒) เฉพาะบุรุษนอกจากนี้ หมายถึงกาดอนาคตอย่างเดี่ยว
(Simple futurity) แปลว่า “*จะ*” เช่น You *will* get a prize,
if you behave well; ถ้าเจ้าประพฤติดี, เจ้า “*จะ*” ได้รางวัล.

The master *will* give it to a good boy ครู "จะ" ให้มันแก่
เด็กดี.

๑๕๗ เมื่อเพ่งจะใช้ กาดอนาคตเป็นใหญ่, ปฐุมปุริสใช้
Shall ข้อ ๑๕๕ (๑), บุรุษนอกจากนี้ใช้ Will ข้อ ๑๕๖ (๒),
เว้นไว้แต่เพ่งความพิเศษที่กล่าวไว้ในข้ออื่น ๆ.

๑๕๘ Shall แต่ Will ที่ใช้เฉพาะปฐุมปุริส มีอธิบาย
ดังนี้: Shall แสดงแต่การอนจะมข้างน่า, แต่ถ้าเขาพูดใช้
เสียงหนักที่ Shall ว่า "I shall do my best ข้าพเจ้า 'จัก'
ทำดีสุดของข้าพเจ้า," ด้งน แสดงว่าข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอย่างนั้น
แต่เพราะอาศัยเหตุภายนอก; ถ้าเขาพูดว่า "I will do my
best," แปลก็อย่างเดียวกัน แต่แสดงว่าข้าพเจ้าตั้งใจจะทำอย่างนั้น
ด้วย. ถ้าใช้เสียงหนักชน; ความตั้งใจมากชน. ด้งน Will
ที่ใช้เฉพาะบุรุษนอกจากนี้; ถ้าใช้เสียงหนักชน, เป็นอันแสดงว่า
การอนจะมแน่มากชน. Shall กัด Will กัด ที่พูดหนัก แปล
ว่า "จัก" จึงจะตั้งใจ.

๑๕๙ May หมายความว่ายังไม่เป็นโดยส่วนเดียว ด้งน:

(๑) อำนาจหรือความสามารถ (Power or Ability) แปลว่า “จะ—ก็ได้” เช่น An absolute monarch *may* do any thing as he thinks fit กษัตริย์ผู้ทรงความดีทัชชาติ “จะ” ทรงทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามพระองค์ทรงเห็นควร “ก็ได้.”

(๒) ความสดวกใจ (Liberty) แปลว่า “จะ—ก็ได้” เหมือนกัน เช่น I *may* take as many roses from my friend's garden as I please ฉัน “จะ” เอาดอกกุหลาบจากสวนของเพื่อนฉันกี่ดอกน้อย ตามฉันพอใจ “ก็ได้.”

(๓) ความเปนบางที (Contingency) แปลว่า “จะพึง” เช่น I *may* go to Paknam tomorrow, but certainly not if the weather is rainy; พรุ่งนี้ฉัน “จะพึง” ไปปากน้ำ, แต่ถ้าท้องฟ้าพยับฝน ฉันจะไม่พึงไปเป็นแน่.

(๔) ความปรารถนา (Desire or Wish) แปลว่า “ขอให้” เช่น *May* every wish of your heart be granted “ขอให้” ความปรารถนาแห่งใจของท่านสำเร็จทุกอย่าง.

(๕) ความอาจมี (Possibility) แปลว่า “พึง—ก็ได้” เช่น A poor man *may* become rich because of his perseverance คนจน “พึง” เปนคนมั่งมี เพราะเหตุแห่งความเพียรของ

เขา "ก็ได." แปลว่า "จะ—ก็ตาม" เช่น He *may* be good, but I by no means like him; เขา "จะ" เป็นคนดี "ก็ตาม," แต่ฉันไม่ชอบเขาเลย.

(๒) ขอบแต่ให้อนุญาต (Asking and Giving Permission) แปลว่า "ได้" เช่น *May* I shut the window ฉันปิดหน้าต่างได้? Yes, you *may*; เออ, ได้.

๒๐๐ Can หมายความว่าสามารถ (Ability) แปลว่า "ได้" เช่น He *can* read and write Sanskrit เขาอ่านแต่เขียนสันสกฤตได้.

๒๐๑ Must หมายความว่าจำเป็น (Obligation) แปลว่า "ต้อง," เช่น All beings must die สัตว์ทั้งปวงต้องตาย.

๒๐๒ อุปกิริยาเหล่านี้ ใช้คงรูปเดียวได้ทุกบุรุษ เว้นไว้แต่ทุติยบุรุษ เอกวจนะ ซึ่งแปล Shalt, Wilt; Mayst, Canst; เท่านั้น; แต่แจกได้บ้างคำ ไม่ตลอดคุณมุตกิริยาทั้งหลาย จัดเป็นหมวดที่หนึ่ง.

๒๐๓ อุปกิริยาหมวดนี้ ในคำพูดปกติเรียงไว้หน้ากิริยา หลังกตศุการกเป็นพจน์ ไม่ต้องใช้ปัจจัยบอกกาตปัจจัยอื่น สำหรับทุติยบุรุษแต่คตศุการก เอกวจนะ คุณศวอย่างที่ได้แสดงไว้แล้ว.

๒๐๔ จงกำหนดศัพท์พหุพจน์.

Amiable	น่าชม.	Parents	มารดาบิดา.
Appearance	รูปพรรณ.	Support	อุปถัมภ์.
Because	เพราะเหตุ.	Tomorrow	พรุ่งนี้.
Debt	หนี้.	Until	จน, กว่า.
Duty	หน้าที่.	Visit	เยือน.
Free	ปลดออก.	Wait	คอย.
Modest	ดั่งนทวิ.	Way	ทาง, อุบาย.

๒๐๕ จงแปลเป็นไทย.

I shall do my duty.

Men must support their parents.

They can be free from debt in
this way.

Women may be modest.

They will be more amiable
because of their modesty than their
appearance.

๒๐๖ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ท่าน จะ เยือน มารดา ของฉัน ก็ได้.

เด็ก ๆ ของฉัน จะ ไป สู่ โรงเรียน.

ท่าน คง คอยอยู่ ที่ไหน ฉัน มา.

ฉัน จะ เห็น ท่าน พรุ่งนี้ ที่ เรือน ของท่าน.

เขา ทำ งาน นี้ ได้ ใน วัน เดียว.

๒๐๗ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Blame	พินทา.	Law	กฎหมาย.
Cousin	ลูกพี่ลูกน้อง.	Neglected	ทอดธุระ.
Easily	ง่าย.	Next	пенด้าดับ, ภายหลัง.
Evening	เวลายาม.	Nourishment	การบำรุง, เติง.
Extravagance	สุรุ่ยสุร่าย.	Perhaps	บางที.
Finish	ให้แล้ว, ให้สำเร็จ.	Service	กิจ, การ.
Help	ช่วย, อุปถัมภ์.	Submit	ยอม.
Idle	ชเกียจ.	Week	เจ็ดวัน.

๒๐๘ จงแปลเป็นไทย.

I shall finish this work in this year.

My friend will help me in this business.

You shall not be neglected.

May you live happily and long for the service of your country.

We must submit to the laws.

If you are idle, no man will love you.

An idle boy may be clever, but he is blamable.

A rich man may become poor because of his extravagance.

๒๐๙ จงแปลเป็นอังกฤษ.

ถ้า ท่าน ปรารถนา, ฉัน จะ มา พรังนี้.

เดี๋ยวนี้ ข้าพเจ้า ไป บ้าน ได้? เออ, ได้.

บางที ลูกพี่ลูกน้อง ของท่าน จะพึง มาถึง

(ใหม่) เจ็ดวัน น้า.

ถ้า เขา พอใจ, เขา จะ อาศัยอยู่ กับ ฉัน ก็ได้.

เจ้า จ้าจะ ได้รับ ความอุปถัมภ์ ของข้า,

ถ้า เจ้า เปน คน ดี.

ทุก คน ต้อง กิน เพื่อ การเลี้ยง (ตัว).

เรา เรียน อังกฤษ ได้ ง่าย ใน ทาง นี้.

เรา จะต้อง ไป ใน กัง ใน เวดายน น.

๒๑๐ ในคำถามไม่มีบุรุษสรรพนาม คือ ใคร, อะไร, ไหน;
เรียงอุปการิตยาหมวดคนไว้มากตตุการก เช่น *Can you speak
English?* ท่านพูดอังกฤษได้? *Will your son learn French?*
บุตรของท่านจะเรียนฝรั่งเศส?

๒๑๑ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Certainly	แน่.	Responsible	รับผิดชอบ.
For	เพื่อ, เพราะ.	Tea	น้ำชา, ไบชา.
My Lord	เจ้าข้า.	Undoubtedly	ไม่สงสัย.
Perhaps	บางที.	With	กับ, ด้วย.

๒๓๒ จงแปลเป็นไทย.

Can you be responsible for that? Yes, Sir.

Will you have some tea? Yes, thank you.

May I visit your mother? Yes, you may.

Must we go to the palace today? Yes,
undoubtedly.

๒๓๓ จงแปลเป็นอังกฤษ.

เจ้า ยังกา ร น ให้เสร็จ ได้ ใน วัน เดียว?

ขอรับ เจ้าขา.

พี่น้องหญิง ของท่าน จะ เขียน จดหมาย

ถึงฉัน? บางที.

ฉัน ไป กับ ท่าน ได้? ตาม ท่าน ชอบใจ.

ข้าพเจ้า ต้อง ทำ สิ่งนี้? เออ, แน่.

๒๓๔ Have สำหรับประกอบกับมูลกริยาอื่น ที่เป็นกิตก-
อดีต (ดังจะกล่าวข้างหน้า) หมายความว่า ได้ทำเสร็จแล้วแต่ใน
ครั้งอดีต แปลว่า “ได้—แล้ว” เช่น I have walked ฉัน “ได้
เดินแล้ว.” กริยาเช่นนี้ เรียกตามภาษาอังกฤษว่า อดีต บริบูรณ์

(Perfect Tense). มีอธิบายต่างกัน ดังนี้: “I walked ฉันได้เดิน” หมายความว่าในบัดนั้น ฉันยังเดิน, การเดินของฉันยังไม่เสร็จ; “I have walked ฉันได้เดินแล้ว” หมายความว่าในบัดนั้น ฉันเดินเสร็จแล้ว.

๒๑๕ อนึ่ง Have เป็นนกกกรรมกริยา ดูจากตัวแล้วในข้อ ๑๒๖.

๒๑๖ Do สำหรับประกอบกับมุตกริยาอื่น ในคำถาม คำปฏิเสธแต่คำปฏิเสธ ในข้อความปัจจุบัน หรือ อดีต. ในคำถามแต่คำปฏิเสธ ไม่ต้องแปลว่าอะไร; แต่ในคำปฏิเสธ, ถ้ากล่าวมุตกริยาด้วย, ไม่ต้องแปล; ถ้าไม่กล่าว, แปลอย่างมุตกริยา; ดังนี้:

Do you remember me? ท่านจำฉันได้? Yes, I do not forget

you. จะ, ฉันไม่ลืมท่าน (ดอก). Do you think of me? ท่าน

คิดถึงฉันอยู่? Yes, I do (หรือ I do think) จะ, ฉัน “คิด.”

ถ้าใช้เป็นกริยาเอกวจนะของทุติยบุรุษ เป็น Dost, ของตติยบุรุษ

เป็น Does, ของบุรุษ นอกจากนั้น คงเป็น Do ตามรูปเดิม. ในข้อ

ความอดีตแปลงเป็น Did ดังนี้: *Did you go to the city? เจ้าได้*

ไปในเมือง? Yes, Sir, I did. จะ, นาย, ผม “ได้ไป.” Did you

see my children? เจ้าได้เห็นเด็ก ๆ ของข้า? No, Sir, I did

not มีได้, นาย, ผม “หาได้เห็นไม่.”

๒๑๗ หนึ่ง Do ใช้เป็นดั่งกรรมกริยา ตามตำพังกไต ดงน:

We *do* this work for the benefit of our country. เราทำการน
เพื่อประโยชน์แห่งบ้านเมืองของเรา.

๒๑๘ Be สำหรับประกอบกับมูลกริยาอันที่เพนกตกอดีต
(Past Participle) ซึ่งจะกล่าวข้างหน้า ทำให้เป็นกัมมวาจก (Passive
Voice) คือ เพนกริยาของกัมมการก, ในพากย์เช่นนี้ นามหรือ
ศัพท์นามที่เป็นประธาน เพนกัมมการก ดงน: Virtue is honoured
กรรม "เพนคุณท์" นบถอ. I *am* loved ดงน "เพนผู้ทเขา"
กรก. He *is* punished เขา "เพนผู้ถูก" ดงโทษ. This book *is*
well printed ดมุดเต็มนี้ "เพนของท" พมพัด. Virtue is hon-
oured by the world กรรม "เพนคุณท์" โดกนบถอ. I *am*
loved by my parents ดงน "เพนผู้ท" มารดาบิดาของดงนกรก. He
is punished by his master เขา "เพนผู้ถูก" ครูของเขาดงโทษ,
This book *is* well printed by the printer ดมุดเต็มนี้ "เพน
ของท" ขางพมพัพ ๆ ด.

๒๑๙ เมื่อนักเรียนตั้งเกดคำแปดพากย์ข้างบน ก็จจะเห็นได้ว่า

ภาษาไทยไม่มกมมาจากที่ใช้เป็นแบบเดียวกัน อนันท์แท้ในภาษาไทย
ใช้มกมจากน้อยทีเดียว. นักเรียนพึงกำหนดวิธีแปล ดังนี้:

(๑) กิริยาเป็นที่พอใจ มีนบถือแต่รักเป็นต้น แปลว่า
“เป็น-ที่;” เช่น *Virtue is honoured* ชรรรม “เป็นคุณที่” นบถือ. แต่
ถากมการกเป็นบุทคตผู้จะทำกิริยานั้นเองได้เหมือนกัน เช่นชาวพเจ้า
จะรักคนนอกได้, ดังนี้ ต้องเคมคตยปฐิระดัพพนามมีเขาเป็นต้น
เขาควดย; เช่น *I am loved* นั้น “เป็นผู้ที่เขา” รัก.

(๒) กิริยาไม่เป็นที่พอใจ มีดงโทษ แต่ นินทาเป็นต้น แปล
ว่า “เป็น-ถูก;” เช่น *He is punished* เขา “เป็นผู้ถูก”
ดงโทษ, *You are blamed* ท่าน “เป็นผู้ถูก” นินทา.

(๓) กิริยาซึ่งจะพึงเป็นได้ทั้งสองอย่าง มีพิมพ์หนึ่งดือเป็นต้น
แปลว่า “เป็น-ที่;” เช่น *This book is well printed* ด่มุด
เดมนี้ “เป็นของที่” พิมพ์ดี, *But that one is badly done* แต่
เดมนี้ “เป็นของที่” ทำไม่ดี.

(๔) คำที่เคมคตอ “เป็น” เช่นที่ใช้มาแต่จ คือ คุณ, ผู้,
ของ, ต้องเดอกให้เหมาะแก่กมการกนหน ๆ.

(๕) ตามตจกคตา คือผู้ทำกริยานน, เต็มต่อ "ท" หรือ
 "ถูก," เช่น, I am loved by my parents ฉันเป็นผู้ถูก—
 "มารดาบิดาของฉัน" วิก; He is punished by his master
 เขาเป็นผู้ถูก— "ครูของเขา" ตงโทษ. ศัพท์ คือ By ใน
 พากย์เหล่านี้ไม่ต้องแปล, เป็นแต่เครื่องหมายกตตา ในพากย์
 ซึ่งเป็นหลักมาจาก เหมือนในภาษาบาฬีแต่ต้นลัทธิ ใช้ตติยา
 วิภคณน.

(๖) นอกจากนยงมคชาไซอก แต่ไม่ทั่วไป, เช่น, I am
 loved ฉัน "มณ" วิก. The city is surrounded by the wall
 เมือง "ม" กาแพงล้อม.

(๗) เมื่อเพ่งจะแปลเอาแต่ความ จะแปลกลับเป็นพากย์
 กตตุจาก (Active Voice) ก็ได้ เช่น I am loved คน
 วิกฉัน, I am loved by my parents มารดาบิดาของฉันวิกฉัน.
 The King acts for the welfare of his subjects and is
 loved and honoured by them พระเจ้าแผ่นดินทรงทำ เพื่อ

ความดั่งาม ของข้าขอบขัณฑสีมาของพระองค์ แต่เขาทั้งหลาย

ทรงรักทงนบถอพระองค์. *Being loved and honoured by his*

subjects he acts more and more for their welfare, ถึง

พากย์ทมกรยากตก (ซึ่งจะกล่าวข้างหน้า) เช่นนี้ ก็ต้องแยกแปล

แปลของพากย์ว่า ข้าขอบขัณฑสีมาของพระองค์ทรงรักทงนบถอพระ

องค์ ๆ จึงทรงทำเพื่อความดั่งาม ของเขาทั้งหลายยิ่งขึ้น ๆ.

๒๒๐ อึ่ง Be เป็นนกกกรรมกริยา ดูจกตำรวเดวในข้อ ๑๒๖.

๒๒๓ อุปกริยาเหตวน ถึงมีแบบแจกเฉพาะตัว ก็แจกคตอด
ไปได้ ดูจมุตกกริยาทงหลาย จึงจัดเป็นหมวดคที่ตอง.

๒๒๒ วัชเรยง อุปกริยา หมวด น ก เช่น เดยว กับ หมวด กอน,
แปลกแต่มุตกกริยา: ถ้า Have กติ Be กติ นาน่า, คอ
ed บัจจย ททายมุตกกริยาเขาแบบ (Regular Verb) ดงน:

I have blamed my son for carelessness ฉันได้ตเคยนบุตร

ของฉันเพราะความไม่เอาใจได้, *My son is blamed* by me for

his carelessness บุตรของฉันเป็นผู้ถูกฉันตเคยนเพราะความไม่เอา

ใจได้. ถ้ามูลกริยาเป็นนอกแบบ (Irregular), ต้องแปลงให้
 เป็นกิตกอดีต (Past Participle) ดังน: I *have written* a
 letter ฉันได้เขียนจดหมายฉบับหนึ่งแล้ว, A letter is written
 by me จดหมายฉบับหนึ่งเป็นหนังสือที่ฉันเขียน. ถ้า Do นำหน้า,
 มูลกริยาคงที่ตามรูปเดิม ดูจกตัวอย่างในข้อ ๒๓๖.

๒๓๓ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Ago	ล่วงไปแล้ว.	Know	รู้.
Also	เหมือนกัน.	Return	กลับ.
* Been	เป็นแล้ว.	Royal	ของหลวง.
Bless	อำนวยการ.	* Seen	เห็นแล้ว.
* Heard	ยินแล้ว, ฟังแล้ว.	Then	ในกาลนั้น.

๒๓๔ ศัพท์ที่หมายคอกจันท์นี้ไว้ เป็นกริยานอกแบบ (Irregular Verbs) ที่จะกล่าวข้างหน้า.

๒๒๕ จงแปลเป็นไทย.

I have learned English at the Royal School in Bangkok.

My master then has been kind to me, for I have been an obedient boy.

It is a good example for all boys.

Have you seen him? No, Sir; I have neither seen nor heard of him.

He has returned to Europe a long time ago.

Will he come here again? No, he is an old man now.

We are protected by the King.

He is always blessed by us.

Do you bless him also? Yes, I do bless him.

Do you live in the city? Yes, we do.

๒๒๖ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

According	ตามสมควร.	Crime	โทษ.
Alas	พวโร.	Dis—	ไม่.
Before	ก่อน.	Esteem	นับถือ.

But	ฝ่าย, แต่.	Ever	เคย.
Foreigner	ชาวต่างประเทศ.	Oho	โอ้โฮ.
Gentleman	ชายผู้ดี.	Praise	สรรเสริญ.
Intimate	สนิท.	So	เช่นนั้น.
Never	ไม่เคย.	Wicked	ชั่ว.

๒๒๗ จงแปลเป็นอังกฤษ.

คน ชั่ว ท. เป็นผู้ ที่ เขา สรรเสริญ
 ฝ่าย คน (Ones) ไม่ ชั่ว ท. เป็นผู้ ถูกนินทา
 เพราะเหตุ แห่ง การทำ ของเขา.

ท่าน คิด (เห็น) เช่นนั้น? จ๊ะ นาย;
 ฉัน คิด (เห็น).

ท่าน ได้ เคย เห็น พระเจ้าแผ่นดิน แล้ว?
 หารู้ได้, ฉัน ไม่ ได้ เคย เห็น ท่าน แล้ว.

ท่าน เป็นผู้ ที่ ชื่นชอบอันดีมา ของ ท่าน
 แต่ ชาวต่างประเทศ รัก แต่ น้อย.

คน ชั่ว ท. เป็นผู้ ถูกดงโทษ ตามสมควร
 แก่ โทษ ของเขา.

ท่าน รู้จัก ชายผู้ใด คนหนึ่ง? ห้ามได้,
 ฉัน ไม่ ได้ เคย เห็น เขา ก่อน แล้ว.
 พุโร! ท่าน ไม่ รู้จัก สหาย ของฉัน.
 โอ้อ้อ! เขา เป็น สหาย ของท่าน? จ๊ะ,
 แก เป็น สหาย สนิท ของฉัน.

แปรรูป.

๒๒๘ เพียงปัจจัยกับอุปการิตาเท่านั้น ยังไม่พอจะใช้ให้ครบ,
 ต้องแปดรูปอุปการิตา แต่มูลกริยานอกแบบอีกชั้นหนึ่ง วิชาเรียก
 ว่าแปรรูป (Reflection).

๒๒๙ อุปการิตาหมวดที่หนึ่ง เว้นไว้แต่ Must แปรรูปเป็น
 อย่างอดีตไม่บริบูรณ์ ดังนี้:

Shall	เป็น	Should.
Will	„	Would.
May	„	Might.
Can	„	Could.

เฉพาะทุติยปริสสะ เอกฉนะ คือ st ทุกศัพท์.

๒๓๐ Should หมายความว่า ดึง^๒ ดึง^๒:

(๑) อนาคตที่ล่วงไปแล้ว (Past Futurity) แปลว่า “จะ”
ใช้ได้เฉพาะคำเล่าเรื่อง, เช่น I said I *should* go ฉันได้กล่าว
(ว่า) ฉัน “จะ” ไป. I arranged that he *should* go ฉันได้
เตรียมไว้ว่าเขา “จะ” ไป.

(๒) อนาคตที่เป็นแต่เง็กบไว้ (Conditional Futurity) แปล
ว่า “จะ” เหมือนกัน เช่น If it *should* rain, I *should* not go;
ถ้าฝนจะตก, ฉันก็ “จะ” ไม่ไป.

(๓) ความถ่อม หรือ ความสุภาพ (Delicacy or Politeness)
เฉพาะพากย์ปฏิเสธ แปลว่า “สู้” เช่น I *should* not like
to say ฉันไม่ “สู้” อยากจะกล่าว. เฉพาะพากย์ปฏิเสธ ไม่มี
คำแปล เช่น I *should* like to say ฉันอยากจะกล่าว. น่าจะ
แปลว่า ฉันอยากจะ “ขอ” กล่าว, แต่ตั้งอุปการิยามิตี.

(๔) ความสมควร หรือ เหมาะ (Propriety or Expediency)
แปลว่า “น่าจะ” หรือ “ควรจะ” เช่น We *should* be neat
in our persons เรา “น่าจะ” หมดจคในตัวของเรา. We *should*

avoid giving offense เรา “ควรจะ” ระมัดระวังให้โทษ (แก่เขา),
(เราควรจะระวังไม่ให้ใคร ๆ ใดๆ.)

(๕) นวัตกรรม (Duty) แปลว่า “สมควรจะ” เช่น *We should be careful of others' feelings* เราสมควรจะระวังความรู้สึกของผู้อื่น ท. (เราสมควรจะระวังไม่ให้ผู้อื่นใดความรู้สึกด้วยหัวใจ).

๒๓๑ *Would* หมายถึงความต่าง ดึงน:

(๑) อนาคตที่ล่วงไปแล้ว (Past Futurity) แปลว่า “จะ”
เช่น *He said that he would go* เขาได้พูดว่าเขา “จะ” ไป.

(๒) อนาคตที่เป็นแต่วิกัปไว้ (Conditional Futurity) แปลว่า “จะ” เหมือนกันใช้แต่ทั้งสามกาล บอกปัจจุบัน เช่น *He would go now, if he were ready; ถ้าเขาเตรียมพร้อม, เขาก็ “จะ” ไปเดี๋ยวนี้.* บอกอนาคต เช่น *If it should rain, he would not go; ถ้าฝน “จะ” ตก, เขาก็ “จะ” ไม่ไป.* บอกอดีตใช้ *would have* เช่น *He would have gone, had he been able; หากว่าเขาได้อาจ, เขาก็ “จะ” ได้ไป; หรือ; หากว่าเขาได้อาจแล้ว, เขาก็ “จะ” ได้ไปแล้ว.*

(๓) ความพอใจ (Willingness) ใช้อย่างมุตกีริยา แปลว่า “อยาก” เช่น *I would that he were here* นั้น “อยาก” ให้เขาอยู่ที่นี้. *He could go, if he would;* ถ้าเขา “อยาก,” เขาก็ไปได้.

๒๓๒ ตามตัวอย่างที่แสดงแล้วนั้น พากย์วิภัพ ถึงกล่าวความ ปัจจุบันแต่อนาคต ก็ใช้กีริยาอดีตไม่บริบูรณ์ เช่น *He would go now, if he were ready;* ถ้าเขาเตรียมพร้อม, เขาก็จะไปเดี๋ยวนี้; *If it should rain, he would not go;* ถ้าฝนจะตก, เขาก็จะไม่ไป. พากย์เช่นนี้หมายความว่าวิภัพที่มีได้เป็นไป (Non-existing condition) เช่น ในตัวอย่างต้น ผู้พูดหมายความว่า เขาเตรียมตัวไม่พร้อมจึงไม่ได้ไปในเดี๋ยวนี้; แต่ถ้าเขาเตรียมทัน, เขาก็จะไปในเดี๋ยวนี้เป็นแน่. ในตัวอย่างหลัง ผู้พูดหมายความว่า ฝนจะไม่ตกแน่ แต่ถ้าเป็นอย่างนั้น เขาก็จะไม่ไป. ในตัวอย่างข้างต้น นี กีริยา คือ Be ถึงเขาก็ยกคตาที่เป็นเอกวจนะก็ใช้เป็น Were อย่างพหุวจนะ. ถ้าความวิภัพนั้นมันทางจะเป็นได้, ใช้กาดปัจจุบันแต่อนาคต; เช่น *He will go now, if he is ready;* ถ้าเขาเตรียม

พร้อม, เขาก็จะไปเดี๋ยวนี้; หมายความว่า เขาเตรียมพร้อมหรือไม่
 ยังไม่รู้แน่, แต่ถ้าเขาเตรียมพร้อม เขาก็จะไปเดี๋ยวนี้เป็นแน่. If it
rain, he will not go; ถ้าฝนตก, เขาก็จะไม่ไป; หมายความว่า
 ว่า ฝนจะตกหรือไม่ ยังไม่รู้แน่, แต่ถ้าจะตก เขาก็จะไม่ไป.
 ในตัวอย่างข้างหลังนี้ กริยาปัจจุบันใช้อย่างตามธรรมเนียม, กริยา
 อนาคต ใช้เท่าแต่ธาตุ.

๒๓๓ วิชใช้ Should หรือ Would หมายถึงอนาคตที่ดวงไป
 แฉกคิด ที่เป็นแต่วกบใจคิด พงเทียบเคียงกับวิช Shall หรือ
 Will เกิด, เป็นแต่พากย์ปรักบ คือมี If ที่แปลว่า “ถ้า”
 ใช้ Should สำหรับบุรุษอื่นนอกจากปฐมบุรุษได้ เช่น *If it*
should rain ถ้าฝนจะตก.

๒๓๔ Could ใช้นำกริยา แปลว่า “ได้” เช่น *I said that*
I could read Sanskrit ฉันได้กล่าวว่ฉันอ่านฉันด้นสกฤต “ได้,”
 ใช้แต่คำพ้ง แปลว่า “อาจ” เช่น *He would go, if he*
could; ถ้าเขาอาจ, เขาก็จะไป.

๒๓๕ Might แปลเหมือน May ขัอ ๑๘๘ เช่น *Indeed,*

I said that a poor man might become rich   จริงอยู่   ฉันได้
 กล่าวว่าคุณจน "พึ่ง" เป็นคนมั่งมี "ก็ได้."   I might go to
 Singapore, if I would;   ถ้าฉันอยาก,   ฉันจะไปสิงคโปร์ก็ได้.

๒๓๖ ตัวอย่างในหนังสือตั้งแต่คำว่า Could กับ Might ต้อง
 คำนึง   ที่ใช้ในพากย์กับด้วย Should หรือ Would หมายถึง
 บัญญัติ หรือ อนาคตก็ได้.

๒๓๗ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Animal	สัตว์, สัตว์ไตรภพ.	Meaning	อรรถ, ความ.
Blow	พัด (ก.)	Permit	ยอม, อนุญาต.
Carefully	เอาใจใส่.	Sentence	พากย์, ประโยค.
Creature	สัตว์, สัตว์โลก.	Serve	ปฏิบัติ, อุปฐาก.
Eastward	ทางตะวันออก.	Sin	บาป.
Explanation	คำอธิบาย.	Sort	ชนิด, อย่าง.
Fear	กลัว.	Success	สำเร็จ.
Full	เต็ม.	Understand	เข้าใจ.
Inferior	เดว, คำ ๆ.	Whether-or	ก็ตาม-ก็ตาม.
Injure	ประทุษร้าย.	Wind	ลม.

๒๓๘ จงแปลเป็นไทย.

I could finish this work in one day,
if you would help me.

I would help you, if I could.

I would give you the explanation,
if you could not understand the meanings
of these sentences.

I shall do my best, whether this work
will be successful or not.

I should not fear sin, if it did not
injure me.

We might live with our brother,
if we would.

This man said that he could do such
a thing in some sort of way.

It will rain now, if the wind blow
eastward.

๒๓๕ จงแปลเป็นอังกฤษ.

นาย แดง ก็^๔จะ ฉลาด อย่าง^๑ยง, ถ้า^๒ เขา จะ
เอาใจใส่^๑ เรียน แบบ^๑เรียน ท. ของเขา.

ประชาชน ก็^๔จะ รัก^๑ ท่าน, ถ้า^๒ ท่าน จะ รัก^๑ เขา ท.

ถ้า^๒ ท่าน จะ ช่วย^๑ เขา ท. ใน ชุ^๑ระ ของเขา,
เขา ก็^๔จะ เป็น ส^๑หาย ของท่าน.

ข้า^๒พเจ้า จัก^๑ไป กับ^๑ ท่าน, ถ้า^๒ บิดา ของข้า^๒พเจ้า
จะ อนุ^๑ญาติ (แก่) ข้า^๒พเจ้า.

ครู ของฉัน ได้^๑กล่าว ว่า แก่ จะ (มา) เยื่อน
บิดา ของท่าน ใน ส^๑องสาม (a few) วัน.

บุตร ของท่าน จะ อุป^๑ฐาก^๑ฉัน ก็ได้,
ถ้า^๒ เขา พอใจ.

คน ท. ส^๑สมควร มี^๑กรุณา แม่ แก่ ส^๑ักว คำ^๑ๆ ท.

พิภพ ก็^๔จะ เป็นที่^๑ เต็ม ด้วย (of) ส^๑ักวโลก,
ถ้า^๒ ส^๑ักวโลกนั้น ไม่ ได้^๑ตาย เดย.

๒๔๐ อุปกริยาหมวดที่สอง แปรรูปเพนสองอย่าง ดังนี้:

ชาคู	อดีตไม่บริบูรณ์	กิตกอดีต
Have.	Had.	Had.
Do.	Did.	Done.
Be. เอก.	Was, พหู.	Were. Been.

เฉพาะ ทุติยะปริสัะ เอกวจนะ อดีตไม่บริบูรณ์ ต่อ t ที่ s
การนต, st ทการนตอน.

๒๔๑ ชาคูหรือมุดกริยา ได้อธิบายแล้วในข้อ ๑๘๕ อดีต
ไม่บริบูรณ์ ได้อธิบายแล้วในข้อ ๑๘๐ กับข้อ ๒๓๔ ในที่นี้จะ
อธิบายแต่กริยากิตก.

๒๔๒ กริยาที่มีไต่เพนประธานในพากย์ตามดำพงตัวเอง ต้อง
อาศัยอุปกริยาด้วยจึงเพนได้ ชื่อว่า กริยากิตก (Participle) ใน
ทน. กริยากิตกนมีสองชนิด:

(๑) บอกกาลปัจจุบัน มี ing บัจจยเพนเครื่องหมาย มีท

๑๒๒๕
ไซตงน:

ก. เขากับ Be บอกกาดบัจจุบันแท้ แปลว่า “กำลัง”
หรือ “อยู่” เช่น *I am walking* ข้าพเจ้า “กำลังเดิน” หรือ
ข้าพเจ้า “เดินอยู่” มอชบายต่างจาก *I walk* ดิ่งน: *I walk*
หมายความว่า ข้าพเจ้าประพฤติการเดินเป็นปกติ, *I am walking*
หมายความว่า ในเดี๋ยวนี้ข้าพเจ้ายังประพฤติการเดินอยู่. เมื่อกด่าว
ให้เข้าใจง่าย, คำหลังสำหรับทำคำพูดให้จกคิดเข้า.

ข. ตามคำฟังตัวเอง แต่ตองมกริยาอนเป็นประธานดวย
เช่น *Yesterday I wrote a letter to my friend expressing*
my thanks for his help ฉานนฉน “ได้เขียน” จดหมายถึงถึง
เพื่อนของฉนฉนบหนึ่ง “แต่ดง” ความชอบใจของฉน เพื่อความ
อนุเคราะห์ของแก. *Intending to express my thanks for his*
help I wrote a letter to my friend yesterday; “คิด” จะ
แต่ดงความชอบใจของฉน เพื่อความอนุเคราะห์ของแก ฉน “ได้
เขียน” จดหมายถึงถึงเพื่อนของฉนฉนบหนึ่งเมื่อฉานน.

ค. เป็นกริยาของกัมมีการก ใช้ตามหลังนาม เช่น *Just*
now I saw a man riding on a bicycle เมื่อกนฉนได้เห็น

ชายผู้หนึ่ง " ถีบ " รถไปซีเกิด " อยู่ "

ฅ. เป็นวิเศษณ์ะ ใช้ นำ นาม เช่น The rising sun does not shine brightly พระอาทิตย์ขึ้น " กำลังอุทัย " ไม่ส่องแสงแผดนัก.

ง. เป็นนิกษัตนาม เช่น Being silent is better than telling a lie ความนิ่งเสียดีกว่าการกล่าวความเท็จ.

(๒) บอกกาลอดีต แปลว่า " แล้ว, " ถ้าเป็นกริยาเข้าแบบมี ed บ้างก็จะเป็นเครื่องหมาย, ถ้าเป็นกริยาออกแบบ มีการแปรรูป เช่น Had, Done, Been, เป็นต้นเป็นเครื่องหมาย; มีที่
ใช้ดังนี้:

ก. เข้ากับ Have เป็นอดีตบริบูรณ์ ดังกล่าวไว้ใน

ข้อ ๒๓๔.

ข. เข้ากับ Had เป็นอดีตดำเร็จ (Pluperfect Tense) ที่
จะกล่าวข้างหน้าในข้อ ๒๔๓ (๓).

ค. เข้ากับ Having เป็นนิกษัตกอดีตผสมกัน (Compound

Perfect Participle) เช่น *Having heard* the noise, he gets up at once ^{๒๕๑}โดยน^{๒๕๒}เดี^{๒๕๓}ยง^{๒๕๔}อ^{๒๕๕}ง^{๒๕๖}แ^{๒๕๗}ด^{๒๕๘}ว^{๒๕๙} เขา^{๒๖๐}ดู^{๒๖๑}ก^{๒๖๒}ซ^{๒๖๓}น^{๒๖๔}ท^{๒๖๕}น^{๒๖๖}ท^{๒๖๗}.

ข. ศัพท์ที่เป็นสกรรมกริยา เข้ากับ Be เป็นกรรมวาจก ^{๒๖๘}ด^{๒๖๙}ง^{๒๗๐}ก^{๒๗๑}ด^{๒๗๒}ำ^{๒๗๓}ว^{๒๗๔}แ^{๒๗๕}ด^{๒๗๖}ว^{๒๗๗}ใน^{๒๗๘}ข^{๒๗๙}อ^{๒๘๐} ๒๓๘.

ง. ตามคำพังศวเอง ใช้ตามหลังนาม แต่ต้องมีกริยาอื่น ^{๒๘๑}เป^{๒๘๒}น^{๒๘๓}ป^{๒๘๔}ระ^{๒๘๕}ช^{๒๘๖}า^{๒๘๗}น^{๒๘๘}ด^{๒๘๙}ว^{๒๙๐}ย^{๒๙๑} เช่น *An agreement signed* should be regarded as a promise ^{๒๙๒}ค^{๒๙๓}ว^{๒๙๔}า^{๒๙๕}ม^{๒๙๖}ค^{๒๙๗}ก^{๒๙๘}ด^{๒๙๙}ง^{๓๐๐}ก^{๓๐๑}น^{๓๐๒} “^{๓๐๓}ที่^{๓๐๔}ด^{๓๐๕}ง^{๓๐๖}ข^{๓๐๗}อ^{๓๐๘}แ^{๓๐๙}ด^{๓๑๐}ว^{๓๑๑}” ^{๓๑๒}ค^{๓๑๓}ว^{๓๑๔}ร^{๓๑๕}น^{๓๑๖}ับ ^{๓๑๘}เป^{๓๑๙}น^{๓๒๐}ส^{๓๒๑}ัญ^{๓๒๒}ญา^{๓๒๓}.

จ. เป็นกริยาของกรรมกราก ใช้ตามหลังนามเหมือนกัน เช่น ^{๓๒๔}A ^{๓๒๕}man ^{๓๒๖}should ^{๓๒๗}keep ^{๓๒๘}his ^{๓๒๙}promise ^{๓๓๐}given ^{๓๓๑}to ^{๓๓๒}any ^{๓๓๓}body ^{๓๓๔}คน ^{๓๓๕}ควร ^{๓๓๖}ร^{๓๓๗}ก^{๓๓๘}ษ^{๓๓๙}า^{๓๔๐}ส^{๓๔๑}ัญ^{๓๔๒}ญา^{๓๔๓}ของ^{๓๔๔}ต^{๓๔๕}น^{๓๔๖} “^{๓๔๗}ที่^{๓๔๘}ใ^{๓๔๙}ห^{๓๕๐}แ^{๓๕๑}ด^{๓๕๒}ว^{๓๕๓}” ^{๓๕๔}แ^{๓๕๕}ก^{๓๕๖}ค^{๓๕๗}น^{๓๕๘}ใ^{๓๕๙}ค^{๓๖๐}น^{๓๖๑}ห^{๓๖๒}น^{๓๖๓}ึง^{๓๖๔}.

ฉ. เป็นวิเศษณ์ ใช้นำหน้านาม เช่น *A signed agreement* should be regarded as a promise. ^{๓๖๕}แ^{๓๖๖}ป^{๓๖๗}ด^{๓๖๘}แ^{๓๖๙}ห^{๓๗๐}ม^{๓๗๑}ือ^{๓๗๒}น^{๓๗๓}ใน^{๓๗๔}ห^{๓๗๕}ม^{๓๗๖}ว^{๓๗๗}ด^{๓๗๘} ง.

๒๔๓ Had ^{๓๗๙}ม^{๓๘๐}ท^{๓๘๑}ใ^{๓๘๒}ห^{๓๘๓}ด^{๓๘๔}ง^{๓๘๕}นี้:

(๑) คำพังศพที่เคยเป็นอดีตไม่บริบูรณ์ เช่น *Yesterday* ^{๓๘๖}I ^{๓๘๗}had ^{๓๘๘}many ^{๓๘๙}visitors ^{๓๙๐}จ^{๓๙๑}า^{๓๙๒}น^{๓๙๓}น^{๓๙๔}น^{๓๙๕} “^{๓๙๖}ใ^{๓๙๗}ด^{๓๙๘}” ^{๓๙๙}ม^{๔๐๐}แ^{๔๐๑}ช^{๔๐๒}ก^{๔๐๓}ม^{๔๐๔}า^{๔๐๕}ก^{๔๐๖}.

(๒) ตามหลัง Have เป็นอดีตบริบูรณ์ เช่น My friend *has had* many teeth pulled out, but I *have had* none; ด้าย ของฉัน “ได้” มีฟันถอนออกเสียมากซัก “แล้ว,” ฝ่ายฉันยังไม่ “ได้” มี “แล้ว” สักซัก.

(๓) ไซเป็นคู่กิด นักกตกอดคอกัด เป็นอดีตสำเร็จ (Plu- perfect Tense) แปลว่า “ได้—เสร็จแล้ว” เช่น I *had had* my breakfast ready before the clock struck seven every day ฉัน “ได้” มีอาหารเช้าเตรียมพร้อม “เสร็จแล้ว” ก่อนนาฬิกาได้ตี เจ็ดทุกวัน. I always assumed my duty as soon as I *had taken* luncheon พอฉัน “ได้” รับประทานอาหารกลางวัน “เสร็จ แล้ว” ฉันได้จับทำหน้าที่ของฉันเสมอ. บางทีแปลไซเฉพาะของคำ ๕ นี้ ดูจตุรอย่างสุดท้ายข้อ ๒๔๕. กริยาอดีตสำเร็จนี้ สำหรับไซใน เวลาเมื่อกล่าวถึงกริยาอดีตสองตัวทำแล้วก่อนแต่หลังแห่งกัน เพื่อ แแต่ดงกริยาที่ทำแล้วก่อน เช่นกริยา คือ ได้มีอาหารเช้าเตรียมพร้อม ของฉัน ก่อน กริยา คือ ได้ตีเจ็ด ของนาฬิกา หรือกริยา คือ ได้รับประทานอาหารกลางวัน ก่อนกริยา คือ ได้จับทำหน้าที่. เมื่อ

กต่างให้เข้าใจง่าย   ศึกษานกคอกอดคของอดค่นนเอง   ดำหรับใช้กับ
 ศึกษาคอดคอินซงทาทหด   เรยกว่าอดคดำเรจ   ใช้ Had นำ.

๒๔๔ Did มีทใช้ดงกต่างแด้วในข้อ ๒๓๒. Done ใช้อย่าง
 กิตกอดค   เช่น, I *have done* my best   ฉน “ได้” ทำดีสุด
 ของฉน “แด้ว.”   I *had done* my best before I resigned
 the office   ฉน “ได้” ทำดีสุดของฉน “แด้วแล้ว” ก่อนฉนได้
 คินตำแหน่ง.

๒๔๕ Was แด Were   ใช้ได้ด้อย่างเดียวกับ Am เปนค่น
 ต่างแด้วเปนอดคไม่บริบูรณ์   เช่น Yesterday Dej *was punished*
 by his master   ฉนเดจ “ได้” เปน “ผู้ถูก” ครุของฉา “ดง
 โทษ.”   The day before yesterday we saw many bicycles
 driven along the street, while we *were walking*;   เมื่อนาน
 ฉน (คือวันก่อนวานนี้) เราได้เห็นรถไบซิเกิดเปนน้นมากแด้วไป
 ตามถนน,   ขณะเมื่อเรา “ได้กำลังเดินไป.”   During last term
 you *were* lazy, but I hope you will be diligent this one;
 เมื่อนานเรหดงเจาชเกยจ,   แด้วชาหวังใจว่าฉนจะหม่น.   Been

ใช้อย่างกตักอึด, เช่น, *Where have you been* ท่าน "ได้"
 ไปไหนมา "แล้ว"? *I have been to the city* ฉัน "ได้" ไปใน
 เมืองมา "แล้ว." *I had been ill for several weeks before*
I went to the sea-coast, ก่อนฉันได้ไปดูชายทะเล. ฉัน "ได้"
 เจ็บตลอดหลายเจ็ดวัน "มาแล้ว."

๒๕๖ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

After	ภายหลัง, ตาม.	Nephew	บุตรของพี่น้อง.
Approve	เห็นชอบ, รับรอง.	Office	ออฟฟิศ, ที่ทำงาน
Bill	ฎีกา, ร่างกฎหมาย.	Pass	ตรวจ, ผ่าน.
Carriage	รถ.	Talk	ตั้งสนทนา.
Conclude	จบ.	Then	ในกาลนั้น.
Disturb	รบกวน.	Third	ที่สาม.
Last evening	เย็นวาน, (เย็นหลัง).	Together	ด้วยกัน.
Law	กฎหมาย.	Where	ที่ไหน.
Legislative Body	รัฐมนตรีสภา. (ที่ประชุมผู้ทำกฎหมาย).		

๒๔๗ จงแปลเป็นไทย.

Where are you going? I am going to my office.

Having no carriage I always walk.

I could finish this work this year, if I were not disturbed.

My nephew had learned English before he went to Europe.

These young men could have spoken French well, if they had been in France.

A bill passed in the Legislative Body after the third reading is concluded will become law, if the monarch approve it.

Last evening, while I was reading, my friend came here and we then talked together.

Having learned more and more boys become wise,

๒๕๘ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

As soon as	พอ.	Heart	หัวใจ.
Clear away	เปิดโค้ง.	Immediately	ในทันใด.
Cloud	เมฆ.	Inspect	ตรวจตรา.
Cool	เย็น.	Moon	พระจันทร์.
Creature	สัตว์โลก.	Respect	นับถือ.
Educate	ฝึก, ฝึก.	Suffering	ความทรมาน.
Feel	รู้สึก.	Went	เอาก.
Grief	ทุกข์.	What	อะไร.

๒๕๙ จงแปลเป็นอังกฤษ.

พอ เมฆ ได้ เปิดโค้ง แล้ว พระจันทร์ ส่องแสง
ในทันใด ทำ หัวใจ ทุกดวง ให้เย็น.

ฉัน ได้เห็น สุนัข ตัวหนึ่ง วิ่ง ตาม รถ ของนาย
แห่งนั้น แล้ว.

สัตว์โลก ผู้เป็นอยู่ ทั้งหมด ชอบ ความสุข แต่
ไม่ ชอบ ความทรมาน แต่ ความทุกข์.

ท่าน กำลังทำ อะไร? ฉัน กำลังเขียน จดหมาย.

ทำ การงาน ของตัว ดี แล้ว, เรา จะ รู้จัก เป็นสุข.

บางวัน ขณะเมื่อเด็ก ๆ ได้กำลังเรียน แบบเรียน
ของตบ ๆ ข้างเจ้า ได้ไป ดู โรงเรียน แต่ ได้
ตรวจตรา เขา.

ถ้า เขา มุ่งฝึก ดี, เขา ก็ จะ เป็น คน ดี.

เขา จะทำ ประโยชน์ บางอย่าง (ให้) แก่ ชาตินมนุษย์
แต่ จะ เป็น ผู้ที่ คนอื่น ๆ นับถือ.

๒๕๐ กิริยานอกแบบ (Irregular Verb) บันเป็นด้ามอย่าง

ตามรูป:

(๑) กิริยาที่คงรูปเดี่ยวทั้งในด้ามสถาน คือ เป็นปัจจุบันกิด
อดีตไม่บริบูรณ์กิด กิดกอดีตกิด กิดคงรูปอยู่อย่างนั้นเอง เช่น Cut
ตัด, Set ตั้งไว้, Spread แผ่ไป, เป็นต้น.

(๒) กิริยาที่แปรรูปเป็นอดีตไม่บริบูรณ์แต่กิดกอดีตเหมือน
กัน เช่น Catch จับ แปรเป็น Caught, Hear ฟัง แปรเป็น

Heard, Say พูด, กล่าว, แปลงเป็น Said, เป็นต้น.

(๓) กิริยาที่แปรรูปต่างกัน เช่น Drink ดื่ม อดีตไม่
บริบูรณ์ แปลงเป็น Drank, กิตกอดีต แปลงเป็น Drunk. Eat
กิน แปลงเป็น Ate แต่ Eaten, Give ให้ แปลงเป็น Gave แต่
Given, Write แปลงเป็น Wrote แต่ Written, ตามลำดับ.

๒๕๑ กิริยานอกแบบจำพวกนี้ ยากที่จะตั้งเกณฑ์นอกจากจำไว้
หรือเคยใช้จนชำนาญ จะแต่งโน้ตให้สั้นเชิงก็ช่วยการ, การ
ที่แต่งมานี้เพื่อเป็นตัวอย่างให้นักเรียนกำหนดประเภทไว้เท่านั้น; จะ
จัดไว้ในภาคท้ายแผนกหนึ่ง; เมื่อนักเรียนเห็นกิริยาที่หมายดออกจันท์
จำไม่ได้ว่าแปรรูปอย่างไร จงเปิดภาคหนุนดูเถิด.

ประกอบศัพท์.

๒๕๒ นอกจากนั้น ยังต้องอาศัยวิธีประกอบศัพท์อีก. ศัพท์
ที่สำหรับประกอบนั้นมี ๒ ชนิด คือ อนุบาล To แต่ กิริยา
Let,

๒๕๓ To สำหรับนำกริยาที่ไม่นิยมบุรุษเฉพาะเจาะจง ซึ่งเรียกใน
ภาษาอังกฤษว่า Infinitive มีที่ใช้ ดังนี้:

(๑) ใช้เป็นประธานในพากย์ แปลด้อย ๆ เช่น *To do good is a duty of mankind* ทำดีเป็นหน้าที่ของมนุษยชาติ. *To be silent is better than to talk nonsensically* นิ่งได้ดีกว่าพูดไม่ได้เรื่อง.

(๒) ใช้เป็นสรุปร่างศัพท์ คือ *It*, ที่เป็นประธานในพากย์ แปลว่า “จะ” เช่น *It is a duty of mankind to do good* เป็นหน้าที่ของมนุษยชาติจะทำดี. ในพากย์เช่นนี้นักเรียนพึงสังเกตเห็นว่า *It* ที่เป็นประธานไม่ต้องแปล หรือจะตัดความแปลเหมือนอย่างข้อ (๑) ก็ได้.

(๓) ใช้ต่อความกับกริยาอื่น แปลว่า “เพื่อ” ก็ได้ “จะ” ก็ได้ แปลด้อย ๆ ก็ได้ เช่น *I shall try to do my best* ข้าพเจ้าจะพากเพียร “เพื่อทำ” ดีสุด (สามารถ) ของข้าพเจ้า. *I should not like to say so* ฉันไม่สู้อยาก “จะ” กล่าวอย่างนั้น.

I hope you will not forget to express my thanks to your

father   ข้าพเจ้าหวังใจว่าท่านจะไม่ลืม “บอก” ความชอบใจของ
ข้าพเจ้า แก่บิดา ของท่าน.

๒๕๔ Let สำหรับนำกริยา ใช้เฉพาะปฐมนิเทศคติปริสະ
กัมมการก เรียกว่าในภาษาอังกฤษว่า Imperative หรือเรียกในท
ษ. อาณัติ ความบังคับ เป็นต้น ดังนี้:

(๑) ความบังคับ (Command) แปลว่า “ให้” ก็ได้ “จง”
ก็ได้ เช่น *Let him stay here for a moment* “ให้” เขา
คอยอยู่ที่นี้สักครู่หนึ่ง หรือ เขา “จง” รอคอยอยู่ที่นี้สักครู่หนึ่ง.

(๒) ความขอ (Request) แปลว่า “ขอให้” เช่น *Let*
me see your book ขอให้ฉันดูสมุดของท่าน. *Let him go with*
you ขอให้เขาไปกับท่าน.

(๓) ความชวน (Persuasion) แปลว่า “เถิด” เช่น *Let*
us go out for a walk เราออกไปเพื่อเดินเล่น “เถิด.”

(๔) ความยอมตาม (Consent) แปลว่า “ให้—เถิด”
เช่น *Let him do as he pleases* “ให้” เขาทำตามเขาชอบ
ใจ “เถิด.”

(๕) ความแนะนำ (Advise) แปลว่า “ขอให้—เกิด”
 เช่น *Let him be an honest man* “ขอให้” เขาเป็นคนซื่อ
 ตรง “เกิด.”

๒๕๕ กิริยาอาณัติกิริยา ดังกล่าวแล้วในข้อหลังใช้เฉพาะทศิย
 บุริสัะ คงรูปตามธาตุเดิม แต่ไม่ใช่บุรุษเป็นพหู ดงน:

(๑) ความบังคับแปลตอย ๆ ก็ได้ แปลว่า “จง” ก็ได้ เช่น
Stand up “ยืน” ขน หรือ “จงยืน” ขน. *Read loudly* “อ่าน”
 ดัง ๆ หรือ จงอ่านให้ดัง.

(๒) ความขอ แปลว่า “ขอ” เช่น *Lend me your book*
 “ขอ” ฉนยิมส์มุดของท่าน. แปลว่า “ขอจง” เช่น *Give me*
a cup of tea ขอจงให้น้ำชาแก่ฉนถวยหนึ่ง.

(๓) ความชวน แปลว่า “เกิด” เช่น *Go with me* ไป
 กับฉน “เกิด.”

(๔) ความยอมตาม แปลว่า “เกิด” เหมือนกัน เช่น
Do as you please ทำตามเจ้าชอยใจ “เกิด.”

(๕) ความแนะนำ แปลว่า “ขอ—เกิด” เช่น *Be an*
honest man ขอเจ้าเป็นคนซื่อตรง “เกิด.”

๒๕๒ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Blotting paper	กระดาษซับ.	Need	ต้องการ.
Bring	นำมา, เอามา.	Penholder	ด้ามปากกา.
Buy	ซื้อ.	Plain water	น้ำเปล่า.
Cause	เหตุ.	Ruin	ความเสื่อม.
Convenient	เหมาะ, สะดวก.	Safe	คุ้ม, ปลอดภัย.
Drink	ดื่ม.	Shop	ห้าง.
Extravagant	สุรุ่ยสุร่าย.	Soda-water	น้ำโซดา.
Glass	ถ้วยแก้ว.	Spend	ใช้จ่าย, ให้สิ้นไป.
Inkstand	ที่หมึก.	* Taught	สอนแล้ว.
Market	ตลาด.	Thank	ความพอใจ.
Money	เงิน.	Thirsty	มีความรหาย.
Much	มาก.	Wish	ปรารถนา.

๒๕๗ จงแปลเป็นไทย.

I will come to see you again tomorrow.

Bring me (to me) paper, pens, and ink.

Do you wish to get penholders and an inkstand? No, thank you; I wish to have blotting paper and pencils more than those.

Has your tutor taught you to do so?

No, Sir; to do so is our duty.

Is it your duty to do so? Yes, Sir.

Be careful of it.

Give me a glass of water, I am very thirsty.

To drink soda-water is safer than to drink plain water.

Let us go to a market to buy some things needed. It is convenient to go to a shop.

Let us not be extravagant.

To spend much money is the cause of ruin.

๒๕๗ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Afterward	ภายหลัง.	Order	คำสั่ง.
At once	ทันที, ทันใด.	Play	เล่น.
Due	สมควร.	Reason	ตรรก, นึก.
Effect	ผล.	Remorseful	มีความร้อนใจ.
Exercise	แบบสำหรับหัด.	Therefore	เหตุฉะนั้น.
Increase	เจริญ, ให้เจริญ.	Time	เวลา.
Lose	เสีย.	Wisdom	ปัญญา.
Obedient	อยู่ในถ้อยคำ.	Youth	เยาวชน, วัยรุ่น.

๒๕๘ จงแปลเป็นอังกฤษ.

มา นี่ เด็ก ๆ (ชาย) ของข้า แต่ อ่าน แบบเรียน
ของเจ้า.

เขียน แบบสำหรับหัด เหล่านี้ (ตง) ใน สมุด ท.
ของเจ้า.

ขอให้ ข้า ดู ดायมือ (writing) ของเจ้า.

เป่น น้าที่ ของ เด็กชายท. แต่ เด็กหญิงท.
จะ เรียน อ่าน. แต่ เขียน (ได้) ดี ด้วยอย่างไร.

เด่น มีประโยชน์ แค่ (only) ใน เวลา สัมควร.

ขอ เจ้า เป่น ผู้^๒อยู่ใน^๒ถ้อยคำ แต่ ทำ คำสั่ง
ของครู ของเจ้า ทันท.

ยังปัญหา ให้เจริญ ได้แก่ (is) ตรึก, เหตุ^๒นั้น
ขอให้ เด็ก ๆ คิด ถึง (of) เหตุท. แต่ ผดท.
แห่ง ของ ทุกสิ่ง เกิด.

ขอให้ เขา เอาใจใส่ ใช้ เขาวน ของเขา
ให้ดี เกิด.

เมื่อเช่นนั้น (then) เขา จะ ไม่ มีความร้อนใจ
ในภายหลัง.

เดี่ยว เวลา ชื่อว่า (is) เดี่ยว ความสุข แต่ ทรัพย์สิน.

๒๒๐ ยังมีกริยาที่ควรสังเกตไว้อยู่อีกบ้าง ต่างชนิดกัน ดัง
ต่อไปนี้:

(๑) กริยาที่ใช้นบุรุษ เช่น *It rains* ฝนตก. *It matters*
little ขอนั้นไม่สำคัญ. กริยาชนิดนี้เรียกในภาษาอังกฤษว่า Im-

personal Verb แปลว่า กิริยาอันหาบุรุษมิได้ เพราะใช้เฉพาะ
It คติยปริสัสะเท่านั้น.

(๒) กิริยาที่ไม่เต็มความตามคำพังศน ต้องควบเข้ากับกิริยา
อื่น เช่น We ought to obey the laws เราสมควรเชื่อถือ
กฎหมายท. You ought to speak truth เจ้าสมควรพูดความ
จริง. He ought to know right and wrong เขาสมควรรู้จัก
ถูกแฉผิด. กิริยาชนิดนี้เรียกในภาษาอังกฤษว่า Defective Verb
แปลว่า กิริยาอันบกพร่อง เพราะต้องควบกับกิริยาอื่นจึงจะต้อง
ความเต็ม เช่น Ought ต้องมีกิริยาที่ To นำหน้า (๑๕๓ (๓)
ควบด้วย. ถึงอุปกิริยามี้ Should เป็นต้น ก็ตั้งเคราะห์เข้าใน
พวกนี้.

๒๒๑ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

Afraid	ตกใจ.	Lighten	กิ. พ่าแฉบ.
Bear	ทน.	Selfish	เห็นแก่ตัว.
Find	พบ.	Snow	หิมะ.
Frequently	บ่อย ๆ, บ่อย ๆ.	So—that	จน.
Generous	เผื่อแผ่.	Traveller	คนเดินทาง.
Heavily	หนัก.	Wood	ป่าไม้.

๒๖๒ จงแปลเป็นไทย.

Do not be afraid, for it matters little.

We ought not to be selfish.

We would be generous, if we could.

It lightens so frequently that we cannot bear it.

It snows so heavily that travellers may not find their way out of the woods.

We should do to others as we would them to do to us.

๒๖๓ จงกำหนดศัพท์เหล่านี้.

As well as	ตาม.	In showers	ใหญ่, คัก ๆ.
Catch	จับ.	Mean	ต่ำ, เดว.
Cold	หวิด.	Suppose	คเน, คาด.
Else	มฉน.	Thunder	ฟ้าร้อง.
Even	แม้.	While	กาด.

๒๖๔ จงแปลเป็นอังกฤษ.

มนุษย์ท. ควร ทำ หน้าที ของ มนุษยชาติ.

เขา ส้มควรว มีกรุณา แม่ แก่ สัตวท. อินท่า.

เดยวณ ฝน กำดงตก, อย่า ไป ช้างนอก;

มีฉนน เจ้า จะ จับ หัวดี.

ฟ้าร้อง ดัง, ฉนน คนเ (ว่า) ฝน จะ ตก ใหญ่,

ท่าน ควร รออยู่ หนั ดัก ครู หนึ่ง (ชวกาตน้อยหนึ่ง.)

ฉนน จัก ช่วย ท่าน เพื่อ ยังกาต น ให้สำเวจ

ตาม ฉนน อาจ.

ถ้า ท่าน พอใจ, ท่าน จะ อยู่ กับ ฉนน ก็ได้.

วิภาคแห่งอายตนิบาต.

๒๖๕ อายตนิบาต ดังได้แสดงโดยสังเขปในข้อ ๓๐๕ ฝนแล้ว

จัดได้เป็น ๒ หมวด คือ ยินที แด ไมยหนที.

อายตน์บาตยน์ท.

๒๒๒ อายตน์บาตยน์ทนน ไช้เป็นอายตน์บาตยน์ทอย่างเด็ยว มี
ทวอย่าง ค็อ:

(๑) To มีทไช้ ค็งน:

ก. หมายนามซึ่งเป็นทไช้ไปถึง เป็ดลอยๆ บ้าง ว่า "ตั้ง"
หรือ "ยง" บ้าง เป็ดว่า "ถึง" บ้าง เช่น *Go to school*
early จงไป "โรงเรียน" แด้ไช้. *He rode from the city to*
Samsen ไช้ไค้ชนพาหนะไปจากนเ็มือง "ตั้งตามเด็น." *Write to*
me often ขอให้ท้านไช้ย่น "ถึงถึน" บ่อยๆ ถ็ก.

ข. หมายนามซึ่งเป็นทให้ทย่น เป็ดว่า "แก" บ้าง ว่า "ค็อ"
บ้าง เช่น *The master will give a reward to a good boy*
ครูจะให้รางวัล "แกเด็ก" ทค็. *This officer has tendered his*
resignation to the minister. เจ้าพนักงารณโดยนค้ำขอค็น
(ค้ำแห่นง) ของไช้ "ค็อท้านเด็นาบค็" แด้จ. บ้างทไช้ย่นค้ำ
พุดเอา *To* ออกเด็ยถึค็ไค้ เช่น *Give me a cup of tea* ขอ
จงให้หน้าชา "ถึน" ถ็วหนึง. *Bring me a fan* เอาพัดมาให้
"ถึน" เด็มหนึง.

ค. หมายถึงกริยาที่ใช้เป็นประธานแต่สำหรับต่อกับกริยาอื่น ดัง
กล่าวไว้ในข้อ ๒๕๓.

(๒) With มีที่ใช้ ดังนี้:

ก. หมายถึงนามที่รวมกันในกิจ แปลว่า “กับ” เช่น I will
go with you ฉันจักไป “กับท่าน.”

ข. หมายถึงนามที่เป็นเครื่องมือ แปลว่า “ด้วย” เช่น The
gardener cuts a tree with an axe ชาวสวนตัดต้นไม้ “ด้วยขวาน.”

(๓) From มีที่ใช้ ดังนี้:

ก. หมายถึงซึ่งเป็นแดนออกห่าง แปลว่า “แต่” หรือ
“จาก” เช่น He rode from the city to Samsen. เขาได้ขึ้น
พาหนะไป “จากในเมือง” สู่อำเภอ.

ข. หมายถึงที่เป็นเหตุ แปลว่า “เหตุ” หรือ “เพราะ”
เช่น We are either happy or unhappy from love เราเป็น
สุขบ้างไม่สุขบ้าง “เหตุความรัก.” She died from consump-
tion หดอันได้ตาย “เพราะฉนโรคภายใน.”

(๔) Of มัทไช คิงน:

ก. หมายนามที่เป็นเจ้าของ แปลว่า “แห่ง” หรือ “ของ”
 เช่น The duty of men is to act for the welfare of mankind
 นาท “แห่งคนท.” ถคือทาเพอคความคิงาม “แห่งมนุษยชาติ.” This
 man is the secretary of my minister คนผู้นเป็นเดชาอนุการ
 “ของทานเด้นาบค” ของชาพเจ้า.

ข. หมายนามซึ่งรวมกันอยู่ แปลว่า “แห่ง” เช่น A heap
 of paddy กอง “แห่งเข้าเป็ดอก.” อธิบายว่า เข้าเป็ดอกไม่ใช่
 เจ้าของกอง เป็นแต่ของสละสมกันอยู่.

ค. หมายนามที่มีปริมาณเท่านั้น แปลดอย ๆ แต่
 กลับเอานามข้างหลังตั้งเป็นประธาน นามข้างหน้าเป็นวิเศษณ์ เช่น
 A cup of tea “น้ำชา” ถวยหนึ่ง. Three tons of coal “ถ่าน”
 สามตัน. อธิบายว่าไม่ใช่ถวยของน้ำชา, เป็นแต่น้ำชามีปริมาณ
 เท่านั้น; ไม่ใช่ตันของถ่าน, เป็นแต่ถ่านหนักได้เท่านั้น.

ง. หมายนามซึ่งเป็นทีรวม แปลว่า “บัณฑิต” เช่น Of
 these boys Mee is the cleverest “บัณฑิตเด็ก” เหล่าน มี เป็นผู

ฉลาดที่สุด. อธิบายว่าทั้ง มี ทั้งเด็กอื่น รวมอยู่ในคำว่า *Of these boys* ทั้งนั้น.

ง. หมายความว่า เป็นของมี แปลว่า “มี” เช่น *A man of wisdom* คน “มีปัญญา.” *My son and yours are of the same age* บุตรของฉันและของท่าน “มีอายุ” เท่ากัน.

จ. หมายความว่า เป็นอย่างเดียวกัน หรือเป็นเพียงเอกเทศของ นามว่า แปลด้อย ๆ บ้าง แปลว่า คือ บ้าง เช่น *The city of Bangkok* เมือง “บางกอก.” (กรุงเทพฯ) *The science of zoology* วิชา “คือตำราสัตว.”

ฉ. หมายความว่า เป็นเหตุ แปลว่า “เพราะ” เช่น *He died of fever* เขาได้ตาย “เพราะ” ไข้. *A present of love* ของกำนัลเพราะความรัก.

ช. หมายความว่า เป็นกรรม (Object) เข้าในนามข้างหน้าซึ่งเป็น นกชนตนามแท้ แปลด้อย ๆ เช่น *Cultivation of mind* is the result of learning การพินใจเป็นผลแห่งการเรียน. *Farmers are cultivators of land, and philosophers of mind;* ชาวนา ท. เป็นคนพินแผ่นดิน, แต่ผู้รู้วิชาของนักปราชญ์ ท. เป็นคนพินใจ.

๗. ใช้เฉพาะกริยาแต่จุดเดียวที่ออกจากกริยาบางเหต่า เป็น
 คำว่า.

(ก.) เฉพาะ Think คิด เป็นคำ แปลว่า “ถึง” เช่น Do
you think of me? ท่าน “คิดถึง” ฉัน? *My father always*
speaks of you บิดาของฉัน “พูดถึง” ท่านเสมอ.

(ข.) เฉพาะ Full เต็ม แปลว่า “มี” คำนามหน้า เช่น
This glass is full of water ถ้วยแก้วใบนี้ “มี” น้ำ “เต็ม.” *A*
sponge is full of holes สบู่ “มี” รู “เต็มไป.”

(ค.) เฉพาะ Make ทำ แปลว่า “ด้วย” เช่น *This table*
is made of teak-wood โต๊ะตัวนี้ “ทำด้วย” ไม้สัก. แต่ฝรั่ง

อธิบายว่าคำข้างบนหมายความว่า คนเอาไม้สักมาทำเป็นโต๊ะตัวนี้,

ต่างจากคำว่า *This table is made with many kinds of in-*
struments โต๊ะตัวนี้ทำด้วยเครื่องมือหลายอย่าง. คำหลังนี้หมาย

ความว่า ไม้สักนั้นถ้าเราเป็นโต๊ะตัวนี้ได้ เพราะเครื่องมือหลาย

อย่าง. ในภาษาไทยไม่มีคำใช้ให้ต่างกัน, พูดว่าด้วยเหมือนกันทั้ง

สองคำ.

(๕) In ^{๕๑}มัท^{๕๒}ไซ^{๕๓} ^{๕๔}ดง^{๕๕}น:

ก. หมายถึงใน ใช้เฉพาะสถานแต่พัด^{๕๖}ดู แปลว่า “ใน”
 เช่น He lives *in* the city เขาอยู่ “ในเมือง.” He dwell *in*
 his own house เขาอยู่ “ในเรือน” ของเขาเอง. This morning
 I took the medicine *in* this bottle เขาน ^{๕๗}ฉัน ^{๕๘}ฉันได้รับประทาน
 ยา “ในขวด” น.

ข. หมายถึงระยะ ใช้เฉพาะกาลที่เป้นอดีต แปลว่า “เมื่อ” ก็
 ได้ “ใน” ก็ได้ เช่น The king ascended the throne *in* 1868.
 พระราชาได้เสด็จเถลิงราชย์ “เมื่อ” ๑๘๖๘. ที่เป้นอนาคต แปลว่า
 “ใน” อย่างเดียว เช่น I will come to see you again *in*
 a few days ฉันจักมาหาท่านอีก “ใน” สองสาม “วัน.”

ค. หมายถึงเขตต์ ใช้เฉพาะเหตุการณ์ แปลว่า “ใน” เช่น
 She was innocent *in* those cases ห่อน^{๕๙}ได้^{๖๐}เป้น^{๖๑}ผู้^{๖๒}ไม่^{๖๓}ผิด “ใน
 เรื่อง” เหล่านั้น.

ง. หมายถึงอาการ ใช้เฉพาะกริยาวิเสศ^{๖๔}นะ แปลว่า “โดย”
 เช่น He does his duty *in* a charming manner เขาทำหน้าที่

ของเขา "โดยอาการ" ไร้เชิง. แปรตดอยๆ He tries in vain
เขาพากเพียร "เปล่า."

ง. ใช้แต่คำพัง แปรว่า "ข้างใน" เช่น Come in มา
"ข้างใน." Go in ไป "ข้างใน." In ที่ใช้ตามคำพังเช่นนี้ ผู้
ไวยากรณทั้งหลาย บางพวก จัดไว้ในพวกกิริยาวิเศษณ์นะ, บาง
พวก จัดไว้ในอายตนิบาต; แต่อธิบายรวมกันว่า ศัพท์ดังกล่าวใช้ตาม
คำพัง ก็หมายภายในสถานมีห้องเป็นต้น, ในที่นี้จึงจัดไว้ในพวก
อายตนิบาต. ถ้าใช้เป็นกิริยาวิเศษณ์นะ, แปรว่า "เข้า" เรียงไว้ใน
กิริยา, เช่น Come in "เข้า" มา. Go in "เข้า" ไป.

(๖) At มืดๆ ใต้

ก. หมายโอกาสที่เนื่องถึงหรือใกล้กัน แปรว่า "ที่" เช่น

This morning I was at home เขานอนโดยอยู่ "ที่บ้าน." I met

him at the door just now ฉันได้พบเขา "ที่ประตู" เมื่อกนี้.

นักเรียนพึงรู้อธิบาย ดังนี้: At หมายความกว้าง, จะเข้าใจว่า

"ใน" ก็ได้ "ใกล้" ก็ได้, ดังนั้น In หมายความจำกัด, ต้องเข้าใจว่า

"ใน" อย่างเดียว, ใช้หมายความว่า "ใกล้" ไม่ได้.

ข. หมายถึงที่^๑แห่งถึง^๑ แปลด้อย ๆ เช่น The school is opened *at* nine o'clock in the morning โรงเรียนเปิดตาม^๑โมงเช้า (เก้าโมงในเวตาเช้า.)

ค. หมายถึงทาง^๑ที่^๑แห่งถึง^๑ แปลว่า “ตรง” หรือ “เฉพาะ.” เช่น Aiming *at* the mark the soldiers shoot away ทหาร^๑แดง “ตรงเป้า” ยิงไป. แปลด้อย ๆ เช่น Look *at* the boat จงดูเรือ^๑ดำนั้น.

ฆ. หมายถึงการ^๑กระทำ^๑แห่งถึง^๑ แปลว่า “ใน” เช่น He works *at* engraving เขาทำ “ใน^๑การแกะ.”

ง. หมายถึงเหตุ^๑ที่^๑แห่งถึง^๑ แปลว่า “เพราะ” เช่น *At* the sight of pain he feels pain เพราะเห็นเจ็บ เขา^๑รู้สึกเจ็บ.

จ. หมายถึงประมาณ^๑ที่^๑แห่งถึง^๑ แปลว่า “อย่าง” เช่น I shall have a bath *at least* once a day ฉันจะอาบน้ำ (จะมีการ^๑อาบน้ำ) “อย่างน้อยที่สุด” วัน^๑ละครั้ง. We should work *at most* eight hours a day เราควรทำงาน “อย่างมากที่สุด” วัน^๑ละแปดชั่วโมง.

ฉ. หมายถึงการ^๑ที่^๑กำลัง^๑เป็นไป แปลว่า “กำลัง” เช่น

Nations at war ประเทศ ท. “กาดังรบกัน.” Boys at play
เด็ก ๆ “กาดังเล่น.”

ข. หมายความว่าพร้อมพร้อม แปรตามความ เช่น Money
at hand เงิน “อันมีอยู่ในมือ,” (คือเงินที่อาจหยิบใช้ได้ทันที.)
Sailors at sea กะดาด “ผู้กาดังเคียวเรือในทะเล.” Soldiers at
arms ทหาร ท. “ผู้ถืออาวุธ.”

(๗) Upon มีที่ไว้ คึงน:

ก. หมายความว่าซึ่งเป็นที่อิง แปรด้อย ๆ เช่น We depend
upon our king เราพึ่ง “พระราชา” ของเรา.

ข. หมายความว่าซึ่งเป็นที่รองรับ แปรว่า “บน” เช่น He
lies upon the bed เขานอน “บนที่นอน.”

ค. หมายความว่าซึ่งเป็นของตน แปรว่า “พอ” เช่น Upon
the invention of fire-arms many governments at once
adopted them “พอ” คัดบ้น ท. จน รัฐบาลเป็นอันมากได้รับใช้
มันทันที.

ง. หมายความว่าซึ่งเป็นชำดัก แปรว่า “ต่อ” เช่น The

buffalo makes an attack upon the tiger กระบือทำการต่อสู้
“ต่อสู้”

ง. หมาขานามซึ่งเป็นที่ประชุม แปลว่า “บันดา” เช่น
Upon the whole, I find this book to be best “บันดาสุด”
ทั้งหมด ฉันพบหนังสือนี้ดีเป็นพิเศษ.

จ. หมาขานามซึ่งเป็นที่ไปถึง แปลว่า “ยัง” เช่น He had
abandoned the frontiers, retiring upon Glasgow เขาได้ทิ้ง
เขตแดนมาแล้ว ถอยไป “ยัง” เมืองกลาสโก.

ฉ. หมาขานามซึ่งเป็นที่เจาะจง แปลว่า “เฉพาะ” เช่น
Can you swear upon this matter ท่านสาบาน “เฉพาะข้อ”
นี้ได้?

(๗) Into มีที่ชี้ ดึงน:

ก. หมาขานามซึ่งเข้าไปข้างในเป็นต้น แปลว่า “ข้างใน” หรือ
“ภายใน” เช่น Come into my room มา “ข้างใน” ห้อง
ของฉัน.

ข. หมาขานามซึ่งเจือเป็นต้น แปลว่า “ใน” เช่น He
pours spirit into water เขาเทสุราลง “ใน” น้ำ.

ค. หมายความว่าแปรเป็นต้น แปรว่า “แปร” เช่น Ice is
 convertible *into* water น้ำแข็งแปร “แปร” น้ำได้. Divide
 this sum *into* four equal parts แจกแบ่งจำนวนนี้ “แปร” ด้ส่วน
 เท่า ๆ กัน.

(๘) Amidst, Among, Between; มีที่ใช้อย่างกัน ดังนี้:

ก. Amidst หมายความว่าท่ามกลาง คือ มีของล้อมรอบ แปรว่า
 “ในท่ามกลาง” เช่น This tree stands *amidst* the forest “ใน
 ต้นหนตั้งอยู่ในท่ามกลางดง.

ข. Among หมายความว่าปนกัน แปรว่า “ในหมู่” เช่น
 This tree stands *among* others “ในหมู่” “ในหมู่” “ใน
 ต้นอื่น ๆ.

ค. Between, หมายรวาง แปรว่า “ในรวาง” เช่น
 Paklat is *between* Bangkok and Paknam ปากดัดอยู่ “ใน
 รวาง” บางกอกแต่ปากน้ำ. พึงรู้อธิบาย ดังนี้: Between ใช้
 เฉพาะเมื่อกล่าวถึงของสองสิ่ง, Among ใช้เฉพาะเมื่อกล่าวถึง
 ของหลายสิ่ง,

(๑๐) Against มีที่ไ้ คิงน:

ก. หมายคความค่อด้ แปะดว่า “ค่อ” เช่น Two armies are fighting *against* each other กองทพ็ดอองฝ้ายก่าดงรบ “ค่อ” กนแดกน.

ข. หมายคความยอห แปะดว่า “ทวน” เช่น Look at the boat rowed *against* the stream แดคเรือซังแเจทวนกระแด้น้ำ.
 แปะดว่า “ผน” เช่น We act *against* nature เราท่าผนธรรมชาติ.

(๑๑) Through มีที่ไ้ คิงน:

ก. หมายคความเปนไปหาที่ด้ด แปะดว่า “คดอด” เช่น A ball passes *through* the side of a ship ดูกบ้นทล “คดอด” ซางเรือกำบ้น. I suppose I must work *through* my life ซาพเจาคาดว่า ซาพเจาคจะคองทการ “คดอด” ซวิตของซาพเจา.

ข. หมายคความเปนทาง แปะดว่า “ทาง” เช่น The procession passes *through* this gate ซบวนเห้เดริ “ทาง” ประคูน. He has written to the minister *through* his secretary เขาได้เซียน (จดหมาย) ถึงท่านเส่นาบดี “ทาง” เดซานุกการของท่าน.

